

Secció I. Disposicions generals AJUNTAMENT DE CIUTADELLA

10455 *Aprovació definitiva de l'ordenança de general de gestió i recaptació dels tributs municipals*

El Ple de l'Ajuntament en sessió ordinària celebrada el dia 19.07.18 va aprovar inicialment l'Ordenança general de gestió i recaptació dels tributs municipals.

En el BOIB núm. 92 de dia 26.07.18 es publicà l'anunci de l'esmentada aprovació.

Atès que durant el període establert a l'efecte no s'han presentat al·legacions.

Atesa la legislació vigent, es publica íntegrament l'ordenança esmentada

ORDENANÇA GENERAL DE GESTIÓ I RECAPTACIÓ DELS TRIBUTS MUNICIPALS

Índex

Capítol I DISPOSICIONS GENERALS

Article 1r Caràcter de l'Ordenança

Article 2n Àmbit d'aplicació i competència

Article 3r Interpretació

Capítol II ELS TRIBUTS

Secció 1a: CONCEPTE, FINALITATS I CLASSES DE TRIBUTS

Article 4t Concepte, finalitats i classes de tributs

Article 5è Principis de l'ordenació i aplicació del sistema tributari

Secció 2a: LA RELACIÓ JURIDICOTRIBUTÀRIA

Article 6è La relació jurídicotributària

Article 7è Indisponibilitat del crèdit tributari

Secció 3a: LES OBLIGACIONS TRIBUTÀRIES

Subsecció 1a: L'obligació tributària principal

Article 8è Obligació tributària principal

Article 9è Fet imposable

Article 10è Meritació i exigibilitat

Article 11è Exempcions

Subsecció 2a: Altres obligacions tributàries materials

Article 12è Obligacions entre particulars resultants del tribut

Article 13è Obligacions tributàries accessòries

Article 14è Interès de demora

Subsecció 3a: Obligacions tributàries formals

Article 15è Obligacions tributàries formals

Secció 4a: DRETS I GARANTIES DELS OBLIGATS TRIBUTARIS

Article 16è Drets i garanties dels obligats tributaris

Secció 5a: LES OBLIGACIONS I ELS DEURES DE L'ADMINISTRACIÓ TRIBUTÀRIA MUNICIPAL

Article 17è Obligacions i deures de l'Administració tributària municipal

Capítol III ELS OBLIGATS TRIBUTARIS

Secció 1a: CLASSIFICACIÓ D'OBLIGATS TRIBUTARIS

Article 18è Obligats tributaris

Article 19è Subjecte passiu: contribuent i substitut

Article 20è Contribuent

Article 21è Substitut

Article 22è Obligats a repercutir i obligats a suportar la repercussió

Secció 2a: SUCCESSORS

Article 23è Successors de persones físiques

Article 24è Successors de persones jurídiques i d'entitats sense personalitat

Secció 3a: ELS RESPONSABLES

Article 25è Responsabilitat tributària

Article 26è Responsables solidaris

Article 27è Responsables subsidiaris

Secció 4a: LA CAPACITAT D'ACTUAR I LA REPRESENTACIÓ

Article 28è Determinació de la capacitat d'actuar

Article 29è Representació: legal i voluntària

Secció 5a: EL DOMICILI FISCAL

Article 30è Determinació del domicili fiscal

Article 31è Comunicació i canvi de domicili fiscal

Capítol IV ELEMENTS DE QUANTIFICACIÓ DE L'OBLIGACIÓ TRIBUTÀRIA

Article 32è Base imposable: concepte i mètodes de determinació

Article 33è Estimació directa

Article 34è Estimació objectiva

Article 35è Estimació indirecta

Article 36è Base liquidable

Article 37è Tipus de gravamen

Article 38è Índexs i coeficients

Article 39è Quota tributària

Capítol V EL DEUTE TRIBUTARI

Secció 1a: CONCEPTE

Article 40è Deute tributari

Secció 2a EXTINCIÓ DEL DEUTE TRIBUTARI

Article 41è Formes d'extinció del deute tributari

Article 42è El pagament

Article 43è Terminis de pagament

Article 44è Persones que poden fer el pagament

Article 45è Imputació de pagaments

Article 46è Consignació del pagament

Secció 3a: LA PRESCRIPCIÓ

Article 47è Prescripció

Article 48è Càlcul dels terminis de prescripció

Article 49è Interrupció dels terminis de prescripció

Article 50è Extensió i efectes de la prescripció

Secció 4a: ALTRES FORMES D'EXTINCIÓ

Article 51è Normes generals de compensació

Article 52è Compensació d'ofici

Article 53è Compensació a instància de l'obligat tributari

Article 54è Efectes de la compensació

Article 55è Insolvència

Secció 5a: LES GARANTIES

Article 56è Dret de prelatió de la Hisenda Municipal

Article 57è Hipoteca legal tàcita

Article 58è Afecció de béns

Article 59è Mesures cautelars

Article 60è Garanties per a l'ajornament o fraccionament del deute tributari

Capítol VI PRINCIPIS GENERALS DE L'APLICACIÓ DELS TRIBUTS

Secció 1a: INFORMACIÓ I ASSISTÈNCIA ALS OBLIGATS TRIBUTARIS

Article 61è Deure d'informació i assistència als obligats tributaris

Secció 2a: COL-LABORACIÓ SOCIAL EN L'APLICACIÓ DELS TRIBUTS

Article 62è Àmbit de la col·laboració social

Article 63è Obligacions d'informació

Article 64è Caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària

Secció 3a: UTILITZACIÓ DE NOVES TECNOLOGIES

Article 65è Objecte i àmbit

Article 66è Drets de la ciutadania i limitacions

Article 67è Validesa dels documents i de les còpies

Secció 4a: FASES DELS PROCEDIMENTS TRIBUTARIS

Article 68è Formes d'iniciació
Article 69è Tràmits i procediments per via telemàtica
Article 70è Desplegament de les actuacions i procediments tributaris
Article 71è Finalització dels procediments tributaris
Secció 5a: LIQUIDACIONS TRIBUTÀRIES
Article 72è Liquidacions tributàries: concepte i classes
Article 73è Competència
Article 74è Notificació de les liquidacions tributàries
Secció 6a: OBLIGACIÓ DE RESOLDRE I TERMINIS DE RESOLUCIÓ
Article 75è Obligació de resoldre
Article 76è Terminis de resolució
Article 77è Efectes de la falta de resolució expressa
Article 78è La caducitat
Secció 7a: PROVA
Article 79è Prova
Article 80è Presumpcions en matèria tributària
Secció 8a: NOTIFICACIONS
Article 81è Notificacions en matèria tributària
Article 82è Lloc de pràctica de les notificacions
Article 83è Persones legitimades per rebre les notificacions
Article 84è Notificació per compareixença
Secció 9a: COMPROVACIÓ I INVESTIGACIÓ
Article 85è Facultats de comprovació i investigació
Article 86è Pla de control tributari

Capítol VII ACTUACIÓ I PROCEDIMENTS DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA

Secció 1a: NORMES GENERALS
Article 87è Actuacions de la gestió tributària
Article 88è Formes d'iniciació
Article 89è Declaració tributària
Article 90è Autoliquidació
Secció 2a: PADRONS, MATRÍCULES I REGISTRES
Article 91è Àmbit i contingut
Article 92è Formació
Article 93è Aprovació i notificació
Article 94è Altes i baixes: efectes
Secció 3a: EXEMPCIONS, BONIFICACIONS I REDUCCIONS
Article 95è Establiment
Article 96è Interpretació
Article 97è Sol·licitud i reconeixement
Secció 4a: PROCEDIMENTS DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA
Article 98è Procediments de gestió tributària
Article 99è Procediment de devolució
Article 100è Procediment iniciat mitjançant declaració
Article 101è Procediment de verificació de dades
Article 102è Procediment de comprovació de valors
Article 103è Procediment de comprovació limitada

Capítol VIII ACTUACIONS I PROCEDIMENTS DE RECAPTACIÓ

Secció 1a: NORMES GENERALS
Article 104è Disposició general
Article 105è Paralització cautelar
Article 106è Competència per al cobrament
Secció 2a: MITJANS DE PAGAMENT
Article 107è Enumeració
Article 108è Ordres de transferència
Article 109è Domiciliació a entitat financera
Article 110è Domiciliacions durant el període voluntari
Article 111è Pagament amb targeta
Secció 3a: AJORNAMENT I FRACCIONAMENT DEL PAGAMENT
Article 112è Competència i terminis

Article 113è Sol·licitud
Article 114è Inadmissió de sol·licituds d'ajornament i fraccionament
Article 115è Procediment
Article 116è Garanties
Article 117è Aval
Article 118è Garanties no dineràries
Article 119è Dispensa de garanties
Article 120è Procediment en cas de manca de pagament
Secció 4a: RECAPTACIÓ EN PERÍODE VOLUNTARI
Article 121è Terminis d'ingrés i recàrrecs per declaració extemporània
Secció 5a: RECAPTACIÓ EN PERÍODE EXECUTIU
Article 122è Iniciació del període executiu
Article 123è Iniciació del procediment de constrenyiment
Article 124è Notificació de la provisió de constrenyiment
Article 125è Oposició a la provisió de constrenyiment
Article 126è Conservació d'actuacions
Article 127è Acumulació de deutes
Article 128è Costes del procediment
Article 129è Suspensió
Article 130è Execució de garanties
Article 131è Embargament de béns
Article 132è Quantia i prelació de béns a embargar
Article 133è Diligència d'embargament i anotació preventiva
Article 134è Embargaments de béns o drets en entitats de crèdit o de dipòsit
Article 135è Alienació dels béns embargats
Article 136è Finalització del procediment de constrenyiment
Secció 6a: DECLARACIÓ DE CRÈDITS INCOBRABLES
Article 137è Concepte
Article 138è Procediment
Article 139è Efectes
Article 140è Baixes per referència
Article 141è Revisió d'insolvència i rehabilitació de crèdits incobrables
Article 142è Baixes d'ofici
Secció 7a: CONCURRÈNCIA DE PROCEDIMENTS
Article 143è Procediments
Article 144è Convenis
Capítol IX ACTUACIONS I PROCEDIMENTS D'INSPECCIÓ
Article 145è Funcions i facultats
Article 146è Procediment d'inspecció
Article 147è Actes d'inspecció
Article 148è Aplicació del mètode d'estimació indirecta
Capítol X INFRACCIONS I SANCIONS TRIBUTÀRIES
Article 149è Infraccions i sancions en matèria tributària
Capítol XI REVISIÓ D'ACTES EN LA VIA ADMINISTRATIVA
Secció 1a: DISPOSICIONS GENERALS
Article 150è Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació
Secció 2a: PROCEDIMENTS ESPECIALS DE REVISIÓ
Article 151è Declaració de nul·litat de ple dret
Article 152è Declaració de lesivitat d'actes anul·lables
Article 153è. Revocació dels actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions
Article 154è. Rectificació d'errors
Secció 3a: DEVOLUCIÓ D'INGRESSOS INDEGUTS
Article 155è Titulars i contingut del dret a devolució
Article 156è Supòsits de devolució
Article 157è Procediment per al reconeixement del dret a la devolució
Article 158è Instrucció
Article 159è Resolució
Article 160è Execució
Article 161è Altres normes aplicables

Secció 4a: RECURSOS

Article 162è Recurs de reposició

Article 163è Competències

Secció 5a: SUSPENSÍO

Article 164è Suspensió

Secció 6a: EXECUCIÓ DE RESOLUCIONS

Article 165è Resolucions administratives

Article 166è Resolucions judicials

Secció 7a: REEMBOSSAMENT DEL COST DE LES GARANTIES

Article 167è Àmbit d'aplicació

Article 168è Garanties, el cost de les quals és objecte de reembossament.

Article 169è Determinació del cost

Article 170è Procediment

Disposició addicional

Disposició final

Capítol I

DISPOSICIONS GENERALS

Art. 1r Caràcter de l'Ordenança

1. Aquesta ordenança general es dicta a l'empara d'allò que disposa l'article 100 i els següents de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears; l'article 4 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local; els articles 11, 12.2 i 15.3 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals; la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària; el Reial decret 2063/2004, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament general del règim sancionador tributari; el Reial decret 520/2005, de 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa; el Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació; el Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de les actuacions i dels procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, i altres normes concordants.

2. Aquesta Ordenança conté els principis bàsics i les normes generals de la gestió, inspecció, recaptació i revisió aplicables a tots els tributs municipals. Amb caràcter general, cal considerar aquests principis i normes com a parts integrants de les ordenances fiscals reguladores de cadascun dels tributs en tot allò que aquestes ordenances no regulin expressament.

Art. 2n Àmbit d'aplicació

Les ordenances fiscals són d'aplicació en el terme municipal de Ciutadella de Menorca des de la seva entrada en vigor fins a la seva derogació o modificació, i s'han d'aplicar d'acord amb els criteris de residència efectiva i de territorialitat, segons escaigui.

Art. 3r Interpretació

1. Les normes tributàries s'hauran d'interpretar d'acord amb allò que disposa l'apartat 1 de l'article 3 del Codi Civil.
2. Les normes d'aquesta ordenança s'hauran d'entendre, mentre els termes emprats no siguin definits per l'ordenament tributari, de conformitat amb el seu sentit jurídic, tècnic o usual, segons escaigui.
3. Per decret d'Alcaldia, difós al públic mitjançant la inserció en el Butlletí Oficial de les Illes Balears, es poden emetre disposicions interpretatives i aclaridores pel que fa a aquesta ordenança i a les ordenances reguladores dels tributs municipals, d'obligada aplicació pels òrgans de l'administració tributària municipal.
4. No s'admetrà l'analogia per estendre més enllà dels seus termes estrictes l'àmbit del fet imposable o el de les exempcions, bonificacions i altres beneficis tributaris.

Capítol II

ELS TRIBUTS

Secció 1a: Concepte, finalitats i classes de tributs

Art 4t Concepte, finalitats i classes de tributs

1. Els tributs municipals són els ingressos públics que consisteixen en prestacions pecuniàries exigides per l'administració tributària municipal com a conseqüència de la realització del supòsit de fet al qual la llei vincula el deure de contribuir, amb la finalitat d'obtenir els recursos necessaris per al sosteniment de les despeses públiques. També podran utilitzar-se com a instruments de la política econòmica i atendre a la realització dels principis i finalitats continguts en la Constitució.

2. Els tributs es classifiquen en *impostos, taxes i contribucions especials*:

a) Els impostos són els tributs exigits sense contraprestació, el fet imposable dels quals és constituït per negocis, actes o fets que posen de manifest la capacitat econòmica del contribuïent.

b) Les taxes són els tributs el fet imposable dels quals consisteix en la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic, la prestació de serveis o la realització d'activitats en règim de dret públic que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular l'obligat tributari, quan els serveis o les activitats no siguin de sol·licitud o recepció voluntària per als obligats tributaris o no es prestin o realitzin pel sector privat.

S'entendrà que els serveis es presten o les activitats es realitzen en règim de dret públic quan es portin a terme mitjançant qualsevol de les formes previstes en la legislació administrativa per a la gestió del servei públic i la seva titularitat correspongui a un ens públic.

c) Les contribucions especials són els tributs, el fet imposable dels quals consisteix en l'obtenció per l'obligat tributari d'un benefici o d'un augment de valor dels seus béns com a conseqüència de la realització d'obres públiques o de l'establiment o l'ampliació dels serveis públics de caràcter local.

Art. 5è Principis de l'ordenació i l'aplicació del sistema tributari

1. L'ordenació del sistema tributari es basa en la capacitat econòmica de les persones obligades a satisfer els tributs, i en els principis de justícia, generalitat, igualtat, progressivitat, equitativa distribució de la càrrega tributària i no-confiscabilitat.

2. L'aplicació del sistema tributari es basarà en els principis de proporcionalitat, eficàcia i limitació de costos indirectes derivats del compliment d'obligacions formals, i ha d'assegurar el respecte dels drets i de les garanties dels obligats tributaris.

Secció 2a: La relació juridicotributària

Art. 6è La relació juridicotributària

1. La relació juridicotributària és el conjunt d'obligacions i deures, drets i potestats originats per l'aplicació dels tributs.

2. Els elements de l'obligació tributària no poden ser alterats per actes o convenis dels particulars, els quals no produiran efectes davant l'administració, sense perjudici de les seves conseqüències juridicoprivades.

3. Els convenis o pactes municipals no poden incloure beneficis fiscals i en cap cas alteraran les obligacions tributàries que es derivin de la llei o de les ordenances fiscals.

Art. 7è Indisponibilitat del crèdit tributari

El crèdit tributari és indisponible, llevat que la llei estableixi una altra cosa.

Secció 3a: Les obligacions tributàries

Subsecció 1a: L'obligació tributària principal

Art. 8è Obligació tributària principal

L'obligació tributària principal consisteix en el pagament de la quota tributària.

Art. 9è Fet imposable

1. El fet imposable és el pressupòsit fixat per la llei per configurar cada tribut municipal, la realització del qual origina el naixement de l'obligació tributària principal.
2. La llei pot completar la delimitació del fet imposable mitjançant la menció de supòsits de no-subjecció.

Art. 10è Meritació i exigibilitat

1. La meritació és el moment en què s'entén realitzat el fet imposable i en el qual es produeix el naixement de l'obligació tributària principal.

La data de la meritació determina les circumstàncies rellevants per a la configuració de l'obligació tributària, llevat que l'ordenança reguladora de cada tribut municipal disposi una altra cosa.

2. L'ordenança reguladora de cada tribut municipal establirà, quan ho disposi la llei, l'exigibilitat de la totalitat de la quota, o només una part, en un moment diferent al de la meritació del tribut.

Art. 11è Exempcions

Són supòsits d'exempció aquells en què, encara que es realitza el fet imposable, la llei eximeix del compliment de l'obligació tributària principal.

Subsecció 2a: Altres obligacions tributàries materials

Art. 12è Obligacions entre particulars resultants del tribut

1. Són obligacions entre particulars resultants del tribut les que tenen per objecte una prestació de naturalesa tributària exigible entre obligats tributaris.
2. Entre d'altres, són obligacions d'aquest tipus les que es generen com a conseqüència d'actes de repercussió, de retenció o d'ingrés a compte.

Art. 13è Obligacions tributàries accessòries

1. Són obligacions tributàries accessòries les prestacions pecuniàries que s'han de satisfer a l'administració tributària municipal i que la seva exigència s'imposa amb relació a altra obligació tributària.
2. Tenen la naturalesa d'accessòries les obligacions de satisfer l'interès de demora, els recàrrecs per declaració extemporània i els recàrrecs del període executiu, com també les altres que imposi la llei.

Art. 14è Interès de demora

1. És una prestació tributària accessòria que s'exigeix als obligats tributaris i als subjectes infractors com a conseqüència de la realització d'un pagament fora de termini o de la presentació d'una autoliquidació o declaració de la qual resulti una quantitat a ingressar una vegada finalitzat el termini establert en la normativa tributària, del cobrament d'una devolució improcedent o en la resta de casos previstos en la normativa tributària.

L'exigència de l'interès de demora tributari no requereix la intimació prèvia de l'administració ni la concurrència d'un retard culpable en l'obligat.

2. L'interès de demora s'exigeix, entre d'altres, en els casos següents:

- a) Quan finalitzi el termini de pagament en període voluntari d'una liquidació o d'una sanció sense que se n'hagi fet d'ingrés.
- b) Quan finalitzi el termini establert per a la presentació d'una autoliquidació o d'una declaració sense que hagi estat presentada, o hagi estat presentada incorrectament, llevat el que disposa l'article 121è relatiu a la presentació de declaracions o autoliquidacions extemporànies sense requeriment previ.
- c) Quan se suspengui l'execució de l'acte, excepte en el cas de recursos contra sancions, durant el temps que transcorri fins a l'acabament del termini de pagament en període voluntari obert per la notificació de la resolució que posi fi a la via administrativa.
- d) Quan s'iniciï el període executiu, llevat de quan sigui exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constrenyiment reduït.
- e) Quan l'obligat tributari hagi obtingut una devolució improcedent.
- f) Quan es procedeixi a l'ajornament o al fraccionament del deute.

g) En particular, en altres supòsits esmentats en les ordenances fiscals de cada tribut.

3. L'interès de demora es calcula sobre l'import no ingressat en termini o sobre la quantia de la devolució cobrada improcedentment, i resulta exigible durant el temps en què s'estengui el retard de l'obligat, llevat allò previst a l'apartat següent.

4. No s'exigiran interessos de demora des del moment en què l'administració tributària incompleixi, per causa que li sigui imputable, algun dels terminis fixats per resoldre fins que es dicti la resolució esmentada o s'interposi recurs contra la resolució presumpta. Entre d'altres supòsits, no s'exigiran interessos de demora a partir del moment en què s'incompleixin els terminis màxims per a notificar la resolució de les sol·licituds de compensació, l'acte de liquidació o les resolucions dels recursos administratius, sempre que, en aquest últim cas, s'hagi acordat la suspensió de l'acte recorregut.

Aquest últim apartat no s'aplicarà en cas d'incompliment del termini per resoldre les sol·licituds d'ajornament o fraccionament del pagament.

5. En els casos en què sigui necessària la pràctica d'una nova liquidació com a conseqüència d'haver estat anul·lada una altra liquidació per una resolució administrativa o judicial, es conservaran íntegrament els actes i tràmits no afectats per la causa d'anul·lació, amb el manteniment íntegre del seu contingut, i l'exigència de l'interès de demora sobre l'import de la nova liquidació. En aquests casos, la data d'inici del còmput de l'interès de demora serà la del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari de la liquidació anul·lada i es meritirà fins la data de la nova liquidació, sense que el final del còmput pugui ser posterior al termini màxim per a executar la resolució.

6. L'interès de demora és l'interès legal del diner vigent en el transcurs del període en què aquell interès resulti exigible, incrementat en un 25 %, llevat que la Llei de pressupostos generals de l'estat n'estableixi un altre de diferent.

Això no obstant, en els casos d'ajornament, fraccionament o suspensió de deutes garantits en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible és l'interès legal.

Subsecció 3a: Obligacions tributàries formals

Art. 15è Obligacions tributàries formals.

1. Són obligacions tributàries formals les que, sense tenir caràcter pecuniari, són imposades per la normativa tributària als obligats tributaris, deutors o no del tribut, i que el compliment del qual està relacionat amb el desenvolupament d'actuacions o procediments tributaris.

2. A més de les que puguin legalment establir-se, els obligats tributaris, en les seves relacions amb la hisenda municipal, han de complir les obligacions següents:

- Utilitzar el número d'identificació fiscal que hauran d'haver sol·licitat en els termes establerts en el Reglament general de les actuacions, i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.
- Presentar declaració del domicili fiscal i dels seus canvis o les modificacions.
- Presentar declaracions, autoliquidacions i comunicacions.
- Portar i conservar llibres de comptabilitat i registres, com també els programes, fitxers i arxius informàtics de suport i els sistemes de codificació utilitzats que permetin la interpretació de les dades quan l'obligació es compleixi amb utilització de sistemes informàtics. S'haurà de facilitar la conversió d'aquestes dades a format llegible quan la lectura o interpretació no fos possible per estar encriptats o codificats.
- Expedir i lliurar factures o documents substitutius i conservar les factures, els documents o justificants que tinguin relació amb les seves obligacions tributàries.
- Aportar a l'administració tributària municipal llibres, registres, comptes anuals, balanços, documents o informació que l'obligat hagi de conservar amb relació al compliment de les obligacions pròpies o de tercers, com també qualsevol dada, informe, antecedent o justificant amb transcendència tributària, a requeriment de l'administració o en declaracions periòdiques. Quan la informació exigida es conservi en suport informàtic, caldrà subministrar-la en l'esmentat suport quan així fos requerit.
- Facilitar la pràctica d'inspeccions i comprovacions administratives.

Secció 4a: Drets i garanties dels obligats tributaris

Art. 16è Drets i garanties dels obligats tributaris.

Constitueixen drets dels obligats tributaris, entre d'altres, els següents:

- Dret a ser informat i assistit per l'administració tributària sobre l'exercici dels seus drets i en el compliment de les seves

obligacions tributàries.

b) Dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut i les d'ingressos indeguts que siguin procedents, amb abonament de l'interès de demora previst en l'article 14è d'aquesta ordenança, sense necessitat de requerir-ho a l'administració tributària.

c) Dret a ser reembossat de la manera que fixa la Llei general tributària, del cost dels avals i altres garanties aportats per suspendre l'execució d'un deute tributari, ajornar o fraccionar el pagament del deute, si l'acte o el deute és declarat totalment o parcialment improcedent per sentència o resolució administrativa ferma, amb abonament de l'integrès legal sense necessitat d'efectuar requeriment a l'efecte, així com a la reducció proporcional de la garantia aportada en els supòsits d'estimació parcial del recurs o de la reclamació interposada.

d) Dret a utilitzar les llengües oficials a les Illes Balears, d'acord amb allò previst a l'ordenament jurídic.

e) Dret a conèixer l'estat de tramitació dels procediments en què sigui part.

f) Dret a conèixer la identitat de les autoritats i persones al servei de l'administració tributària, sota la responsabilitat de les quals es tramiten les actuacions i els procediments tributaris en què tingui la condició d'interessat.

g) Dret a sol·licitar certificació i còpia de les declaracions presentades per ells, com també a obtenir còpia segellada dels documents presentats davant l'administració, sempre que l'aportin juntament amb els originals per a la seva confrontació, i dret a la devolució dels originals dels documents, en el supòsit que no hagin d'obrar a l'expedient.

h) Dret a no aportar els documents ja presentats per ells mateixos i que es troben en poder de l'administració actuant, sempre que l'obligat tributari indiqui el dia i el procediment en què els va presentar.

i) Dret, en els termes legalment previstos, al caràcter reservat de les dades, els informes o antecedents obtinguts per l'administració tributària, els quals únicament podran ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos, la gestió dels quals aquesta administració tingui encomanada i per a la imposició de sancions, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers amb l'excepció dels supòsits previstos per la llei.

j) Dret a ser tractat amb respecte i consideració pel personal al servei de l'Administració tributària.

k) Dret que les actuacions de l'Administració tributària que requereixen la seva intervenció es portin a terme de la forma menys onerosa, sempre que això no perjudiqui el compliment de les seves obligacions tributàries.

l) Dret a formular al·legacions i a aportar documents que han de ser tinguts en compte pels òrgans competents en redactar la proposta de resolució corresponent.

m) Dret a ser escoltat en el tràmit d'audiència amb caràcter previ a la proposta de resolució.

Es podrà prescindir d'aquest tràmit quan se subscriuguin actes amb acord o quan en les normes reguladores del procediment estigui previst un tràmit d'al·legacions posterior a l'esmentada proposta. En aquest últim cas, l'expedient es posarà de manifest en el tràmit d'al·legacions que no podrà tenir una durada inferior a 10 dies ni superior a 15.

n) Dret a ser informat dels valors dels béns immobles que hagin de ser objecte d'adquisició o transmissió.

o) Dret a ser informat, al començament de les actuacions de comprovació o inspecció, sobre la naturalesa i l'abast d'aquestes actuacions, com també dels seus drets i obligacions en el curs de les actuacions, les quals s'han de desenvolupar en els terminis legalment establerts.

p) Dret al reconeixement dels beneficis o règims fiscals aplicables.

q) Dret a formular queixes i suggeriments amb relació al funcionament de l'Administració tributària.

r) Dret que les manifestacions amb rellevància tributària dels obligats es recullin a les diligències esteses als procediments tributaris.

s) Dret dels obligats a presentar davant l'Administració tributària la documentació que estimin convenient i que pugui ser rellevant per a la resolució del procediment tributari que s'estigui desenvolupant.

t) Dret a obtenir còpia, al seu càrrec, dels documents que integrin l'expedient administratiu en el tràmit de posada de manifest d'aquest expedient.

Aquest dret podrà exercir-se en qualsevol moment en el procediment de constreyniment.

Secció 5a: Les obligacions i els deures de l'Administració tributària municipal

Art. 17è Obligacions i deures de l'Administració tributària municipal.

1. L'Administració tributària municipal està subjecta al compliment de les obligacions de contingut econòmic establertes en la Llei general tributària. Tenen aquesta naturalesa l'obligació de realitzar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, la de retornar ingressos indeguts, la de reembossar els costos de les garanties i la de satisfer interessos de demora, en els termes establerts a la Llei general tributària i en aquesta ordenança.

2. L'Administració tributària municipal està subjecta, també, als deures establerts a la Llei general tributària i a la present ordenança amb relació al desenvolupament dels procediments tributaris i en la resta de l'ordenament jurídic.

Capítol III

ELS OBLIGATS TRIBUTARIS

Secció 1a: Classificació d'obligats tributaris

Art. 18è Obligats tributaris.

1. Són obligats tributaris les persones físiques o jurídiques i les entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment de les obligacions tributàries.
2. Pel que fa als tributs municipals, entre d'altres, són obligats tributaris:
 - a) Els subjectes passius: contribuents i substituïts del contribuent.
 - b) Els obligats a repercutir.
 - c) Els obligats a suportar la repercussió.
 - d) Les persones successores.
 - e) Les persones beneficiàries de supòsits d'exempció, devolució o bonificacions tributàries, quan no siguin subjectes passius.
3. També tenen caràcter d'obligats tributaris les persones o entitats a les quals la normativa tributària imposa el compliment d'obligacions tributàries formals.
4. Tenen el caràcter d'obligats tributaris, en la regulació dels tributs en què així s'estableixi, les herències jacents, comunitats de béns i altres entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptibles d'imposició.
5. També tenen el caràcter d'obligats tributaris els responsables als quals es refereix l'article 25è d'aquesta ordenança.
6. La concurrència de diversos obligats tributaris en un mateix pressupòsit d'una obligació determinarà que quedin solidàriament obligats davant l'Administració tributària municipal al compliment de totes les prestacions, llevat que per llei es disposi expressament una altra cosa.

Art. 19è Subjecte passiu: contribuent i substituït.

És subjecte passiu l'obligat tributari que, segons la llei, està obligat a complir l'obligació tributària principal, com també les obligacions formals que li són inherents, ja sigui com a contribuent o com a substituït seu.

No perdrà la condició de subjecte passiu qui hagi de repercutir la quota tributària a altres obligats, llevat que la llei de cada tribut disposi una altra cosa.

Art. 20è Contribuent.

És contribuent el subjecte passiu que realitza el fet imposable del tribut municipal.

Art. 21è Substituït.

És substituït del contribuent el subjecte passiu que, segons la llei, està obligat a complir, en lloc del contribuent, l'obligació tributària principal; és a dir, el pagament de la quota tributària a la hisenda municipal, com també les obligacions formals que li són inherents.

El substituït podrà exigir del contribuent l'import de les obligacions tributàries satisfetes, llevat que la llei indiqui una altra cosa.

Art. 22è Obligats a repercutir i obligats a suportar la repercussió.

1. És obligat a repercutir la persona o l'entitat que, conforme a la llei, hagi de repercutir la quota tributària a altres persones o entitats i que, llevat que la llei disposi una altra cosa, coincidirà amb aquell que realitza l'operació gravada.
2. És obligat a suportar la repercussió la persona o entitat a qui, segons la llei, s'hagi de repercutir la quota tributària, i que, llevat que la llei disposi una altra cosa, coincidirà amb el destinatari de les operacions gravades. El repercutit no està obligat al pagament davant l'Administració tributària, però ha de satisfer al subjecte passiu l'import de la quota repercutida.

Secció 2a: Successors

Art. 23è Successors de persones físiques.

1. A la mort dels obligats tributaris, les obligacions tributàries pendents es transmetran als hereus i les hereves, sense perjudici del que estableix la normativa civil respecte de l'adquisició de l'herència.

Les referides obligacions tributàries es transmetran als legataris en les mateixes condicions que les establertes quan l'herència es distribueixi en llegats i en els supòsits en què s'institueixin llegats de part alíquota.

En cap cas es transmetran les sancions. Tampoc es transmetrà l'obligació del responsable, llevat que se li hagués notificat l'acord de derivació de responsabilitat abans de la seva mort.

2. No impedirà la transmissió a les persones successores de les obligacions tributàries meritades el fet que a la data de la mort del causant el deute tributari no estigués liquidat, cas en el qual les actuacions es portarien a terme amb qualsevol de les persones successores; i s'haurà de notificar la liquidació resultant de les esmentades actuacions a totes les persones interessades que constin a l'expedient.

3. Mentre l'herència es trobi jacent, el compliment de les obligacions tributàries del causant correspondrà al representant de l'herència jacent.

Les actuacions administratives que tinguin per objecte la quantificació, determinació i liquidació de les obligacions tributàries del causant hauran de realitzar-se o continuar-se amb el representant de l'herència jacent. Si a la finalització del procediment els hereus i les hereves no fossin coneguts, les liquidacions s'hauran de realitzar a nom de l'herència jacent.

4. El procediment per a la recaptació davant les persones successores *mortis causa* és l'establert a l'article 177è 1 de la Llei general tributària i el 127 del Reglament general de recaptació.

Art. 24è Successors de persones jurídiques i d'entitats sense personalitat.

1. Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la llei limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmetran a aquests, els quals quedaran solidàriament obligats fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui.

Les obligacions tributàries pendents de les societats i entitats amb personalitat jurídica dissoltes i liquidades en les quals la llei no limita la responsabilitat patrimonial dels socis, partícips o cotitulars, es transmetran íntegrament a aquests, els quals quedaran solidàriament obligats al seu compliment.

2. El fet que el deute tributari no estigui liquidat en el moment de produir-se l'extinció de la personalitat jurídica de la societat o entitat no impedeix la transmissió de les obligacions tributàries meritades a les persones successores, i les actuacions es poden realitzar amb qualsevol d'ells.

3. En els supòsits d'extinció o dissolució sense liquidació de societats mercantils, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats es transmetran a les persones o entitats que succeeixin o siguin beneficiàries de la corresponent operació. Aquesta norma també és aplicable a qualsevol supòsit de cessió global de l'actiu i passiu d'una societat mercantil.

4. En cas de dissolució de fundacions o entitats que, sense personalitat jurídica, constitueixin una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptible d'imposició, les obligacions tributàries pendents d'aquestes societats o fundacions es transmetran als destinataris dels béns i drets de les fundacions o als partícips o cotitulars de les esmentades entitats.

5. Les sancions que puguin procedir per les infraccions comeses per les societats i entitats a les quals es refereix aquest article seran exigibles als seus successors, en els termes establerts als apartats anteriors, fins al límit del valor de la quota de liquidació que els correspongui.

6. El procediment per a la recaptació davant les persones successores de persones jurídiques i entitats sense personalitat és l'establert a l'article 177è 2 de la Llei general tributària i 127. 4 del Reglament general de recaptació.

Secció 3a: Els responsables

Art. 25è Responsabilitat tributària.

1. La llei podrà configurar com a responsables del deute tributari, juntament amb els deutors principals, altres persones o entitats, solidàriament o subsidiàriament. A aquests efectes, es consideraran deutors principals els obligats tributaris de l'apartat 2 de l'article 18è d'aquesta ordenança.

2. Llevat d'un precepte legal exprés en contra, la responsabilitat serà sempre subsidiària.

3. Llevat el que s'estableix a l'apartat 3 de l'article 26 d'aquesta ordenança, la responsabilitat comprèn la totalitat del deute tributari exigit en període voluntari.

Quan hagi transcorregut el termini voluntari de pagament concedit al responsable sense que hagi realitzat l'ingrés, s'iniciarà el període executiu i li seran exigits els recàrrecs i els interessos que procedeixin.

4. La responsabilitat no abastarà les sancions, llevat de les excepcions que s'estableixen per llei.

5. Llevat que una norma amb rang de llei disposi una altra cosa, la derivació de l'acció administrativa per exigir el pagament del deute tributari als responsables requerirà que l'Administració tributària municipal dicti un acte administratiu en el qual, després de donar audiència a la persona interessada, es declari la responsabilitat i se'n determini l'abast.

Amb anterioritat a aquesta declaració, l'Administració tributària municipal podrà adoptar les mesures cautelars de l'article 59è d'aquesta ordenança i realitzar actuacions d'investigació amb les facultats previstes en l'article 85è d'aquesta ordenança i l'article 162è de la Llei general tributària.

La derivació de l'acció administrativa als responsables subsidiaris requerirà la declaració prèvia de fallit del deutor principal i dels responsables solidaris.

6. Els responsables tenen dret de reembossament davant del deutor principal en els termes previstos a la legislació civil.

7. El procediment per exigir la responsabilitat és l'establert en els articles que van del 174è al 176è de la Llei general tributària.

Art. 26è Responsables solidaris.

1. En els supòsits de responsabilitat solidària previstos per les lleis, en cas de manca de pagament del deute pel deutor principal, sense perjudici de la responsabilitat d'aquest deutor, l'Administració tributària municipal podrà reclamar als responsables solidaris el pagament del deute.

S'entendrà produïda la falta de pagament del deute tributari una vegada hagi transcorregut el període voluntari de pagament sense que s'hagi satisfet.

2. Són responsables solidaris del deute tributari, entre d'altres que puguin establir les lleis, les persones o entitats següents:

- a) Les que siguin causants o col·laborin activament en la realització d'una infracció tributària. La seva responsabilitat també s'estendrà a la sanció.
- b) Sense perjudici d'allò disposat en el paràgraf a) anterior, els partícips o cotitulars de les entitats a les quals es refereix l'article 18è 4 d'aquesta Ordenança, en proporció a les seves participacions respectives, de les obligacions tributàries materials de les entitats esmentades.
- c) Les que succeeixin per qualsevol concepte en la titularitat o l'exercici d'explotacions o activitats econòmiques, per les obligacions tributàries concretes de d'anterior titular i derivades del seu exercici. La responsabilitat també s'estendrà a les obligacions derivades de la falta de pagament dels ingressos a compte practicats o que s'haurien hagut de practicar.

Qui pretengui adquirir la titularitat d'explotacions i activitats econòmiques i vulgui limitar la responsabilitat solidària té dret, amb la conformitat prèvia del titular actual, a sol·licitar de l'Administració una certificació detallada dels deutes, les sancions i responsabilitats tributaris derivats del seu exercici.

L'Administració tributària ha d'expedir la certificació esmentada en el termini de tres mesos, a comptar des de la sol·licitud. En aquest cas, la responsabilitat de l'adquiridor queda limitada als deutes, les sancions i responsabilitats continguts en la certificació.

Si la certificació s'expedeix sense esmentar deutes, sancions o responsabilitats, o no es facilita en el termini assenyalat, la persona o entitat sol·licitant queda exempt de la responsabilitat.

Quan no s'hagi sol·licitat el certificat, la responsabilitat abastarà també les sancions imposades o que puguin imposar-se.

La responsabilitat solidària per successió en la titularitat o l'exercici d'explotacions o activitats econòmiques no és aplicable en els supòsits següents:

- Adquisicions d'elements aïllats, llevat que les esmentades adquisicions, realitzades per una o diverses persones o entitats, permetin continuar l'explotació o activitat.
- Successió *mortis causa*.
- Adquisició d'explotacions o activitats econòmiques pertanyents a un deutor concursat quan l'adquisició tenguí lloc en un

procediment concursal.

3. També són responsables solidaris del pagament del deute tributari pendent i, si escau, del pagament de les sancions tributàries, inclosos el recàrrec i l'interès de demora del període executiu, quan procedeixi, fins l'import del valor dels béns o drets que s'haguessin pogut embargar o alienar per l'Administració tributària, les persones o entitats següents:

- a) Les que siguin causants o col·laborin en l'ocultació o transmissió de béns o drets de l'obligat al pagament amb la finalitat d'impedir l'actuació de l'Administració tributària.
- b) Les que, per culpa o negligència, incompleixin les ordres d'embargament.
- c) Les que, amb coneixement de l'embargament, la mesura cautelar o la constitució de la garantia, col·laborin o consentin l'aixecament dels béns o drets embargats o d'aquells béns o drets sobre els quals s'hagués constituït la mesura cautelar o la garantia.
- d) Les persones o entitats dipositàries dels béns del deutor que, una vegada rebuda la notificació de l'embargament, col·laborin o consentin en el seu aixecament.

Art. 27è Responsables subsidiaris.

Són responsables subsidiaris, entre d'altres que puguin establir les lleis, les persones o entitats següents:

- a) Sense perjudici d'allò que disposa el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 26è d'aquesta ordenança, els administradors de fet o de dret de les persones jurídiques que, havent aquestes persones comès infraccions tributàries, no haguessin realitzat els actes necessaris que són propis del seu càrrec per al compliment de les obligacions i els deures tributaris; que haguessin consentit l'incompliment per part dels qui depenguin d'ells, o haguessin adoptat acords que possibilitessin les infraccions. La seva responsabilitat també s'estén a les sancions.
- b) Els administradors de fet o de dret d'aquelles persones jurídiques que hagin cessat en les seves activitats, per les obligacions tributàries meritades d'aquestes que es trobin pendents en el moment del cessament, sempre que no haguessin fet el necessari per al seu pagament o haguessin adoptat acords o pres mesures causants de l'impagament.
- c) Les persones integrants de l'administració concursal i els liquidadors de societats i entitats en general que no hagin realitzat les gestions necessàries per al compliment íntegre de les obligacions tributàries meritades amb anterioritat a les esmentades situacions i imputables als respectius obligats tributaris. De les obligacions tributàries i sancions posteriors a les esmentades situacions, en respondran com a administradors quan tinguin atribuïdes funcions d'administració.
- d) Els adquirents de béns afectes al pagament del deute tributari en els termes de l'article 79è, de la Llei general tributària i 58è d'aquesta ordenança.
- e) Les persones o entitats que tinguin el control efectiu, total o parcial, directe o indirecte, de les persones jurídiques o en les quals concorri una voluntat rectora comuna amb aquestes, quan resulti acreditat que les persones jurídiques han estat creades o utilitzades de forma abusiva o fraudulenta per a eludir la responsabilitat patrimonial universal envers la Hisenda municipal i existeixi unitat de persones o esferes econòmiques, o confusió o desviació patrimonial. La responsabilitat s'estendrà a les obligacions tributàries i a les sancions de les esmentades persones jurídiques.
- f) Les persones o entitats de les quals els obligats tributaris tinguin el control efectiu, total o parcial, o en les quals concorri una voluntat rectora comuna amb aquests obligats tributaris, per les obligacions tributàries d'aquests, quan resulti acreditat que les esmentades persones o entitats hagin estat creades o utilitzades de forma abusiva o fraudulenta com a mitjà d'elusió de la responsabilitat patrimonial universal envers la Hisenda municipal, sempre que concorrin, sigui per una unitat de persones o esferes econòmiques, o sigui una confusió o desviació patrimonial. En aquests casos, la responsabilitat s'estendrà també a les sancions dels esmentats obligats tributaris.

Secció 4a: La capacitat d'actuar i la representació

Art. 28è Determinació de la capacitat d'actuar.

Pel que fa als tributs municipals, tenen capacitat d'actuar, a més de les persones a qui correspon d'acord amb les normes del dret, els menors i les menors d'edat i els incapacitats en les relacions tributàries derivades d'aquelles activitats l'exercici de les quals els sigui permès per l'ordenament jurídic, sense assistència de la persona que exerceixi la pàtria potestat, la tutela, la curatela o la defensa judicial. S'exceptua el supòsit dels menors i les menors incapacitats quan l'extensió de la incapacitació afecti l'exercici i la defensa dels drets i interessos de què es tracti.

Art. 29è Representació: legal i voluntària.

1. Pel que fa als obligats tributaris sense capacitat d'actuar, cal que actuïn en nom seu els seus representants legals.
2. En nom de les persones jurídiques actuaran les persones que, en el moment en què es produeixen les actuacions tributàries corresponents, siguin titulars dels òrgans als quals correspongui la seva representació per disposició de la llei o per acord vàlidament adoptat.

3. En els supòsits d'entitats, associacions, herències jacents i comunitats de béns que, sense personalitat jurídica, constitueixen una unitat econòmica o un patrimoni separat susceptibles d'imposició, ha d'actuar en representació seva la persona que la posseeixi, sempre que l'acrediti fefaentment. En cas que no s'hagi designat cap representant, es considerarà com a tal el que aparentment n'exerceixi la gestió o la direcció i, si no n'hi ha, qualsevol dels membres o partícips que integren o componen l'entitat o comunitat.

4. L'obligat tributari amb capacitat per a actuar pot fer-ho mitjançant un representant, el qual podrà ser un assessor fiscal, amb el qual es portaran a terme les actuacions administratives successives, llevat que ho manifesti altrament de manera expressa.

5. Per interposar recursos o reclamacions, desistir-ne, renunciar a drets, assumir o reconèixer obligacions en nom de l'obligat tributari, sol·licitar devolucions d'ingressos indeguts o reembossaments i en els restants supòsits en què sigui necessària la signatura de l'obligat tributari en els procediments regulats en els capítols que van del VI al XI d'aquesta ordenança, cal acreditar-ne la representació amb poder suficient, mitjançant un document públic o privat amb la signatura legitimada notarialment o mitjançant declaració en compareixença personal davant l'òrgan administratiu competent.

A aquest efecte seran vàlids els documents normalitzats de representació que aprovi l'Administració tributària.

6. Per als actes de mer tràmit, es presumeix concedida la representació.

7. Quan es presenti per mitjans telemàtics qualsevol document davant l'Administració tributària, el presentador haurà d'actuar amb la representació que sigui necessària en cada cas. L'Administració tributària podrà requerir, en qualsevol moment, l'acreditació de l'esmentada representació, la qual podrà efectuar-se d'acord amb allò establert a l'apartat 5è d'aquest article.

8. Quan concorrin diversos titulars en una mateixa obligació tributària, es presumirà atorgada la representació a qualsevol d'ells, llevat de manifestació expressa en contrari. La liquidació que resulti de les esmentades actuacions s'haurà de notificar a tots els titulars de l'obligació.

9. La manca o la insuficiència de l'apoderament no impedirà considerar realitzat l'acte del qual es tracti, sempre que se n'aporti l'apoderament o es corregeixi el defecte en el termini de deu dies que l'òrgan administratiu competent haurà de concedir amb aquesta finalitat.

10. A l'efecte de les seves relacions amb la hisenda municipal, els obligats tributaris no residents a Espanya han de designar un representant amb domicili en territori espanyol quan hi operin a través d'un establiment permanent, quan ho estableixi expressament la normativa tributària o quan, per les característiques de l'operació o activitat realitzada o per la quantia de la renda obtinguda, així ho requereixi l'Administració tributària.

Secció 5a: El domicili fiscal

Art. 30è Determinació del domicili fiscal.

1. A l'efecte tributari municipal, el domicili fiscal és:

a) Per a les persones físiques, el de la seva residència habitual.

No obstant això, en el cas de les persones físiques que desenvolupin principalment activitats econòmiques, l'Administració tributària municipal podrà considerar com a domicili fiscal el lloc on estigui efectivament centralitzada la gestió administrativa i la direcció de les activitats desenvolupades. Si no es pogués determinar l'esmentat lloc, prevaldrà aquell on radiqui el major valor de l'immobilitzat en el qual es realitzin les activitats econòmiques.

b) Per a les persones jurídiques i les entitats a què es refereix l'apartat 4 de l'article 18è, el del seu domicili social, sempre que la gestió administrativa i la direcció dels negocis hi estiguin efectivament centralitzades. En altres casos, serà el domicili on radiqui l'esmentada gestió o direcció.

Quan no es pugui determinar el lloc del domicili fiscal d'acord amb els criteris anteriors, prevaldrà aquell on radiqui el valor més elevat de l'immobilitzat.

c) Per a les persones o entitats no residents a Espanya, el domicili fiscal serà el que determini la normativa reguladora de cada tribut. En defecte de regulació, el domicili serà el del representant a què fa referència l'article 29è.

Tanmateix, les persones o entitats residents a l'estranger que exerceixin activitats en el terme municipal de Ciutadella tenen el seu domicili fiscal en el lloc on radiquin la gestió administrativa efectiva i la direcció dels seus negocis. Si no es pogués determinar l'esmentat lloc, prevaldrà aquell on radiqui el valor més elevat de l'immobilitzat.

Art. 31è. Comunicació i canvi de domicili fiscal.

1. Els obligats tributaris, així com els seus representants, administradors o apoderats estan obligats a comunicar mitjançant declaració expressa a l'Administració tributària municipal tant el seu domicili fiscal com els canvis que es produeixin. A aquest efecte, els terminis de

presentació de la comunicació del canvi de domicili són els següents:

- a) Les persones físiques que desenvolupin activitats econòmiques, així com les persones jurídiques i la resta d'entitats, hauran de complir l'obligació de comunicar el canvi de domicili, segons l'article 48è, apartat 3r de la Llei general tributària, en el termini d'un mes a partir del moment en què es produeixi el canvi de domicili.
 - b) Les persones físiques que no desenvolupin activitats econòmiques hauran de comunicar el canvi de domicili en el termini de tres mesos des que es produeixi el referit canvi.
2. La comunicació del nou domicili fiscal tindrà plena validesa des de la seva presentació respecte a l'Administració tributària municipal.
 3. L'Administració municipal podrà rectificar el domicili tributari dels obligats mitjançant la comprovació pertinent.
 4. La declaració de canvi de domicili a altres efectes administratius, com pot ser el padró d'habitants, no substituirà la declaració tributària expressa de canvi de domicili fiscal.

Capítol IV

ELEMENTS DE QUANTIFICACIÓ DE L'OBLIGACIÓ TRIBUTÀRIA

Art. 32è Base imposable: concepte i mètodes de determinació.

1. La base imposable és la magnitud dinerària o d'una altra naturalesa que resulta del mesurament o de la valoració del fet imposable.
2. L'ordenança fiscal reguladora de cada exacció estableix els mitjans i els mètodes per determinar-ne la base imposable d'acord amb els règims següents:

- a) Estimació directa.
- b) Estimació objectiva.
- c) Estimació indirecta.

3. El règim d'estimació directa és el que s'aplicarà amb caràcter general. Això no obstant, la llei podrà establir els supòsits en què sigui d'aplicació el mètode d'estimació objectiva, que tindrà, en tot cas, caràcter voluntari per als obligats tributaris.
4. L'estimació indirecta tindrà caràcter subsidiari respecte dels altres mètodes de determinació i s'aplicarà quan es produeixi alguna de les circumstàncies previstes a l'article 35è d'aquesta ordenança.

Art. 33è Estimació directa.

La determinació de les bases en règim d'estimació directa podrà ser utilitzada pel contribuent i per l'Administració segons el que disposi la normativa de cada tribut. A aquest efecte, l'Administració tributària utilitzarà les declaracions o documents presentats, les dades consignades en els llibres i registres comprovats administrativament i els altres documents, justificants i dades que tinguin relació amb els elements de l'obligació tributària.

Art. 34è Estimació objectiva.

L'estimació objectiva podrà utilitzar-se per a la determinació de la base imposable mitjançant l'aplicació de les magnituds, índexs, mòduls o dades previstes a la normativa de cada tribut.

Art. 35è Estimació indirecta.

1. El mètode d'estimació indirecta s'aplicarà quan l'Administració tributària no pugui disposar de les dades necessàries per a la determinació completa de la base imposable com a conseqüència d'alguna de les circumstàncies següents:

- a) Falta de presentació de declaracions o presentació de declaracions incompletes o inexactes.
- b) Resistència, obstrucció, excusa o negativa a l'actuació inspectora.
- c) Incompliment substancial de les obligacions comptables o registrals.
- d) Desaparició o destrucció, fins i tot per motiu de força major, dels llibres i registres comptables o dels justificants de les operacions anotades en aquests registres.

2. Les bases o rendiments es determinaran mitjançant l'aplicació de qualsevol dels mitjans següents o d'uns quants d'aquests conjuntament:

- a) Aplicant les dades i els antecedents disponibles que siguin rellevants a aquest efecte.

- b) Utilitzant els elements que indirectament acrediten l'existència dels béns i de les rendes, així com dels ingressos, les vendes, els costos i rendiments que siguin normals en el respectiu sector econòmic, ateses les dimensions de les unitats productives o familiars que s'hagin de comparar en termes tributaris.
- c) Valoració de les magnituds, dels índexs, mòduls o les dades que concorrin en els respectius obligats tributaris, segons les dades o els antecedents de què es disposi de supòsits similars o equivalents.

3. Quan resulti aplicable el mètode d'estimació indirecta, se seguirà el procediment previst a l'article 148è d'aquesta ordenança.

Art. 36è Base liquidable.

La base liquidable és el resultat de practicar a la base imposable, si escau, les reduccions establertes per la llei.

Art. 37è Tipus de gravamen.

- 1. El tipus de gravamen és la xifra, el coeficient o percentatge que s'aplica sobre la base liquidable per obtenir com a resultat la quota íntegra.
- 2. Els tipus poden ser específics o percentuals i s'hauran d'aplicar, segons disposi l'ordenança fiscal pròpia de cada tribut, a cada unitat, conjunt d'unitats o tram de base liquidable.

El conjunt de tipus de gravamen aplicables a les diferents unitats o trams de base liquidable s'anomena *tarifa*.

- 3. L'Ordenança, d'acord amb allò determinat a la llei, podrà preveure l'aplicació d'un tipus zero, així com de tipus reduïts o bonificats.

Art. 38è Índexs i coeficients.

- 1. Els índexs i coeficients són els factors aplicables a la base liquidable o a la tarifa, dins els límits legalment establerts, d'acord amb determinades característiques associades al fet imposable.
- 2. Quan la corresponent ordenança fiscal estableixi l'aplicació d'índexs d'acord amb la via pública en la qual es produeixi el fet imposable, cal aplicar les categories de vies públiques d'acord amb la classificació aprovada.

Art. 39è Quota tributària.

- 1. La quota íntegra es determinarà d'acord amb:
 - a) Els tipus de gravamen aplicables, les tarifes, la quantia fixa assenyalada o l'aplicació conjunta d'alguns d'aquests sistemes.
 - b) Els factors correctors que, en cada cas, estableix cada ordenança.
- 2. La quota líquida serà el resultat d'aplicar sobre la quota íntegra les deduccions i bonificacions que hi siguin aplicables.

Capítol V

EL DEUTE TRIBUTARI

Secció 1a: Concepte

Art. 40è Deute tributari.

- 1. El deute tributari és constituït per la quota o quantitat a ingressar que resulti de l'obligació tributària principal, o de l'obligació de realitzar pagaments a compte, determinada, conforme a la llei, en les ordenances reguladores de cada tribut.
- 2. Si escau, també poden formar part del deute tributari:
 - a) L'interès de demora.
 - b) Els recàrrecs sobre els ingressos corresponents a les autoliquidacions, declaracions-liquidacions i declaracions presentades fora de termini, sense requeriment previ.
 - c) Els recàrrecs del període executiu.
 - d) Els recàrrecs exigibles legalment sobre les bases o quotes.

- 3. Les sancions tributàries no formen part del deute tributari, però en la seva recaptació s'hauran d'aplicar les normes incloses en el capítol IX d'aquesta ordenança.

Secció 2a: Extinció del deute tributari

Art. 41è Formes d'extinció del deute tributari.

1. El deute tributari s'extingirà per:
 - a) Pagament
 - b) Prescripció
 - c) Compensació
 - d) Per insolvència del deutor i altres obligats al pagament
 - e) Condonació

El pagament, la compensació, la deducció sobre transferències o la condonació tindran efectes alliberadors exclusivament per l'import pagat, compensat, deduït o condonat.

2. Els deutes només poden ser objecte de condonació, rebaixa o perdó en virtut de llei, en la quantia i amb els efectes que, si escau, la llei determini.

Art. 42è El pagament.

1. El deute tributari s'ha de satisfer en els terminis i en la forma que preceptuï cada ordenança fiscal; i si no hi és previst, segons aquesta ordenança fiscal general i amb els mitjans de pagament que enumera l'article 107è d'aquesta ordenança.
2. S'entén que un deute tributari s'ha pagat en efectiu quan se n'ha ingressat l'import a la tresoreria municipal o a les entitats col·laboradores autoritzades que tinguin competència per admetre'l.
3. Per tal que el pagament produeixi els efectes que li són propis, cal que cobreixi la totalitat del deute, llevat que se n'hagi concedit el fraccionament.

Art. 43è Terminis de pagament.

1. Els terminis de pagament seran els següents:
 - a) El pagament en període voluntari de les quotes dels tributs de cobrament periòdic s'efectuarà d'acord amb el calendari de cobraments que per a cada any s'aprovi.
 - b) El pagament en període voluntari de les quotes resultants de liquidacions s'haurà de fer en els terminis següents:
 - Si la notificació de la liquidació s'efectua entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 del mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.
 - Si la notificació de la liquidació es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del segon mes posterior o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.
 - c) El pagament en període voluntari de les quotes resultants de les autoliquidacions, en el termini d'un mes a comptar des del dia en què es produeix la meritació.
2. Les taxes per la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, així com per la prestació de serveis públics o la realització d'activitats administratives de competència local es paguen en el mateix moment de la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal o la prestació del servei o l'activitat, o bé en els terminis establerts per l'ordenança respectiva.
3. Pels deutes tributaris liquidats per l'Administració tributària municipal que no han estat satisfets en el període voluntari s'iniciarà el període executiu i la seva recaptació s'efectuarà per la via de constreyniment.
4. El termini de pagament una vegada iniciat el període executiu i notificada la provisió de constreyniment serà el següent:
 - a) Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 1 i 15 de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 20 del mes esmentat o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.
 - b) Si la notificació de la provisió es realitza entre els dies 16 i l'últim de cada mes, des de la data de recepció de la notificació fins al dia 5 del mes següent o, si aquest dia no fos hàbil, fins a l'immediat hàbil següent.
5. En el supòsit que s'hagi concedit un ajornament o fraccionament del pagament, cal atenir-se a allò que disposen els articles 112è i següents d'aquesta ordenança.

Art. 44è Persones que poden fer el pagament.

1. Pot fer el pagament del deute tributari, en període voluntari o en període executiu, qualsevol persona, tant si té interès pel compliment de l'obligació com si no en té, i tant si el deutor el coneix i l'aprova com si l'ignora.
2. En cap cas, el tercer que pagui el deute està legitimat per exercir davant l'Administració els drets que corresponguin a la persona obligada a fer el pagament, independentment de les accions de repetició que hi siguin procedents d'acord amb el dret privat. També podrà exercir els drets que es derivin, al seu favor, exclusivament de l'acte de pagament.
3. A l'efecte d'allò que disposa el paràgraf anterior, no té la condició de tercer el successor del deute tributari que pagui els deutes liquidats a nom del subjecte passiu anterior.

Art. 45è Imputació de pagaments.

1. Els deutes tributaris són autònoms.
2. L'obligat al pagament de diversos deutes pendents pot imputar el pagament en període voluntari al deute o als deutes que determini lliurement.
3. En aquells casos d'execució forçosa en què s'hagin acumulat diversos deutes del mateix obligat tributari i no es puguin satisfer totalment, cal aplicar el pagament al crèdit més antic. L'antiguitat es determinarà d'acord amb la data en què cada deute ha estat exigible.
4. El cobrament d'un deute de venciment posterior no extingeix el dret de l'Administració a percebre els anteriors que estiguin pendents.

Art. 46è Consignació del pagament.

Els obligats tributaris podran consignar l'import del deute tributari i les costes acreditades a la tresoreria municipal amb efectes suspensius.

Secció 3a: La prescripció

Art. 47è Prescripció.

Prescriuen als quatre anys els drets següents:

- a) El dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent.
- b) El dret de l'Administració tributària municipal per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats.
- c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties.
- d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties.

Art. 48è Còmput dels terminis de prescripció.

1. El termini de prescripció es comença a computar, en els diferents supòsits previstos per l'article anterior, de la manera següent:

- a) El dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent, des del dia següent a aquell en què acabi el termini reglamentari per presentar la corresponent declaració o autoliquidació.
En els tributs de cobrament periòdic per rebut, quan per determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació no sigui necessària la presentació de declaració o autoliquidació, el termini de prescripció començarà el dia de meritació del tribut.
- b) El dret a exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats o autoliquidats, des del dia següent a la data en què acabi el termini de pagament en període voluntari, sens perjudici d'allò que disposa l'apartat 2 d'aquest article.
- c) El dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitzi el termini per a sol·licitar la devolució; o, en defecte de termini, des del dia següent a aquell en què la devolució es va poder sol·licitar; des del dia següent a la data en què es va realitzar l'ingrés indegut o des del dia següent a la finalització del termini per presentar l'autoliquidació si l'ingrés indegut es va realitzar dintre de aquest termini; o des del dia següent a aquell en què sigui ferma la sentència o resolució administrativa que declari totalment o parcialment improcedent l'acte impugnat.
- d) El dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties, des del dia següent a aquell en què finalitzin els terminis per efectuar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, o des del dia següent a la data de notificació de l'acord de reconeixement del dret a percebre la devolució o el reembossament del cost de les garanties.

2. El termini de prescripció per a exigir l'obligació de pagament als responsables solidaris s'iniciarà des del dia següent a l'acabament del termini de pagament en període voluntari del deutor principal.

En el cas dels responsables solidaris previstos a l'apartat 3 de l'article 26è d'aquesta ordenança, el termini de prescripció s'iniciarà en el moment en què concorren els fets que constitueixen el pressupòsit de la responsabilitat.

En el cas dels responsables subsidiaris, el termini de prescripció s'iniciarà des de la data de notificació de l'última actuació recaptatòria practicada al deutor principal o a qualsevol dels responsables solidaris.

Art. 49è Interrupció dels terminis de prescripció.

1. El termini de prescripció del dret de l'Administració tributària municipal a determinar el deute tributari mitjançant la liquidació corresponent s'interromprà per les accions següents:

- a) Per qualsevol acció administrativa feta amb coneixement formal de l'obligat tributari que condueixi al reconeixement, la regularització, inspecció, l'assegurament, la comprovació i liquidació de tots o part dels elements de l'obligació tributària. S'entendrà no produïda la interrupció del còmput de la prescripció quan, començades les actuacions inspectores, aquestes actuacions se suspenguin injustificadament més de sis mesos per motius no atribuïbles a l'obligat tributari.
- b) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol mena, per les actuacions realitzades amb coneixement formal de l'obligat tributari en el decurs de les reclamacions i recursos, per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció penal o per la presentació de denúncia davant el Ministeri Fiscal, com també per la recepció de la comunicació d'un òrgan jurisdiccional en la qual s'ordeni la paralització del procediment administratiu en curs.
- c) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari dirigida a la liquidació o autoliquidació del deute tributari.

2. El termini de prescripció del dret de l'Administració tributària municipal per exigir el pagament dels deutes tributaris liquidats i autoliquidats s'interromprà per les accions següents:

- a) Per qualsevol acció administrativa realitzada amb coneixement formal de l'obligat tributari, dirigida de forma efectiva a la recaptació del deute tributari.
- b) Per la interposició de reclamacions o recursos de qualsevol mena, per les actuacions realitzades amb coneixement formal de l'obligat tributari en el decurs de les reclamacions i recursos, per la declaració del concurs del deutor o per l'exercici d'accions civils o penals dirigides al cobrament del deute tributari, com també per la recepció de la comunicació d'un òrgan jurisdiccional en la qual s'ordeni la paralització del procediment administratiu en curs.
- c) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari dirigida al pagament o l'extinció del deute tributari.

3. El termini de prescripció del dret a sol·licitar les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties s'interromprà per les accions següents:

- a) Per qualsevol acte fefaent de l'obligat tributari que pretengui la devolució, el reembossament del cost de les garanties o la rectificació de la seva autoliquidació.
- b) Per la interposició, la tramitació o resolució de reclamacions o recursos de qualsevol mena.

4. El termini de prescripció del dret a obtenir les devolucions derivades de la normativa de cada tribut, les devolucions d'ingressos indeguts i el reembossament del cost de les garanties, s'interromprà per les accions següents:

- a) Per qualsevol acció administrativa dirigida a efectuar la devolució o el reembossament.
- b) Per qualsevol actuació fefaent de l'obligat tributari per la qual exigeixi el pagament de la devolució o el reembossament.
- c) Per la interposició, tramitació o resolució de reclamacions o recursos de qualsevol mena.

5. Produïda la interrupció, s'iniciarà de nou el còmput del termini de prescripció a partir de la data d'interrupció, llevat d'allò que estableixen els apartats que van del 6è al 9è d'aquest article.

6. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la interposició de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa, o per l'exercici d'accions civils o penals, el còmput del termini de prescripció s'iniciarà de nou quan l'Administració tributària rebí la notificació de la resolució ferma que posi fi al procés judicial.

7. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la remissió del tant de culpa a la jurisdicció competent o la presentació de denúncia davant el Ministeri Fiscal, el còmput del termini de prescripció s'iniciaria de nou quan l'Administració tributària rebí la notificació del Ministeri Fiscal retornant l'expedient.

8. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la recepció d'una comunicació judicial de paralització del procediment, el còmput

del termini de prescripció s'iniciaria de nou quan l'Administració tributària rebi la notificació de la resolució que aixequi la paralització.

9. Quan el termini de prescripció s'hagués interromput per la declaració de concurs del deutor, el còmput s'iniciaria de nou quan adquirís fermesa la resolució judicial de conclusió del concurs. Si s'hagués aprovat un conveni, el termini de prescripció començaria de nou en el moment de la seva aprovació pels deutes no sotmesos a aquest. Respecte als deutes sotmesos al conveni concursal, el còmput del termini de prescripció començarà de nou quan aquells deutes siguin exigibles al deutor.

10. Interromput el termini de prescripció per a un obligat tributari, l'esmentat efecte es fa extensiu a la resta d'obligats, inclosos els responsables. Tanmateix, si l'obligació és mancomunada i únicament es reclama a un dels obligats tributaris la part que li correspon, el termini no s'interromp per als altres obligats.

Si existeixen diverses deutes liquidades a càrrec d'un mateix obligat al pagament, la interrupció de la prescripció solament afectarà el deute a què es refereix.

La suspensió del termini de prescripció contingut en la lletra b) de l'art. 66 d'aquesta Llei, per litigi, concurs o altres causes legals, respecte del deutor principal o d'algun dels responsables, causa el mateix efecte en relació amb la resta dels subjectes solidàriament obligats al pagament, ja siguin altres responsables o el mateix deutor principal, sense perjudici que puguin continuar enfront d'ells les accions de cobrament que procedeixin

Art 50è Extensió i efectes de la prescripció.

1. La prescripció guanyada aprofita per igual a tots els obligats al pagament del deute tributari, llevat d'allò que disposa l'apartat 10è de l'article anterior.
2. La prescripció s'aplicarà d'ofici, inclosos els casos en què s'hagi pagat el deute tributari, sense necessitat que la invoqui o exceptuar l'obligat tributari.
3. La prescripció guanyada extingeix el deute tributari.
4. Les obligacions formals vinculades a altres obligacions tributàries de l'obligat tributari únicament podran exigir-se mentre no hagi expirat el termini de prescripció del dret per a determinar aquestes últimes.

Secció 4a: Altres formes d'extinció

Art. 51è Normes generals de compensació.

1. Els deutes tributaris, en període voluntari o executiu de recaptació, es podran extingir totalment o parcialment per compensació amb els crèdits següents:
 - a) Els reconeguts per un acte administratiu ferm a favor de l'obligat tributari en concepte de devolucions d'ingressos indeguts per qualsevol tribut.
 - b) Altres crèdits reconeguts per un acte administratiu ferm a favor de l'obligat tributari.
2. La compensació es pot fer d'ofici o a instància de part.

Art. 52è. Compensació d'ofici.

1. L'Administració tributària municipal compensarà d'ofici els deutes tributaris vençuts, líquids i exigibles que es trobin en període executiu. L'extinció del deute tributari es produirà en el moment d'inici del període executiu o quan es compleixin els requisits exigits pels deutes i els crèdits, si aquest moment fos posterior. L'acord de compensació declararà l'extinció.
2. Així mateix, durant el termini d'ingrés en període voluntari es compensaran d'ofici les quantitats a ingressar i a retornar que resultin d'un mateix procediment de comprovació limitada o d'inspecció o d'una nova liquidació per haver estat anul·lada una altra anterior per resolució administrativa o judicial.
3. Els deutes tributaris vençuts, líquids i exigibles a favor de l'Ajuntament de Ciutadella de Menorca, quan el deutor sigui un ens de dret públic, seran compensables d'ofici una vegada transcorregut el termini d'ingrés en període voluntari.

Art. 53è. Compensació a instància de l'obligat tributari.

1. L'obligat tributari podrà sol·licitar la compensació dels deutes tributaris que es trobin tant en període voluntari com en període executiu de pagament. La sol·licitud de compensació ha de recollir les dades següents:

- a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de l'obligat al pagament i, si s'escau, de la persona que el representi.
- b) Identificació del deute tributari la compensació del qual se sol·licita, amb indicació almenys de l'import, el concepte i la data de venciment del termini d'ingrés en període voluntari.
- c) Identificació del crèdit reconegut per l'Administració tributària municipal a favor de la persona o entitat sol·licitant, la compensació del qual s'ofereix indicant almenys l'import i la naturalesa d'aquest crèdit.
- d) Declaració expressa de no haver cedit el crèdit.
- e) Lloc, data i signatura de la persona o entitat sol·licitant.

2. A la sol·licitud de compensació, s'hi han d'adjuntar els documents següents:

- a) Si el deute tributari la compensació del qual se sol·licita ha estat determinat mitjançant autoliquidació, el model oficial d'aquesta degudament emplenat, o bé, en el seu defecte, la indicació de la identificació del document i la data de pagament.
- b) Justificació d'haver sol·licitat certificació en la qual es reflecteixi l'existència del crèdit reconegut pendent de pagament, la data del seu reconeixement, i la suspensió, a instància de la persona interessada dels tràmits per al seu abonament mentre no es comuniqui la resolució del procediment de compensació.

Si el crèdit reconegut ofert en compensació deriva d'un ingrés indegut per qualsevol tribut, en lloc de la certificació s'acompanyarà còpia de l'acte, la resolució o sentència que el reconegui.

3. Si la sol·licitud de compensació es presenta en període voluntari i en acabar el termini està pendent de resolució, no s'iniciarà el període executiu del deute que concorre amb el crèdit ofert. Tanmateix, s'acreditarà l'interès de demora que pugui correspondre, si escau, fins a la data del reconeixement del crèdit.

Si la sol·licitud es presenta en període executiu, se suspendran cautelament les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

4. L'extinció del deute tributari es produeix en el moment de la presentació de la sol·licitud o quan es compleixin els requisits exigits per als deutes i crèdits, si aquest moment fos posterior. L'acord de compensació declararà l'esmentada extinció.

5. Si la sol·licitud de compensació no té els requisits previstos o no s'adjunten els documents indicats en l'apartat 2 d'aquest article, es requerirà al sol·licitant perquè, en un termini de 10 dies, comptats a partir del dia següent al de la notificació del requeriment, esmeni el defecte o aporti els documents preceptius, amb la indicació que, si no ho fa així, es tindrà per no presentada la sol·licitud i s'arxivarà sense més tràmit.

En particular, si la sol·licitud s'ha presentat en el període voluntari d'ingrés, se li advertirà que, si el termini d'ingrés ha transcorregut en acabar el termini assenyalat en el paràgraf anterior sense que s'hagi fet el pagament ni aportat els documents, s'exigirà el deute per la via de constrenyiment amb els recàrrecs i interessos corresponents.

Quan el requeriment d'esmena s'hagués contestat en termini per l'interessat, però no s'entenguessin esmenats els defectes observats, es procedirà a la denegació de la sol·licitud de compensació.

Aquest requeriment no s'efectuarà quan, examinada la sol·licitud i contrastades les dades que s'hi indiquin amb les dades que consten a l'Administració tributària municipal, quedi acreditada la inexistència del crèdit pretès; o, en el cas d'una devolució tributària, s'acrediti la inexistència de la sol·licitud de devolució. En aquest supòsit, es tindrà per no presentada la sol·licitud de compensació i es procedirà a l'arxivament sense més tràmit.

6. Si la compensació es denega i aquesta s'ha sol·licitat en període voluntari, el deute s'ha de satisfer, en el termini establert en l'article 43è de la present ordenança, juntament amb els interessos de demora meritats des del dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari. Un cop acabat el termini esmentat, si no es produeix l'ingrés, s'exigirà el deute pendent per la via de constrenyiment. Si la compensació s'ha sol·licitat en període executiu i és denegada, s'iniciarà o es continuarà el procediment de constrenyiment.

7. La sol·licitud de compensació no impedeix la sol·licitud d'ajornaments o fraccionaments del deute restant.

8. La resolució de les sol·licituds de compensació s'ha de notificar en el termini de sis mesos a comptar des del dia de presentació de la sol·licitud al Registre General.

Transcorregut aquest termini sense que s'hagi dictat cap resolució, la sol·licitud es podrà considerar desestimada als efectes d'interposar el recurs corresponent o esperar la resolució expressa.

Art. 54è. Efectes de la compensació.

1. Un cop acordada la compensació, el crèdit i el deute queden extingits en la quantitat concurrent.
2. Com a conseqüència d'allò que disposa l'apartat anterior, l'Administració tributària municipal ha de notificar l'acord pel qual es declari extingit el crèdit compensat a l'interessat, que servirà com a justificant de l'extinció del deute tributari, i ha de practicar les operacions comptables que siguin necessàries.
3. Quan el crèdit sigui superior a l'import del deute tributari, l'Administració tributària municipal ha de practicar la liquidació minorant el crèdit, i s'abonarà la diferència a l'interessat.
4. Quan el crèdit sigui inferior a l'import del deute tributari, la part de deute tributari no compensada seguirà el règim ordinari, i es procedirà al constreyniment, si no és ingressada en el termini establert en l'article 43è d'aquesta ordenança, o es continuarà el procediment, si el deute ja estava constret, amb la possibilitat de practicar compensacions successives amb els crèdits que posteriorment poguessin reconèixer-se a favor de l'obligat al pagament.

Art. 55è Insolvència.

1. Els deutes tributaris que no s'han pogut fer efectius en els procediments de recaptació per insolvència provada, total o parcial, dels obligats tributaris i els responsables restants, s'han de declarar provisionalment extingits en la quantia procedent mentre no es rehabilitin dins els terminis de prescripció, d'acord amb l'article 141è d'aquesta ordenança.
2. Si, un cop vençut el termini de prescripció, el deute no ha estat rehabilitat, queda definitivament extingit.

Secció 5a: Les garanties

Art. 56è Dret de prelación de la hisenda municipal.

1. La hisenda municipal gaudeix del dret de prelación per al cobrament dels crèdits tributaris vençuts i no satisfets, sempre que hi concorri amb creditors que no siguin de domini, penyora, hipoteca o qualsevol altre dret real degudament inscrit en el registre corresponent abans de la data en què s'hi ha consignat el dret de la hisenda municipal, sens perjudici del que disposen els articles 57è i 58è de la present ordenança.
2. En el cas de procés concursal, els crèdits tributaris se sotmetran al que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Art. 57è Hipoteca legal tàcita.

En els tributs que graven periòdicament els béns o els drets inscripcionables en un registre públic o els seus productes directes, certs o presumptes, la hisenda municipal tindrà preferència sobre qualsevol altre creditor o adquiridor, encara que aquests hi hagin inscrit els seus drets, per cobrar els deutes acreditats i no satisfets corresponents a l'any natural en el qual té lloc l'acció administrativa de cobrament i a l'any immediatament anterior.

Art. 58è Afecció de béns.

1. Els adquiridors de béns afectes per llei al pagament del deute tributari respondran subsidiàriament amb aquests béns, per derivació de l'acció tributària, si el deute no es paga.
2. Els béns i drets transmesos estan afectes a la responsabilitat del pagament de les quantitats, liquidades o no, corresponents als tributs que gravin les esmentades transmissions, qualsevol que en sigui el posseïdor, llevat que aquest posseïdor resulti ser un tercer protegit per la fe pública registral o es justifiqui l'adquisició dels béns amb bona fe i just títol.

Art. 59è Mesures cautelars.

1. Per assegurar el cobrament del deute tributari, la hisenda municipal podrà adoptar mesures cautelars de caràcter provisional quan existeixin indicis racionals que l'esmentat cobrament es pugui veure frustrat o greument dificultat.

La mesura cautelar haurà de ser notificada a l'interessat amb l'expressió dels motius que en justifiquen l'adopció.

2. Les mesures cautelars hauran de ser proporcionades al dany que es pretén evitar i en la quantia estrictament necessària per a assegurar el cobrament del deute. En cap cas s'han d'adoptar mesures que puguin produir un perjudici de difícil o impossible reparació.

3. Les mesures cautelars podran consistir en:

- a) La retenció del pagament de devolucions tributàries o d'altres pagaments que hagi de realitzar l'Administració tributària municipal.
- b) L'embargament preventiu de béns i drets, del qual es practicarà, en el seu cas, anotació preventiva en el registre corresponent.
- c) La prohibició d'alienar, gravar o disposar de béns i drets.
- d) Qualsevol altra legalment prevista.

Els efectes seran els establerts a l'article 81è de la Llei general tributària.

Art. 60è Garanties per a l'ajornament o fraccionament del deute tributari.

Quan s'acordi el fraccionament o l'ajornament del deute tributari, l'Administració tributària municipal podrà exigir la constitució de garanties establertes en l'article 116è i els següents de la present ordenança.

Capítol VI

PRINCIPIS GENERALS DE L'APLICACIÓ DELS TRIBUTS

Secció 1a: Informació i assistència als obligats tributaris

Art. 61è. Deure d'informació i assistència als obligats tributaris.

L'Administració municipal donarà als obligats tributaris la necessària informació i assistència sobre els seus drets i les obligacions mitjançant les actuacions següents:

- a) Assistència als obligats en la realització de declaracions, autoliquidacions i comunicacions tributàries.
Quan l'assistència es materialitzi en la confecció de declaracions, autoliquidacions i comunicacions de dades a sol·licitud de l'obligat tributari, l'actuació de l'Administració tributària consistirà en la transcripció de les dades aportades per la persona o entitat sol·licitant i en la realització dels càlculs corresponents. Emplenat el model, s'entregarà per a la seva revisió, per a la verificació de la correcta transcripció de les dades i la signatura per l'obligat tributari, si ho considera oportú.
Les dades contingudes a les declaracions, autoliquidacions o comunicacions de dades confeccionades per l'obligat tributari amb l'assistència de l'Administració tributària municipal no la vincularan en l'exercici de les competències de comprovació i inspecció que puguin desenvolupar-se amb posterioritat.
- b) Comunicacions i actuacions d'informació.
- c) Respostes a consultes escrites.
- d) Publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears dels textos de les ordenances fiscals i de les seves modificacions, així com dels decrets d'Alcaldia pels quals es poden emetre disposicions interpretatives i aclaridores pel que fa a aquesta ordenança i a les ordenances reguladores de cada tribut.
- e) Difusió per mitjans electrònics, a través del web de l'Ajuntament, dels textos de les ordenances fiscals i de les normes tributàries.

Secció 2a: Col·laboració social en l'aplicació dels tributs

Art. 62è Àmbit de la col·laboració social.

1. La col·laboració social en l'aplicació dels tributs es pot instrumentar mitjançant acords de l'Administració tributària municipal amb altres administracions públiques, entitats, institucions i organismes representatius de sectors o interessos socials, laborals, empresarials o professionals.
2. Aquesta col·laboració es pot referir, entre d'altres, als aspectes següents:
 - a) Campanyes d'informació i difusió.
 - b) Formació i educació tributàries.
 - c) Assistència en la realització d'autoliquidacions, declaracions i comunicacions.
 - d) Simplificació en el compliment i la tramitació de les obligacions i els deutes tributaris.
 - e) Participació en la configuració dels criteris i principis inspiradors de les reformes relacionades amb l'exercici de les competències tributàries pròpies de l'Ajuntament.
 - f) Presentació d'autoliquidacions, declaracions, comunicacions o realització de qualsevol altre tràmit amb transcendència tributària, amb autorització prèvia dels obligats tributaris, mitjançant la utilització preferent de les noves tecnologies.
 - g) Correcció de defectes, amb autorització prèvia dels obligats tributaris.
 - h) Sol·licitud i obtenció de certificats tributaris, amb autorització prèvia dels obligats tributaris, mitjançant la utilització preferent de les noves tecnologies.

Art. 63è. Obligacions d'informació.

1. Les persones físiques o jurídiques, públiques o privades, com també les entitats de l'article 18è4 d'aquesta ordenança, estan obligades a proporcionar a l'Administració tributària municipal tota classe de dades, informes, antecedents i justificants amb transcendència tributària relacionats amb el compliment de les pròpies obligacions tributàries o deduïts de les seves relacions econòmiques, professionals o financeres amb altres persones, d'acord amb la regulació dels articles 93è i 94è de la Llei general tributària.

2. La cessió de dades de caràcter personal que es faci a l'Administració tributària municipal, de conformitat amb les disposicions anteriors, no requerirà el consentiment de l'interessat. En aquest àmbit, no serà d'aplicació allò que es disposa a l'apartat 1r de l'article 21è de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Art. 64è. Caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària.

1. Les dades, els informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària municipal en el desenvolupament de les seves funcions tenen caràcter reservat i solament poden ser utilitzats per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos, la gestió dels quals tenguin encomanada i per a la imposició de les sancions que procedeixin, sense que puguin ser cedits o comunicats a tercers, llevat que la cessió tenguin per objecte les qüestions a què es refereix l'article 95è de la Llei general tributària.

2. L'Administració tributària municipal adoptarà les mesures necessàries per garantir la confidencialitat de la informació tributària i el seu ús adequat.

Totes les autoritats o els funcionaris que tinguin coneixement d'aquestes dades, dels informes o antecedents estan obligats al més estricte i complet sigil respecte a aquesta documentació. Amb independència de les responsabilitats penals o civils que puguin derivar-se, la infracció d'aquest particular deure de sigil es considerarà falta disciplinària molt greu.

Secció 3a: Utilització de noves tecnologies

Art. 65è Objecte i àmbit.

L'Administració tributària municipal utilitzarà les tècniques i els mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en el desenvolupament de les seves activitats, i en les relacions amb els contribuents i els seus representants, d'acord amb allò disposat a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques; assegurant la disponibilitat, l'accés, la integritat, l'autenticitat, la confidencialitat i la conservació de les dades, informacions i els serveis que es gestionin en l'exercici de les seves competències.

Els tràmits actualment operatius per via electrònica es troben al web de l'Ajuntament: www.ajciudadella.org.

Art. 66è Drets de la ciutadania i limitacions.

La utilització de les tècniques indicades a l'article anterior tindrà les limitacions establertes per la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic.

L'Administració municipal garantirà les dades de caràcter personal d'acord amb allò disposat a la Llei orgànica de protecció de les dades de caràcter personal, i la resta de normes que regulen el tractament electrònic de la informació.

La utilització de les esmentades tècniques no podrà generar en cap cas l'existència de restriccions o discriminacions de qualsevol naturalesa en l'accés dels contribuents a la prestació dels serveis o a qualsevol actuació o procediment administratiu.

Art. 67è Validesa dels documents i de les còpies.

Els documents emesos pels òrgans de l'Administració tributària municipal, que hagin estat produïts per mitjans electrònics, informàtics i telemàtics en suports de qualsevol naturalesa, o els que emetin com a còpies d'originals emmagatzemats per aquests mateixos mitjans, com també les imatges electròniques dels documents originals o les seves còpies, tenen la mateixa validesa i eficàcia que els documents originals, sempre que se n'asseguri la integritat, la conservació, l'autenticitat de la seva voluntat mitjançant sistemes d'identificació i verificació adequats i, si escau, la recepció per part de l'interessat.

En aquest supòsit, es podrà destruir el document origen en els termes i amb les condicions que es fixin en la normativa de l'Ajuntament sobre conservació de documents.

Secció 4a: Fases dels procediments tributaris

Art. 68è Formes d'iniciació.

1. Els procediments tributaris s'iniciaran d'ofici o a instància de l'obligat tributari, mitjançant autoliquidació, declaració, comunicació, sol·licitud o qualsevol altre mitjà previst en la normativa tributària.
2. Els documents d'iniciació de les actuacions i els procediments tributaris hauran d'incloure, en tot cas, el nom i els cognoms o la raó social i el NIF de l'obligat tributari i, si escau, de la persona que el representi.
3. L'Administració tributària municipal podrà aprovar models i sistemes normalitzats d'autoliquidacions, declaracions, comunicacions, sol·licituds o qualsevol altre mitjà previst a la normativa tributària pels supòsits en què es produeixi la tramitació massiva de les actuacions i els procediments tributaris.

Art. 69è Tràmits i procediments per via telemàtica.

1. D'acord amb allò establert a l'apartat 2 de l'article 14è de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, hauran de presentar per mitjans telemàtics els tràmits i procediments administratius operatius i els que progressivament s'incorporin al web de l'Ajuntament:

Les persones jurídiques.

Les entitats sense personalitat jurídica.

Els que exerceixin una activitat professional per a la qual es requereixi la col·legiació obligatòria, per als tràmits i actuacions que portin a terme amb les administracions públiques en exercici de l'activitat professional esmentada. En tot cas, dins d'aquest col·lectiu s'hi entenen inclosos els notaris i registradors de la propietat i mercantils.

Els que representin un interessat que estigui obligat a relacionar-se electrònicament amb l'Administració.

Els empleats de les administracions públiques per als tràmits i les actuacions que efectuïn amb aquestes per raó de la seva condició d'empleat públic, tal com determini reglamentàriament cada administració.

2. No obstant això, de conformitat amb l'apartat 4 de l'article 98è de la Llei general tributària, l'alcalde, per decret, podrà ampliar els supòsits en què s'hauran de presentar per mitjans telemàtics les declaracions, autoliquidacions, comunicacions, sol·licituds i qualsevol altre document amb transcendència tributària.

Art. 70è Desplegament de les actuacions i procediments tributaris.

En el desplegament de les actuacions i dels procediments tributaris, l'Administració sempre ha de facilitar als obligats tributaris l'exercici dels drets i el compliment de les seves obligacions, en els termes que preveu l'article 99è de la Llei general tributària, i els articles 87 i següents del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

Art. 71è Finalització dels procediments tributaris.

Posarà fi als procediments tributaris la resolució, el desistiment, la renúncia al dret en què es fonamenta la sol·licitud, la impossibilitat material de continuar-los per causes sobrevingudes, la caducitat, el compliment de l'obligació que hagués estat objecte de requeriment, o qualsevol altra causa prevista a la normativa tributària.

Secció 5a: Liquidacions tributàries

Art. 72è Liquidacions tributàries: concepte i classes.

1. La liquidació tributària és l'acte resolutori mitjançant el qual l'Administració tributària realitza les operacions de quantificació necessàries i determina l'import del deute tributari o de la quantitat que, si escau, resulti a tornar o a compensar.

2. Les liquidacions tributàries poden ser provisionals o definitives.

3. Tenen la consideració de definitives:

a) Les practicades en el procediment inspector amb la comprovació i investigació prèvies de la totalitat dels elements de l'obligació tributària.

b) Les altres a les quals la normativa tributària atorgui aquest caràcter.

4. En els altres casos, les liquidacions tributàries tenen el caràcter de provisionals.

5. L'Administració tributària municipal no està obligada a ajustar les liquidacions a les dades consignades pels obligats tributaris en les autoliquidacions, declaracions, comunicacions, sol·licituds o qualsevol altre document.

Art. 73è Competència.

Les liquidacions són emeses i aprovades pels òrgans de l'Administració tributària municipal en l'àmbit de les seves competències.

Art. 74è Notificació de les liquidacions tributàries.

1. Les liquidacions tributàries s'han de notificar als obligats tributaris en els termes que preveuen els articles que van del 81è al 84è d'aquesta ordenança i han d'indicar:

- a) La identificació de l'obligat tributari.
- b) Els elements determinants de la quantia del deute tributari.
- c) La motivació d'aquestes, quan la liquidació no s'ajusti a les dades consignades per l'obligat tributari o a l'aplicació o interpretació de la normativa realitzada per ell mateix, amb expressió dels fets i elements essencials que les originen, com també dels fonaments de dret.
- d) Els mitjans d'impugnació que puguin ser exercits, amb indicació dels terminis i els òrgans davant els quals han de ser interposats.
- e) El lloc, el termini i la forma en què s'ha de satisfer el deute tributari.
- f) El seu caràcter de provisional o definitiva.

2. En el cas de tributs de cobrament periòdic per rebut, i d'acord amb el que estableixi l'ordenança fiscal de cada tribut, cal notificar individualment la liquidació corresponent a l'alta en el padró, la matrícula o el registre respectius, mentre que les liquidacions successives es poden notificar col·lectivament mitjançant la publicació d'edictes que així ho adverteixin, amb la indicació dels recursos corresponents.

L'increment de la base imposable sobre la resultant de les declaracions s'ha de notificar al subjecte passiu amb expressió concreta dels fets i els elements addicionals que l'hagin motivat, excepte quan la modificació tenguí origen en actualitzacions o revisions de caràcter general autoritzades per les lleis.

3. Les ordenances fiscals de cada tribut poden establir supòsits en els quals la notificació expressa de les liquidacions no és preceptiva, sempre que l'Administració tributària municipal adverteixi per escrit sobre aquesta peculiaritat a l'obligat tributari o al seu representant, degudament acreditat en la declaració, el document o la notificació d'alta.

Secció 6a: Obligació de resoldre i terminis de resolució

Art. 75è Obligació de resoldre.

1. L'Administració tributària municipal està obligada a resoldre expressament totes les qüestions que es plantegin en els procediments d'aplicació dels tributs iniciats d'ofici o a instància de part, així com a notificar la resolució expressa, llevat dels procediments relatius a l'exercici dels drets que únicament hagin de ser objecte de comunicació per l'obligat tributari i quan es produeixi la caducitat, la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de procediment, la renúncia o el desistiment de les persones interessades. Amb tot, quan l'interessat demani expressament que l'Administració tributària municipal declari que s'ha produït alguna de les circumstàncies esmentades, l'Administració quedarà obligada a resoldre sobre aquesta petició.

2. Els actes de liquidació, els de comprovació de valor, els que imposin una obligació, els que deneguin un benefici fiscal o la suspensió de l'execució d'actes d'aplicació dels tributs, els que resolguin recursos i reclamacions, així com aquells altres que es disposin en la normativa vigent, seran motivats amb referència als fets i fonaments de dret.

Art. 76è Terminis de resolució.

1. El termini màxim en què s'haurà de notificar la resolució serà de sis mesos, llevat que la normativa aplicable fixi un termini diferent. El termini es comptarà:

- a) En els procediments iniciats d'ofici, des de la data de notificació de l'acord d'inici.
- b) En els procediments iniciats a instància de l'interessat, des de la data en què el document hagi tingut entrada en el Registre General de l'Ajuntament.

Queda exclòs del que disposa aquest apartat el procediment de constreyniment, les actuacions del qual es podran estendre fins al termini de

prescripció del dret de cobrament.

2. Als únics efectes d'entendre complida l'obligació de notificar dins del termini màxim de duració dels procediments, serà suficient acreditar que s'ha realitzat un intent de notificació que contengui el text íntegre de la resolució.

En el cas de subjectes obligats o acollits voluntàriament a rebre notificacions practicades a través de mitjans electrònics, l'obligació de notificar dins el termini màxim de durada dels procediments s'entén complerta amb la posada a disposició de la notificació a la seu electrònica de l'Administració Tributària o a l'adreça electrònica habilitada.

3. Els períodes d'interrupció justificada i els períodes de suspensió del termini que es produeixin d'acord amb el que preveu aquesta llei no s'inclouran en el còmput del termini de resolució.

Art. 77è Efectes de la falta de resolució expressa.

1. Si venç el termini de resolució en els procediments iniciats a instància de part sense que s'hagi notificat la resolució expressa, es produiran els efectes que estableixi la normativa aplicable.

2. S'entendran desestimats quan no es notifiqui una resolució expressa, transcorregut el termini establert per resoldre'ls, els procediments següents:

- a) Les sol·licituds de concessió d'ajornaments i fraccionaments per al pagament de deutes tributaris, als sis mesos des de la petició.
- b) Les sol·licituds de compensació de deutes i crèdits de la Hisenda Municipal, a instància de l'interessat, als sis mesos des de la seva petició.
- c) Les sol·licituds de beneficis fiscals, als sis mesos des de la petició.
- d) El recurs de reposició previ a la via contenciosa administrativa, al mes des de la interposició.
- e) Les sol·licituds de devolució d'ingressos indeguts, als sis mesos des de la petició.
- f) Les sol·licituds de reembossament del cost de les garanties als sis mesos des de la petició.

3. En els procediments iniciats d'ofici, quan no es notifiqui una resolució expressa, transcorregut el termini establert per resoldre i es tracti de procediments dels quals es pogués derivar el reconeixement, la constitució de drets o altres situacions jurídiques individuals, els obligats tributaris podran entendre desestimats per silenci administratiu els possibles efectes favorables derivats del procediment.

Art. 78è La caducitat.

1. En els procediments iniciats a instància de part, quan es produeixi la paralització per causa imputable a l'obligat tributari, l'Administració li advertirà que, transcorreguts tres mesos, podrà declarar d'ofici la caducitat.

2. En els procediments iniciats d'ofici, susceptibles de produir efectes desfavorables o de gravamen, quan hagi transcorregut el termini de resolució sense que s'hagi notificat resolució expressa, es produirà la caducitat, que podrà ser declarada a instància de part o d'ofici.

3. La caducitat no produirà la prescripció dels drets de l'Administració tributària municipal, però les actuacions realitzades en els procediments caducats no interrompran el termini de prescripció ni es consideraran requeriments administratius als efectes previstos a l'apartat 1 de l'art. 27è de la Llei general tributària i a l'apartat 3 de l'art. 121è d'aquesta ordenança fiscal general.

4. Les actuacions realitzades en el decurs d'un procediment caducat, així com els documents i altres elements probatoris, conservaran la seva validesa i eficàcia a efectes probatoris en altres procediments iniciats o que puguin iniciar-se amb posterioritat amb relació a aquest o a un altre obligat tributari.

Secció 7a: Prova

Art. 79è Prova.

1. En els procediments d'aplicació dels tributs, qui faci valer el seu dret ha de provar-ne els fets constitutius.

2. Els obligats tributaris compliran el seu deure de provar si designen de manera concreta els elements de prova en poder de l'Administració tributària municipal.

3. Les diligències esteses en el curs de les actuacions i els procediments tributaris tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que motivin la seva formalització, llevat que s'acrediti el contrari.

Els fets continguts en diligències i acceptats per l'obligat tributari, així com les seves manifestacions, es presumeixen certs i només poden ser rectificats per aquest mitjançant prova d'haver incorregut en error de fet.

4. Per a la pràctica de la prova en els procediments tributaris no cal l'obertura d'un període específic ni la comunicació prèvia de les actuacions als interessats.

Art. 80è Presumpcions en matèria tributària.

1. Les presumpcions establertes per les normes tributàries poden destruir-se, mitjançant prova al contrari, excepte en els casos en què una norma amb rang de llei ho prohibeixi expressament.

2. Perquè les presumpcions no establertes per les normes siguin admissibles com a mitjà de prova és indispensable que entre el fet demostrat i aquell que es tracta de deduir hi hagi un enllaç precís i directe segons les regles del criteri humà.

3. L'Administració tributària municipal pot considerar com a titular de qualsevol bé, dret, empresa, servei, activitat, explotació o funció que figuri com a tal en un registre fiscal o en altres de caràcter públic, llevat de prova en contra.

4. Les dades i els elements de fet consignats en les autoliquidacions, declaracions, comunicacions i altres documents presentats pels obligats tributaris es presumeixen certs per a ells i només poden ser rectificats per aquests mitjançant prova en contra.

Secció 8a: Notificacions

Art. 81è Notificacions en matèria tributària.

El règim de les notificacions serà el previst en les normes administratives generals amb les especialitats establertes en la Llei general tributària i en aquesta secció.

Art. 82è Lloc de pràctica de les notificacions.

1. En els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat la notificació es practicarà en el lloc assenyalat a aquest efecte per l'obligat tributari o el seu representant, o, si no ho han fet, en el domicili fiscal de l'un o de l'altre.

2. En els procediments iniciats d'ofici, la notificació podrà practicar-se en el domicili fiscal de l'obligat tributari o el seu representant, en el centre de treball, en el lloc on es desenvolupi l'activitat econòmica o en qualsevol altre lloc adequat per a aquesta finalitat.

Art. 83è Persones legitimades per rebre les notificacions.

1. Quan la notificació es practiqui en el lloc assenyalat a l'efecte per l'obligat tributari o pel seu representant, o en el domicili fiscal de l'un o de l'altre, si no es troben presents en el moment del lliurament, pot fer-se càrrec de la notificació qualsevol persona que es trobi en aquest lloc o domicili i faci constar la seva identitat, com també els empleats de la comunitat de veïns o de propietaris on radiqui el lloc assenyalat a efectes de notificacions o el domicili fiscal de l'obligat o el seu representant.

2. El rebuig de la notificació per part de l'interessat o el seu representant implica que aquesta es tenguí per efectuada.

Art. 84è Notificació per compareixença.

1. Quan no sigui possible efectuar la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració tributària municipal, i s'hagi intentat fer, almenys dues vegades, en el domicili fiscal, o en el designat per l'interessat, si es tracta d'un procediment iniciat a sol·licitud seva, es faran constar a l'expedient les circumstàncies dels intents de notificació. Només caldrà un intent quan el destinatari consti com a desconegut en aquest domicili o lloc.

En aquest supòsit, se citarà l'interessat o el seu representant per tal de ser notificats per compareixença mitjançant anuncis, que s'han de publicar una sola vegada per a cada interessat, en el Butlletí Oficial de les Illes Balears, els dies 5 i 20 de cada mes o, si escau, el dia immediat hàbil posterior.

La compareixença s'ha de produir en el termini de 15 dies naturals, comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci. Transcorregut aquest termini sense compareixença, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes legals l'endemà del venciment del termini assenyalat.

2. Quan l'inici d'un procediment o qualsevol dels seus tràmits s'entenguin notificats perquè no ha comparegut l'interessat o el seu representant, se'l tindrà per notificat de les successives actuacions i diligències del procediment, amb independència del dret que l'assisteix a compareixer en qualsevol moment del procediment.

Això no obstant, les liquidacions que es dictin en el procediment i els acords d'alienació dels béns embargats han de ser notificats segons allò que s'estableix en aquesta secció.

Secció 9a. Comprovació i investigació

Art. 85è. Facultats de comprovació i investigació.

1. L'Administració tributària municipal podrà comprovar i investigar els fets, actes, elements, les activitats, explotacions, els valors i les altres circumstàncies determinants de l'obligació tributària, per tal de verificar el correcte compliment de les normes aplicables.
2. En el desenvolupament de les funcions de comprovació o investigació, l'Administració tributària municipal qualificarà els fets, actes o negocis realitzats per l'obligat tributari amb independència de la qualificació prèvia feta per l'obligat tributari.
3. L'Administració tributària municipal podrà comprovar la concurrència de les condicions i dels requisits als quals resten condicionats els actes de reconeixement o concessió de beneficis fiscals. Per això aquests actes, quan no hagin estat objecte de comprovació prèvia, tindran caràcter provisional i l'Administració en podrà procedir a la comprovació posterior i, si escau, a la regularització tributària sense procedir a la revisió prèvia dels esmentats actes.

Art. 86è Pla de control tributari.

L'Administració tributària municipal elaborarà cada any un pla de control tributari que tindrà caràcter reservat, encara que potestativament es facin públics els criteris generals que l'informin.

Capítol VII

ACTUACIONS I PROCEDIMENT DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA

Secció 1a: Normes generals

Art. 87è Actuacions de la gestió tributària.

La gestió tributària consisteix en l'exercici de les funcions administratives dirigides a:

- a) La recepció i tramitació de declaracions, autoliquidacions, comunicacions de dades i altres documents amb transcendència tributària.
- b) La comprovació i realització de les devolucions previstes en la normativa tributària.
- c) El reconeixement i la comprovació de la procedència dels beneficis fiscals d'acord amb la normativa reguladora del corresponent procediment.
- d) La realització d'actuacions de control del compliment de l'obligació de presentar declaracions tributàries i d'altres obligacions formals.
- e) La realització d'actuacions de verificació de dades.
- f) La realització d'actuacions de comprovació de valors.
- g) La realització d'actuacions de comprovació limitada.
- h) La pràctica de liquidacions tributàries derivades de les actuacions de verificació i comprovació realitzades.
- i) L'emissió de certificats tributaris.
- j) L'elaboració i el manteniment dels censos i padrons tributaris.
- k) La informació i l'assistència tributària.
- l) La realització de les altres actuacions d'aplicació dels tributs no integrades en les funcions d'inspecció i recaptació.

Art. 88è Formes d'iniciació.

La gestió tributària s'iniciarà:

- a) Per una autoliquidació, per una comunicació de dades o per qualsevol altra classe de declaració.
- b) Per una sol·licitud de l'obligat tributari, d'acord amb el que disposa l'article 68è de la present ordenança.
- c) D'ofici per l'Administració tributària municipal.

Art. 89è Declaració tributària.

1. Té la consideració de declaració tributària qualsevol document per mitjà del qual es manifesti o es reconegui davant l'Administració municipal la realització de qualsevol fet rellevant per a l'aplicació dels tributs.

La presentació d'una declaració no implica l'acceptació o el reconeixement per l'obligat tributari de la procedència de l'obligació tributària.

2. També es considera declaració tributària la presentació dels documents que continguin el fet imposable o que el constitueixin.

3. L'Administració tributària municipal pot reclamar declaracions, i l'ampliació d'aquestes, així com la correcció dels defectes advertits, quan sigui necessari per a la liquidació i la comprovació del tribut, com també la informació suplementària que hi escaigui.

Art. 90è. Autoliquidació.

1. L'autoliquidació és una declaració en la qual l'obligat tributari, a més de comunicar a l'Administració les dades necessàries per a la liquidació del tribut i altres de contingut informatiu, realitza per si mateix les operacions de qualificació i quantificació necessàries per a determinar i ingressar l'import del deute tributari o, si escau, determinar la quantitat que resulti a retornar o a compensar.

2. Els obligats tributaris, en aquells tributs que l'ordenança reguladora hagi establert, d'acord amb la Llei, el sistema d'autoliquidació, han de presentar una declaració-liquidació del deute tributari i han d'ingressar-ne l'import a les entitats col·laboradores autoritzades dins el termini assenyalat a l'ordenança específica o, si no hi consta, en l'assenyalat a l'article 43è de la present ordenança.

3. L'ordenança fiscal de cada tribut podrà establir, quan la complexitat del tribut així ho requereixi, que, per practicar l'autoliquidació, l'obligat tributari efectui una sol·licitud prèvia facilitant la documentació acreditativa del fet imposable i de les bases imposable i liquidable.

4. L'autoliquidació presentada per l'obligat tributari podrà ser objecte de verificació i comprovació. L'Administració girarà, si escau, una liquidació complementària d'acord amb les dades consignades en la declaració, els documents que l'acompanyen i els antecedents que li constin.

En cas que el subjecte passiu hagi incorregut en una infracció tributària, s'instruirà l'expedient sancionador corresponent.

5. Quan un obligat tributari consideri que una autoliquidació ha perjudicat d'una manera o altra els seus interessos legítims, en podrà instar la rectificació, d'acord amb el procediment previst en els articles que van del 126è al 128è del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs. Quan l'obligat tributari sol·liciti la rectificació per considerar que li es aplicable un benefici fiscal, s'entendrà que aquesta sol·licitud equival a la sol·licitud del benefici.

La sol·licitud de rectificació d'una autoliquidació només es podrà fer una vegada presentada la corresponent autoliquidació i abans que l'Administració tributària hagi practicat la liquidació definitiva o, en el seu defecte, abans que hagi prescrit el dret de l'Administració tributària a determinar el deute tributari mitjançant liquidació o el dret a sol·licitar la devolució corresponent.

Quan la rectificació d'una autoliquidació origini una devolució derivada de la normativa del tribut i haguessin transcorregut sis mesos sense que s'hagués ordenat el pagament per causa imputable a l'Administració tributària municipal, aquesta abonarà l'interès de demora de l'article 14è d'aquesta ordenança sobre l'import de la devolució que procedeixi, sense necessitat que l'obligat ho sol·liciti. A aquests efectes, el termini de sis mesos es començarà a comptar des de la finalització del termini per a la presentació de l'autoliquidació o, si aquest hagués finalitzat, a partir de la presentació de la sol·licitud de rectificació.

Quan la rectificació d'una autoliquidació origini la devolució d'un ingrés indegut, l'Administració tributària abonarà l'interès de demora en els terminis previstos a l'article 32.2 de la Llei general tributària.

6. En les exaccions de cobrament periòdic, llevat que l'ordenança de cada tribut estableixi el contrari, el pagament de l'autoliquidació comportarà l'alta en el registre, el padró o la matrícula corresponent, i tindrà els efectes de notificació.

Secció 2a: Padrons, matrícules i registres

Art. 91è. Àmbit i contingut.

1. Poden ser objecte de padró, matrícula o registre, llevat del que l'ordenança reguladora de cada tribut estableixi, els tributs en els quals, per la seva naturalesa, hi hagi una continuïtat dels pressupòsits determinants de l'exigibilitat del tribut.

2. Els padrons, les matrícules o els registres en suport documental o magnètic han de contenir, a més de les dades específiques que cadascun requereixi, segons les característiques del tribut, les dades següents:

- a) Noms i cognoms o raó social o denominació completa de l'obligat tributari.
- b) Número d'identificació fiscal de l'obligat tributari.
- c) Domicili fiscal o, si escau, domicili a l'estranger.
- d) Finca, establiment industrial o comercial o element objecte del tribut.
- e) Identificació de l'objecte fiscal (número de matrícula, referència cadastral, activitat, etc.).
- f) Base imposable.
- g) Base liquidable.

- h) Tipus de gravamen o tarifa.
- i) Quota assignada.

Art. 92è Formació.

1. La formació dels padrons, les matrícules o els registres competència de l'Administració tributària municipal prendrà com a base:

- a) Les dades fiscals dels arxius municipals.
- b) Les declaracions i autoliquidacions dels obligats tributaris o els seus representants.
- c) Les dades fiscals lliurades per altres administracions o registres públics.
- d) Les dades resultants de les funcions de comprovació i investigació.

2. L'Administració tributària municipal elaborarà uns registres municipals com a resultat de confrontar tota la informació disponible als arxius municipals a fi de procedir a practicar les liquidacions anuals i els documents cobradors, respectant en tot cas els drets individuals reconeguts en les lleis sobre confidencialitat de la informació i protecció de la privacitat.

Art. 93è Aprovació i notificació.

1. Cada any, els padrons, les matrícules o els registres són sotmesos a l'aprovació per part de l'òrgan competent i es publicaran mitjançant edicte al Butlletí Oficial de les Illes Balears, i produeixen els efectes de notificació col·lectiva de les liquidacions i en els mitjans que s'estableixin en la normativa vigent en cada moment.

2. Els obligats tributaris podran examinar les dades contingudes en els padrons, les matrícules o els registres en el termini de vint dies comptats a partir de l'endemà de la publicació de l'edicte de notificació col·lectiva de les liquidacions, i podran presentar, si escau, el corresponent recurs de reposició en el termini d'un mes a partir del dia següent a l'acabament del termini anterior de 20 dies.

En tot cas, l'Administració tributària municipal garantirà la confidencialitat de les dades de caràcter personal, protegides per la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, com també el caràcter reservat de les dades amb transcendència tributària establert a l'article 95è de la Llei general tributària.

3. El lloc per examinar les dades contingudes en els padrons, les matrícules o els registres en el termini establert a l'apartat 2n és el Departament de Gestió Tributària.

Art. 94è. Altes i baixes: efectes.

1. Les altes per declaració de les persones interessades o descobertes per l'acció investigadora de l'Administració tributària municipal tenen efecte a partir de la data en què neix l'obligació de contribuir per disposició de cada ordenança i són incorporades definitivament al padró, la matrícula o el registre de l'any següent.

2. Les baixes o alteracions han de ser formulades pels obligats tributaris i comporten l'eliminació o la rectificació del padró, la matrícula o el registre a partir del període següent a aquell en què hagin estat presentades, independentment de la comprovació per part de la inspecció.

Secció 3a: Exempcions, bonificacions i reduccions

Art. 95è Establiment.

- 1. No es poden concedir altres exempcions, bonificacions o reduccions que les que la llei hagi autoritzat de manera concreta.
- 2. En els actes d'aprovació de plans d'actuació sectorial o instruments de planejament, el Plenari Municipal pot establir beneficis fiscals dels tributs municipals autoritzats per la llei i sotmesos, en tot cas, als principis de capacitat econòmica i de justícia distributiva.

Art. 96è Interpretació.

1. Les exempcions, bonificacions i reduccions s'han d'interpretar en sentit estricte. No es poden aplicar a altres persones que les taxativament previstes i solament per a les seves obligacions tributàries pròpies i directes. Tampoc es poden estendre a altres supòsits que els específicament assenyalats.

2. Quan les ordenances respectives declarin l'Estat exempt del pagament dels tributs, aquest benefici no pot comprendre les entitats o organismes que, qualsevulla que sigui la seva relació o dependència amb l'Estat, gaudeixin de personalitat jurídica pròpia i independent i no tinguin reconeguda per la llei cap exempció especial.

Art. 97è Sol·licitud i reconeixement.

1. Els subjectes passius han de sol·licitar l'aplicació de les exempcions, bonificacions o reduccions que escaiguin, en els terminis següents:
 - a) Si es tracta de liquidacions que tenen origen en les declaracions dels subjectes passius, en formular la declaració.
 - b) Si es refereixen a exaccions municipals que, per la continuïtat del fet imposable, siguin objecte de padró, matrícula o registre, durant el període que s'inicia amb l'exposició al públic i acaba l'últim dia del període voluntari de pagament.
 - c) En el cas d'exaccions subjectes al sistema d'autoliquidació, les persones interessades podran formular la sol·licitud de benefici fiscal en presentar la declaració-liquidació corresponent aplicant-hi, amb caràcter provisional, la bonificació o l'exempció que, segons el seu parer, hi escaigui.
En cas que la sol·licitud de benefici fiscal es formulés amb posterioritat a la presentació de la declaració-liquidació, i llevat que la normativa reguladora del tribut de què es tracti estableixi altrament, serà d'aplicació dins del període següent i es continuarà aplicant mentre es segueixin reunint els requisits necessaris per a la seva concessió.
 - d) En els altres casos, en el termini de reclamació a l'Ajuntament de la liquidació practicada.
2. Les persones beneficiàries d'exempcions o bonificacions han de comunicar a l'Administració els fets que impliquen l'extinció del benefici fiscal.
3. El reconeixement dels beneficis fiscals produirà efectes des del moment que ho estableixi la normativa aplicable o, en el seu defecte, des del moment de la seva sol·licitud.
4. El reconeixement de beneficis fiscals serà provisional quan estigui condicionat al compliment de condicions futures o a l'efectiva concurrència de determinats requisits no comprovats en l'expedient. La seva aplicació estarà condicionada a la concurrència en tot moment de les condicions i els requisits previstos a la normativa aplicable.

Secció 4a: Procediments de gestió tributària

Art. 98è Procediments de gestió tributària.

Són procediments de gestió tributària, entre d'altres, els següents:

- a) El procediment de devolució iniciat mitjançant autoliquidació, sol·licitud o comunicació de dades.
- b) El procediment iniciat mitjançant declaració.
- c) El procediment de verificació de dades.
- d) El procediment de comprovació de valors.
- e) El procediment de comprovació limitada.

Art. 99è Procediment de devolució.

1. El procediment de devolució s'iniciarà mitjançant la presentació d'una autoliquidació de la qual resulti quantitat a retornar, mitjançant la presentació d'una sol·licitud de devolució o mitjançant la presentació d'una comunicació de dades.

2. Quan de la presentació d'una autoliquidació resulti una quantitat a retornar, el termini per efectuar la devolució començarà a comptar-se des de l'acabament del termini previst per a la presentació de l'autoliquidació o bé a partir de la presentació de l'autoliquidació extemporània.

Quan el procediment de devolució s'iniciï mitjançant la presentació d'una sol·licitud davant l'Administració tributària municipal o, tractant-se d'obligats tributaris que no tinguin obligació de presentar autoliquidació, mitjançant la presentació d'una comunicació de dades, el termini per practicar la devolució començarà a comptar-se des de la presentació de la sol·licitud o des de la finalització del termini previst per a la presentació de la comunicació de dades.

3. El procediment de devolució acaba per l'acord en què es reconegui la devolució sol·licitada, per caducitat o per l'inici d'un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció.

4. El fet d'haver-se acordat la devolució no impedeix la posterior comprovació de la obligació tributària mitjançant els procediments de comprovació o investigació.

5. Quan es tracti d'una devolució d'ingressos indeguts, es liquidaran a favor de l'obligat tributari interessos de demora en el termes establerts a l'article 32.2 de la Llei general tributària. No obstant això, quan es tracti d'una devolució derivada de la normativa d'un tribut, es liquidaran interessos de demora a favor de l'obligat tributari d'acord amb allò previst a l'article 31 de la Llei general tributària, i a l'article 125 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

Art. 100è Procediment iniciat mitjançant declaració.

1. Quan l'ordenança fiscal de cada tribut així ho estableixi, la gestió d'aquest s'iniciarà mitjançant la presentació d'una declaració per l'obligat tributari en què manifesti la realització del fet imposable i comuniqui les dades necessàries perquè l'Administració quantifiqui l'obligació tributària mitjançant la pràctica d'una liquidació provisional.
2. El procediment iniciat mitjançant declaració tributària presentada per l'obligat tributari acaba per liquidació provisional o per caducitat, sense perjudici que l'Administració tributària pugui iniciar de nou aquest procediment dins el termini de prescripció.

Art. 101è Procediment de verificació de dades.

1. El procediment de verificació de dades podrà iniciar-se en els supòsits següents:
 - a) Quan la declaració o autoliquidació presentada incorri en defectes formals o errors aritmètics.
 - b) Quan les dades declarades no coincideixin amb les contingudes en altres declaracions del mateix obligat tributari o amb les que obrin en poder de l'Administració tributària municipal.
 - c) Quan es requereixi l'aclariment o la justificació d'alguna dada relativa a la declaració o autoliquidació presentada, sempre que no faci referència al desenvolupament d'activitats econòmiques.
 - d) Quan s'aprecii una aplicació indeguda de la normativa que resulti patent de la mateixa declaració o autoliquidació presentada o dels justificants aportats amb aquesta.
2. Aquest procediment es podrà iniciar:
 - a) Mitjançant la notificació de la proposta de liquidació quan l'Administració tributària municipal disposi de les dades suficients per a formular-la, perquè en un termini de 10 dies, comptats a partir del dia següent al de notificació de la proposta, l'interessat pugui presentar al·legacions.
 - b) Mitjançant requeriment de l'Administració perquè l'obligat tributari aclareixi o justifiqui les discrepàncies observades o les dades relatives a la seva declaració o autoliquidació.
3. Si no es presenten al·legacions en el termini establert, la proposta de liquidació es convertirà automàticament en liquidació provisional.
4. L'ingrés de l'import indicat a la proposta de liquidació, tindrà el caràcter d'ingrés a compte de la liquidació provisional.
5. El procediment de verificació de dades finalitzarà d'alguna de les següents formes:
 - a) Per resolució en la qual s'indiqui que no procedeix la pràctica de liquidació provisional o en la qual es corregeixin els defectes observats.
 - b) Per liquidació provisional, la qual haurà d'ésser en tot cas motivada amb referència succinta als fets i fonaments de dret que s'hagin tingut en compte en aquesta.
 - c) Per l'esmena, l'aclariment o la justificació de la discrepància de la dada objecte del requeriment per part de l'obligat tributari, fent constar aquestes circumstàncies en diligència.
 - d) Per caducitat, una vegada transcorregut el termini regulat en l'article 104 de la Llei general tributària sense haver-se notificat liquidació provisional, sens perjudici de que l'Administració tributària municipal també pugui iniciar de nou aquest procediment dins del termini de prescripció.
 - e) Per l'inici d'un procediment de comprovació limitada o d'inspecció que inclogui l'objecte del procediment de verificació de dades.
6. La verificació de dades no impedirà la posterior comprovació de l'objecte d'aquesta.

Art. 102è Procediment de comprovació de valors.

L'Administració tributària municipal podrà procedir a la comprovació del valor de les rendes, els productes, béns i altres elements determinants de l'obligació tributària d'acord amb els mitjans assenyalats en l'article 57è de la Llei general tributària. Les persones interessades podran promoure la taxació pericial contradictòria, en correcció d'aquests mitjans de comprovació fiscal de valors, en la forma establerta en l'article 135è de la Llei general tributària.

Art. 103è Procediment de comprovació limitada.

1. En aquest procediment, l'Administració únicament podrà realitzar les actuacions següents de comprovació:
 - a) Examen de les dades consignades pels obligats tributaris en les seves declaracions i dels justificants presentats o que es requereixin.
 - b) Examen de les dades i antecedents en poder de l'Administració tributària que posin de manifest la realització del fet imposable o

del pressupòsit d'una obligació tributària, o l'existència d'elements determinants d'aquesta obligació no declarats o diferents dels declarats per l'obligat tributari.

c) Examen dels llibres, registres i altres documents exigits per la normativa tributària o qualsevol altra de caràcter oficial, amb excepció de la comptabilitat mercantil, com també de les factures o dels documents justificatius de les operacions incloses en els esmentats llibres, registres i documents.

d) Requeriments a tercers per tal que aportin la informació que estan obligats a subministrar, excepte informació sobre moviments financers.

2. Les actuacions de comprovació limitada s'iniciaran d'ofici per acord de l'òrgan competent.

L'inici de les actuacions de comprovació limitada s'haurà de notificar als obligats tributaris mitjançant comunicació que contindrà la figura tributària objecte de comprovació, període, naturalesa i abast d'aquestes, i els informarà dels seus drets i obligacions en el decurs d'aquestes actuacions.

Quan les dades en poder de l'Administració tributària siguin suficients per formular la proposta de liquidació, el procediment podrà iniciar-se mitjançant la notificació d'aquesta proposta.

3. El procediment de comprovació limitada finalitzarà:

a) Per resolució expressa que inclourà la liquidació provisional o, en el seu cas, manifestació expressa de la improcedència de regularitzar la situació tributària com a conseqüència de la comprovació realitzada. L'Administració no podrà efectuar una nova regularització amb relació al mateix objecte comprovat, excepte quan en un procediment de comprovació limitada o d'inspecció posterior es descobreixin fets o circumstàncies noves que resultin d'actuacions distintes de les realitzades i especificades en la resolució.

b) Per caducitat, transcorregut el termini de sis mesos des de l'inici sense notificació de la resolució expressa. En aquest cas, l'Administració podrà iniciar novament aquest procediment dintre del termini de prescripció.

c) Per l'inici d'un procediment inspector que inclogui l'objecte de la comprovació limitada.

Capítol VIII

ACTUACIONS I PROCEDIMENT DE RECAPTACIÓ

Secció 1a: Normes generals

Art. 104è Disposició general.

1. La gestió recaptatòria de la Hisenda municipal consisteix en l'exercici de la funció administrativa conduent al cobrament dels deutes i de les sancions tributàries, i altres recursos municipals de naturalesa pública que hagin de satisfer els obligats al pagament.

A aquests efectes tots els crèdits de naturalesa pública municipal es denominaran *deutes* i es consideraran obligades al pagament les persones o entitats a les quals la hisenda municipal exigeixi l'ingrés de la totalitat o part d'un deute.

2. La gestió recaptatòria podrà realitzar-se en període voluntari o executiu.

3. El procediment recaptatori només se suspendrà per les raons i en els casos expressament previstos en la llei.

Art. 105è Paralització cautelar.

1. L'Administració tributària podrà paraitzar les actuacions recaptatòries en els casos següents:

- a) Quan se sol·liciti una compensació de deutes.
- b) Quan se sol·licitin ajornaments o fraccionaments.
- c) Durant la tramitació dels procediments concursals.
- d) Quan se sol·liciti una condonació.
- e) Quan se sol·liciti una suspensió.

2. L'Administració, en el supòsit de resoldre la procedència del procediment de cobrament, liquidarà els interessos de demora establerts a l'article 14è.

Art. 106è Competència per al cobrament.

1. Els òrgans de l'administració tributària municipal i les entitats col·laboradores autoritzades són els únics que tenen competència per cobrar

els deutes, la gestió dels quals tenen atribuïda.

2. Els cobraments practicats per òrgans, entitats o persones no competents no alliberen de l'obligació de pagament, sense exclusió de les responsabilitats de tota mena en què el perceptor no autoritzat pot incórrer. L'Ajuntament no assumeix cap responsabilitat en els casos d'usurpació de la funció recaptatòria.

Secció 2a: Mitjans de pagament

Art. 107è Enumeració.

1. Amb caràcter general, en el pagament es pot utilitzar qualsevol mitjà dels que tot seguit s'assenyalen:

- a) Targeta bancària (crèdit o dèbit).
- b) Domiciliació a entitat financera.
- c) Transferència ordenada a través d'entitat financera.
- d) El pagament en efectiu o mitjançant xec s'utilitzarà amb caràcter residual i per raons que hauran de ser justificades a l'expedient.
- e) Els rebuts de cobrament periòdic, sempre que es reguli en la seva ordenança específica, podran gaudir d'un sistema especial de pagament durant el període voluntari.

Les entitats col·laboradores podran acceptar qualsevol altre mitjà de pagament habitual en el tràfic bancari, si bé l'admissió d'aquests mitjans quedarà a discreció i risc de l'entitat. No obstant això, quan el pagament es faci directament a les entitats col·laboradores, els mitjans de pagament quedaran restringits al diner de curs legal, als xecs enregistrats o bancaris i al portador.

2. Mitjançant decret de l'alcaldia es regularà el procediment per efectuar el pagament telemàtic dels tributs, preus públics i altres recursos de naturalesa pública.

Quan el pagament es realitzi a través d'alguna de les entitats col·laboradores autoritzades, el lliurament a l'obligat tributari del justificant de l'ingrés l'alliberarà des de la data que es consignï en el justificant i per l'import assenyalat. Des d'aquell moment, i per l'import corresponent, restarà l'entitat col·laboradora obligada davant la Hisenda Municipal, excepte que pogués provar-se de forma fefaent la inexactitud de la data o de l'import que consti en la validació del justificant.

3. En el document justificatiu de l'ingrés emès per l'Administració tributària municipal o entitat col·laboradora sempre han de quedar enregistrades la data i la referència del pagament autoritzat.

Art. 108è Ordres de transferència.

1. Han de reunir els requisits següents:

- a) Ser nominatives a favor de l'Ajuntament de Ciutadella de Menorca i a abonar en els comptes corrents on l'Ajuntament consti com a únic titular i siguin indicats per l'administració tributària municipal.
- b) Ser ordenades a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials i autoritzades per operar a l'Estat.
- c) Ser datades en el mateix dia de l'ordre.
- d) Tenir especificats el concepte o els conceptes del deute a què corresponen mitjançant, si és possible, el número de rebut.
- e) Tenir consignats el nom i els cognoms complets i el NIF de l'ordenant i el nom de la persona jurídica, si escau.
- f) Simultàniament, i per correu certificat, l'ordenant ha de fer tramesa de les declaracions, liquidacions o notificacions que pertoquin, amb expressió de la data de la transferència, l'import i l'entitat bancària intermediària en l'operació.

2. Efectuada l'entrada de l'import corresponent en l'entitat que presti el servei de caixa, i també la declaració o la notificació de la liquidació que l'origina, la hisenda municipal ha de tornar a l'obligat al pagament la declaració amb la diligència de pagament o l'exemplar de la notificació amb el document acreditatiu d'aquest pagament.

3. Les comissions bancàries o despeses que originï l'ús d'aquest mitjà de pagament seran sempre a càrrec de l'obligat al pagament.

4. L'obligat al pagament restarà alliberat en el moment que l'import corresponent hagi tingut entrada en l'entitat que, en el seu cas, presti el servei de caixa, sempre que hagi complert els requisits enumerats a les lletres a) i f) de l'apartat 1.

5. L'Administració municipal establirà, si escau, les condicions per utilitzar aquest mitjà de pagament per via telemàtica.

Art. 109è Domiciliació a entitat financera.

1. L'obligat al pagament pot ordenar la domiciliació de rebuts en el compte del qual és titular o en el compte d'un altre titular que, no essent l'obligat, n'autoritzi el pagament. La domiciliació s'haurà d'ajustar als requisits següents:

- a) Els rebuts de cobrament periòdic es poden domiciliar com a màxim una setmana abans de la data de càrrec en compte, la qual s'establirà anualment en el calendari del contribuent.
- b) La sol·licitud de domiciliació es pot formalitzar de les maneres següents:
 - Mitjançant comunicació via telemàtica (Internet).
 - Mitjançant comunicació a les entitats financeres col·laboradores assenyalades al calendari del contribuent.
 - Mitjançant presentació de l'imprès facilitat a l'efecte a l'Ajuntament.
 - Mitjançant comunicació via correu.
- c) La domiciliació serà ordenada a través d'entitats financeres inscrites en els registres oficials, autoritzades per operar a l'Estat.
- d) Respecte als rebuts de cobrament periòdic, tenen una validesa indefinida, mentre l'ordenant no n'indiqui l'anul·lació o el trasllat a un altre compte o entitat i ho posi en coneixement de l'Ajuntament pels mitjans indicats a l'apartat b).

2. Els pagaments s'entendran realitzats en la data de càrrec en compte de la domiciliació, i es considerarà justificant de l'ingrés el que expedeixi l'entitat de crèdit on es trobi domiciliat el pagament, llevat que l'obligat al pagament hagi donat ordre de devolució del rebut domiciliat a l'entitat financera.

Quan, per motius no imputables a l'obligat al pagament, no es realitzi el càrrec en compte dels rebuts domiciliats o es realitzi fora de termini, no se li exigiran ni recàrrecs, ni interessos de demora, ni sancions, sense perjudici dels interessos de demora que, si escau, correspongui liquidar i exigir a l'entitat responsable de la demora en l'ingrés.

Quan, per motius no imputables a l'Ajuntament, la domiciliació sigui retornada, com a mínim dos anys consecutius, procedirà la cancel·lació de l'ordre de domiciliació bancària.

3. La hisenda municipal procedirà a la recaptació dels rebuts domiciliats impagats per la via de constrenyiment. L'impagament reiterat dels rebuts domiciliats originarà la baixa de la domiciliació.

Art. 110è Domiciliacions durant el període voluntari.

Si se sol·licita la domiciliació de rebuts de cobrament periòdic durant el període voluntari de cobrament, s'efectuarà el càrrec en el compte corrent bancari o d'estalvi en les dates assenyalades al calendari de cobraments, i quedaran domiciliats els rebuts a partir del període anual següent. Finalitzat el període voluntari de cobrament dels rebuts no domiciliats, qualsevol sol·licitud de domiciliació produirà efectes a partir de l'any següent a la presentació.

Art 111è Pagament amb targeta.

El portal de tràmits del web de l'Ajuntament, així com el calendari de cobraments que es publica cada any al Butlletí Oficial de les Illes Balears, indicaran per cada exercici quines targetes es podran utilitzar per fer el pagament.

Secció 3a: Ajornament i fraccionament del pagament

Art. 112è Competència i terminis.

1. Es podrà ajornar o fraccionar el pagament dels deutes tributaris i altres de naturalesa pública la titularitat dels quals correspongui a l'Ajuntament, d'acord amb el que preveuen els articles 65 i 82 de la Llei general tributària.
2. Un cop liquidat i notificat el deute, es podrà fraccionar el pagament, fins al termini màxim de quatre anys, o ajornar, fins al termini de sis mesos, després de la petició prèvia dels obligats, quan la seva situació econòmica financera els impedeixi transitòriament fer el pagament dels seus deutes.
3. En tot cas, les quantitats el pagament de les quals s'ajorni o fraccioni acreditaran l'interès de demora. Això no obstant, quan es garanteixi el deute en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible serà l'interès legal que correspongui fins a la data del seu ingrés.
4. L'òrgan competent per concedir els ajornaments i fraccionaments és l'alcalde.

Art. 113è Sol·licitud.

1. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament s'adreçaran a la tresoreria en el període voluntari d'ingrés o, si aquest ha finalitzat, en el període executiu.

La presentació d'una sol·licitud d'ajornament o fraccionament en període voluntari impedirà l'inici del període executiu però no la meritació de l'interès de demora en els termes de l'article 121è d'aquesta ordenança. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament en període executiu

es podran presentar fins al moment en què es notifiqui a l'obligat l'acord d'alienació dels béns embargats.

2. Les sol·licituds d'ajornament o fraccionament han de contenir, necessàriament, les dades següents:

- a) Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili fiscal de la persona o entitat sol·licitant, i, si escau, de la persona que el representi.
- b) Identificació del deute tributari, l'ajornament o fraccionament del qual se sol·licita amb indicació de l'import, el concepte, la data de finalització del termini d'ingrés en període voluntari o la referència comptable. Quan es tracti de deutes que s'hagin de satisfer mitjançant autoliquidació, s'hi ha d'adjuntar el model oficial de l'autoliquidació degudament formalitzat.
- c) Terminis i condicions de l'ajornament o del fraccionament que se sol·licita.
- d) Causa que motiva la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.
- e) Garantia que s'ofereix conforme el que disposa l'article 82è de la Llei general tributària.
- f) Ordre de domiciliació bancària, indicant el número de codi de compte de client i les dades identificatives de l'entitat de crèdit que hagi d'efectuar el càrrec en compte.
- g) Lloc, data i signatura de la persona o entitat sol·licitant.

3. A la sol·licitud d'ajornament o fraccionament s'ha d'acompanyar al marge de la documentació a què fan referència els paràgrafs de l'article 46 del Reial decret 939/2005, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació, els documents següents:

Persones físiques

Còpia de la darrera declaració per l'IRPF, o certificat de l' AEAT de no estar obligat a presentar declaració.

En els casos d'atur, certificat de l'organisme corresponent que acrediti aquesta situació.

En cas de pensionista, certificat de la Seguretat Social o organisme competent del Govern de les Illes Balears que n'acrediti l'import.

Persones jurídiques

Còpia de la darrera declaració per l'impost de societats

Acreditació de la representació

4. Condicions i terminis dels fraccionaments i ajornaments:

4.1 Fraccionaments:

4.1.1 Període voluntari

Els rebuts de padró d'un any tan sols es podran fraccionar fins a l'inici del període de cobrament següent. Així mateix, les ordenances de cada impost podran establir un sistema especial de pagament de les quotes per rebut que permetrà fraccionar sense interès de demora.

Liquidacions: fins a 12 terminis

Sancions: fins a 12 terminis.

Període executiu:

Expedients d'executiva fins un import total de 500 euros: fins a 6 terminis

Expedients d'executiva fins un import de 1.000 euros: fins a 12 terminis

Expedients d'executiva fins un import de 3.000 euros: fins a 18 terminis

Expedients d'executiva de més de 3.000 euros: fins a 48 terminis

4.2 Ajornaments:

Els ajornaments del deute mai seran superiors a 6 mesos, sempre que se n'aporti garantia.

En tots els supòsits, la quota mínima mensual no serà inferior a 30 euros.

No podran simultaniejar-se un ajornament amb un fraccionament per un mateix deute.

5. Excepte circumstàncies excepcionals degudament justificades, atenent a la nova situació econòmica de l'obligat al pagament i amb un estudi previ individual de la seva sol·licitud, no es podrà concedir un ajornament o fraccionament per períodes superiors als determinats en

l'apartat quart o a favor de deutors que, en els dos anys anteriors a la data de la sol·licitud, hagin incomplert les condicions d'un ajornament o fraccionament.

6. Per a tots els deutes superiors a 18.000 euros, sense considerar els interessos de demora derivats del propi fraccionament, serà necessària la prestació de garantia suficient que avaluï el fraccionament o ajornament sol·licitat.

Art. 114è Inadmissió de sol·licituds d'ajornament i fraccionament.

1. No seran admeses les sol·licituds d'ajornament i fraccionament en el següent supòsit quan el deute hagi de ser declarat mitjançant autoliquidació i aquesta no s'hagi presentat amb anterioritat o conjuntament amb la sol·licitud d'ajornament o fraccionament.

2. La presentació de sol·licituds d'ajornament o de fraccionament que siguin reiteració d'altres anteriors que hagin estat objecte de denegació prèvia implicarà la seva inadmissió quan no continguin modificacions substancials respecte de la sol·licitud prèviament denegada i, en particular, quan l'esmentada reiteració tenguí per finalitat dilatar, dificultar o impedir el desenvolupament de la gestió recaptatòria.

3. La inadmissió implicarà que la sol·licitud d'ajornament o fraccionament es tenguí per no presentada a tots els efectes.

4. Contra l'acord d'inadmissió es podrà interposar recurs.

Art. 115è Procediment.

1. La Tresoreria comprovarà les sol·licituds presentades i requerirà, si escau, la documentació complementària escaient.

2. El termini màxim per resoldre les sol·licituds d'ajornament i fraccionament és de sis mesos. Transcorregut aquest termini sense que hagin estat resoltes de manera expressa, les sol·licituds s'han d'entendre desestimades, als efectes d'interposar el recurs corresponent o esperar la resolució expressa.

3. Quan la sol·licitud de fraccionament es presenti en període voluntari, si al final d'aquest termini està pendent de resolució, no es dictarà la provisió de constreyniment.

Quan es presenti en període executiu, se suspendran cautelament les actuacions de cobrament fins a la resolució de la sol·licitud.

4. L'atorgament d'un fraccionament no pot comportar la devolució d'ingressos ja recaptats, els quals tindran sempre la consideració de primer pagament a compte.

Art. 116è Garanties.

1. En el cas d'haver de presentar garantia, la persona o entitat sol·licitant ha d'oferir una garantia de pagament en forma d'aval prestat per bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit o societats de garantia recíproca autoritzats a operar en tot l'Estat.

2. Quan es justifiqui la impossibilitat d'obtenir l'aval esmentat, la persona interessada podrà oferir com a garanties de pagament altres tipus de garanties, les quals seran valorades per l'òrgan competent per a la tramitació de l'ajornament o el fraccionament.

3. No s'exigirà cap garantia quan la persona o entitat sol·licitant sigui una administració pública.

4. La garantia ha de cobrir l'import del deute en període voluntari i dels interessos de demora que generi el fraccionament i un 25 per cent de la suma d'ambdues partides.

5. Quan el deute es trobi en període executiu, la garantia haurà de cobrir l'import fraccionat, incloent el recàrrec del període executiu corresponent, els interessos de demora que generi el fraccionament, més un 5 per cent de la suma d'ambdues partides.

6. La suficiència econòmica i jurídica de les garanties haurà de ser apreciada per l'òrgan competent per a la tramitació de l'ajornament o del fraccionament.

7. En els fraccionaments es poden constituir garanties parcials i independents per a cadascun dels terminis.

8. La suficiència econòmica i jurídica de les garanties s'apreciarà de conformitat amb allò que estableix l'article 48è apartat 4t del Reglament general de recaptació.

9. La vigència de la garantia constituïda mitjançant aval o certificat d'assegurament de caució haurà d'excedir almenys en sis mesos al venciment del termini o dels terminis garantits.

10. La garantia haurà de formalitzar-se en el termini de dos mesos des de la notificació de l'acord de concessió de l'ajornament o del

fraccionament, i la seva eficàcia restarà condicionada a la seva formalització.

Art. 117è Aval.

Les garanties instrumentades mitjançant aval han de reunir els requisits següents:

- a) L'aval ha de ser solidari respecte a l'obligat principal, amb renúncia expressa dels beneficis d'excussió i a pagar al primer requeriment de Tresoreria.
- b) La vigència de la garantia constituïda mitjançant aval o certificat d'assegurament de caució haurà d'excedir almenys en sis mesos al venciment del termini o dels terminis garantits i quedarà vigent fins a la cancel·lació del deute.
- c) El nom, els llinatges i el NIF de la persona avalada hauran de coincidir amb els del titular del deute fraccionat. El beneficiari de l'aval ha d'esser l'Ajuntament de Ciutadella de Menorca.
- d) Els avals bancaris hauran d'estar inscrits al registre oficial d'aval de l'entitat avaladora.

Art. 118è Garanties no dineràries.

1. En els supòsits de garantia real no dinerària cal indicar, en paràgrafs separats i diferenciats, la naturalesa, les característiques, la valoració, la descripció jurídica i, segons sigui procedent, la descripció física, tècnica, econòmica i comptable dels béns aportats en garantia, amb el detall suficient perquè pugui ser examinada i, si escau, constituïda, sense altres aclariments, modificacions o ampliacions. S'hi han d'adjuntar els documents que fonamentin les indicacions de la persona interessada i, en especial, una valoració dels béns oferts en garantia feta per professionals o empreses, especialitzats i independents.

2. En els casos en què la garantia sigui una penyora sense desplaçament, el titular serà anomenat dipositari d'aquella amb els efectes previstos a la normativa vigent.

Art. 119è. Dispensa de garanties.

1. No s'exigirà garantia quan l'import dels deutes el fraccionament dels quals se sol·licita sigui inferior a 18.000 €.

2. En el supòsit que el contribuïent demostrï de manera fefaent una escassa capacitat econòmica o solvència patrimonial, es podrà tramitar la sol·licitud sense garanties. En aquest cas, s'haurà d'aportar la documentació següent:

- a) Declaració responsable que manifesti la impossibilitat d'obtenir un aval d'una entitat de crèdit o societat de garantia recíproca i de no posseir béns.
- b) Balanç i compte de resultats dels tres últims anys i informe d'auditoria, en cas que se'n tingui un.
- c) Pla de viabilitat i qualsevol altra informació amb transcendència econòmica financera o patrimonial que s'estimi adequada i que justifiqui la possibilitat de complir l'ajornament o el fraccionament sol·licitat.
- d) Si el deutor és una persona física, haurà d'aportar també, si escau:
 - Full de salari, pensió o prestació social, o certificació negativa de recepció d'aquests ajuts.
 - Justificant de l'estat d'atur.
 - Informe dels serveis socials d'on tenguï la residència.

Art. 120è Procediment en cas de manca de pagament.

1. En els ajornaments la manca de pagament al seu venciment de les quantitats ajornades determinarà:

- a) Si el deute es trobava en període voluntari en el moment de concedir l'ajornament, s'exigirà per la via de constrenyiment el deute ajornat i els interessos. El recàrrec s'aplicarà sobre el principal del deute inicialment liquidat, amb exclusió dels interessos de demora. En cas de no efectuar-se el pagament en els terminis fixats en l'article 43è d'aquesta ordenança, es procedirà a executar la garantia; en cas d'inexistència, o insuficiència d'aquesta, se seguirà el procediment de constrenyiment per la realització del deute pendent.
- b) Si l'ajornament va ser sol·licitat en període executiu, es procedirà a executar la garantia i, en cas d'inexistència o insuficiència d'aquesta, es continuarà amb el procediment de constrenyiment.

2. En els fraccionaments la manca de pagament d'un termini determinarà:

- a) Si el deute es trobava en període voluntari, l'exigibilitat en via de constrenyiment de les quantitats vençudes, la qual cosa serà notificada al subjecte passiu, i se li concediran els terminis reglamentaris de pagament dels deutes en període executiu, establerts en l'article 43è d'aquesta ordenança.
Si incompleix l'obligació de pagar, es consideraran vençuts els restants terminis, i s'exigiran també en via de constrenyiment.
- b) Si el deute es trobava en període executiu, continuarà amb el procediment de constrenyiment per a l'exacció de la totalitat del

deute fraccionat pendent de pagament.

3. En els fraccionaments de pagament en què s'hagin constituït garanties parcials i independents, es procedirà de la manera següent:

- a) Quan el fraccionament hagi estat sol·licitat en període voluntari, l'incompliment d'una fracció determinarà l'exigència per la via de constrenyiment exclusivament de la fracció esmentada i els seus interessos de demora, amb el corresponent recàrrec de constrenyiment, i se'n procedirà a executar la garantia.
- b) Quan el fraccionament hagi estat sol·licitat en període executiu, s'executarà la garantia corresponent a la fracció impagada més els interessos de demora meritats.

En tots dos casos, la resta del fraccionament subsistirà en els termes en què es va concedir

Secció 4a: Recaptació en període voluntari

Art. 121è Terminis d'ingrés i recàrrecs per declaració extemporània.

1. Cal fer l'ingrés en els terminis assenyalats en l'article 43è d'aquesta ordenança.

2. El venciment del termini establert per al pagament sense que es faci determinarà l'acreditació d'interessos de demora.

3. Els ingressos corresponents a declaracions-liquidacions o autoliquidacions presentades fora de termini sense requeriment previ, com també les liquidacions derivades de declaracions presentades fora de termini sense requeriment previ, tindran els recàrrecs següents:

- a) Si l'ingrés es fa en els tres mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 5 %, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.
- b) Si l'ingrés es fa en els sis mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 10 %, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.
- c) Si l'ingrés es fa en els dotze mesos següents al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'hi aplicarà un recàrrec del 15 %, amb exclusió dels interessos de demora i sancions.
- d) Si l'ingrés es fa passats aquests dotze mesos posteriors al venciment del termini voluntari de presentació i ingrés, s'aplicarà un recàrrec del 20 % amb exclusió de les sancions. Tanmateix, en aquests casos s'exigiran interessos de demora pel període transcorregut des de l'endemà de l'acabament del termini dels 12 mesos següents a la finalització del període voluntari de presentació i ingrés fins que es produeixi aquesta operació.

4. Quan els obligats tributaris no facin l'ingrés ni presentin sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en el moment de la presentació de la declaració-liquidació o l'autoliquidació extemporània, aquests recàrrecs seran compatibles amb els recàrrecs del període executiu previstos a l'article 122è d'aquesta ordenança.

5. L'import dels recàrrecs a què es refereix l'apartat 3r anterior es reduirà en un 25% sempre que l'ingrés total de l'import restant del recàrrec es faci en el termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'article 43è d'aquesta ordenança, iniciat amb la notificació de la liquidació del recàrrec, i sempre que es realitzi l'ingrés total de l'import del deute resultant de l'autoliquidació extemporània, al temps de la seva presentació o en el termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'article 43è d'aquesta ordenança, respectivament. Així mateix, l'esmentada reducció del 25 % en l'import dels recàrrecs a què es refereix l'apartat 3r s'aplicarà sempre que es realitzi l'ingrés en el termini o els terminis fixats a l'acord d'ajornament o fraccionament de l'esmentat deute que l'Administració tributària hagués atorgat amb garantia d'aval o certificat d'assegurança de caució i que l'obligat al pagament hagués sol·licitat al temps de presentar l'autoliquidació extemporània o amb anterioritat a la finalització del termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'article 43è d'aquesta ordenança, iniciat amb la notificació de la liquidació resultant de la declaració extemporània.

L'import de la reducció practicada d'acord amb allò establert en aquest apartat s'exigirà sense cap més requisit que la notificació a l'interessat, quan no s'hagin efectuat els ingressos a què es refereix el paràgraf anterior en els terminis previstos, inclosos els corresponents als acords d'ajornament o fraccionament.

Secció 5a: Recaptació en període executiu

Art. 122è Iniciació del període executiu.

1. El període executiu s'inicia:

- a) Per al cas dels deutes liquidats i notificats per l'Administració tributària municipal, el dia següent al del venciment del termini de pagament en període voluntari, sense que hagin estat ingressats.
- b) En el cas de deutes a ingressar mitjançant declaracions-liquidacions o autoliquidacions presentades sense practicar el corresponent

ingrés, quan acabi el termini fixat en l'article 43è d'aquesta ordenança o, si aquest termini s'hagués exhaurit, el dia següent a la presentació de l'autoliquidació.

2. Una vegada començat el període executiu, l'Administració tributària municipal durà a terme la recaptació dels deutes liquidats o autoliquidats a què es refereix l'apartat anterior pel procediment de constrenyiment sobre el patrimoni de l'obligat al pagament.

3. L'inici del període executiu determina la meritació de tres tipus de recàrrecs:

- El recàrrec executiu del 5 %, que s'aplicarà quan la totalitat del deute tributari no ingressat en període voluntari sigui satisfet abans de la notificació de la provisió de constrenyiment.
- El recàrrec de constrenyiment reduït del 10 %, que s'aplicarà quan la totalitat del deute no ingressat en període voluntari i el propi recàrrec es satisfacin abans de la finalització del termini atorgat per al pagament del deute contret previst a l'article 43è 4 d'aquesta ordenança.
- El recàrrec de constrenyiment ordinari del 20 %, que s'aplicarà quan no concorrin les circumstàncies previstes a les lletres a) i b).

4. El recàrrec de constrenyiment ordinari és compatible amb els interessos de demora meritats des de l'inici del període executiu. Quan resulti exigible el recàrrec executiu o el recàrrec de constrenyiment reduït, no s'exigiran els interessos de demora esmentats.

Art. 123è Iniciació del procediment de constrenyiment.

1. El procediment de constrenyiment s'inicia mitjançant una provisió de constrenyiment, dictada pel tesorer. La provisió de constrenyiment és l'acte de l'Administració tributària que ordena l'execució contra el patrimoni de l'obligat al pagament.

2. La provisió de constrenyiment haurà de contenir:

- Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili de l'obligat al pagament.
- Concepte, import del deute i període al qual correspon.
- Indicació expressa que el deute no ha estat satisfet, d'haver finalitzat el corresponent termini d'ingrés en període voluntari i de l'inici de la meritació dels interessos de demora.
- Liquidació del recàrrec del període executiu.
- Requeriment exprés perquè s'efectuï el pagament del deute, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït, en el termini de l'apartat 4t de l'article 43è d'aquesta ordenança.
- Advertiment que, en cas de no efectuar l'ingrés de l'import total del deute pendent en l'esmentat termini, inclòs el recàrrec de constrenyiment reduït del 10 %, es procedirà a l'embargament dels seus béns o a l'execució de les garanties existents pel cobrament del deute amb inclusió del recàrrec de constrenyiment del 20 % i dels interessos de demora que s'acreditin fins la data de cancel·lació del deute.
- Data d'emissió de la provisió de constrenyiment.

Art. 124è Notificació de la provisió de constrenyiment.

1. En la notificació de la provisió de constrenyiment constaran, com a mínim, els extrems següents:

- Lloc d'ingrés del deute i del recàrrec.
- Repercussió de les costes del procediment.
- Possibilitat de sol·licitar ajornament o fraccionament de pagament.
- Indicació expressa que la suspensió del procediment es produirà en els casos i les condicions previstos a la normativa vigent.
- Recursos que procedeixin contra la provisió de constrenyiment, òrgans davant els quals es puguin interposar i termini per a la seva interposició.

2. La manca de notificació de la provisió de constrenyiment, serà motiu d'impugnació dels actes que es produeixin en el decurs del procediment executiu.

Art. 125è Oposició a la provisió de constrenyiment.

Contra la provisió de constrenyiment només seran admissibles els motius d'oposició següents:

- Extinció total del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.
- Sol·licitud d'ajornament, fraccionament o compensació en període voluntari i altres causes de suspensió del procediment de recaptació.
- Falta de notificació de la liquidació.
- Anul·lació de la liquidació.

e) Error o omisió en el contingut de la provisió de constrenyiment que impedeixi la identificació del deutor o del deute objecte de constrenyiment.

Art. 126è Conservació d'actuacions.

1. Quan es declari la nul·litat de determinades actuacions del procediment de constrenyiment cal disposar la conservació de les no-afectades per la causa de nul·litat.
2. L'anul·lació dels recàrrecs o altres components del deute tributari diferents de la quota o de les sancions no afectarà la validesa de les actuacions realitzades en el decurs del procediment de constrenyiment respecte als components del deute tributari o a les sancions no anul·lats.

Art. 127è Acumulació de deutes.

La tresoreria municipal pot acumular, a fi de seguir un mateix procediment d'embargament, els deutes d'un mateix deutor incursos en via de constrenyiment.

Això no obstant, quan les necessitats del procediment ho exigeixin es podrà procedir a la segregació dels deutes acumulats.

Art. 128è Costes del procediment.

El deutor haurà de satisfer les costes del procediment de constrenyiment.

A més de les enumerades a l'article 113è del Reglament general de recaptació, les despeses de notificació tindran la consideració de costes del procediment, perquè són despeses que la mateixa execució exigeix i requereix.

Art. 129è Suspensió.

1. El procediment de constrenyiment s'inicia i s'impulsa d'ofici en tots els seus tràmits, i només se suspendrà com a conseqüència de la presentació d'un recurs i la prestació d'alguna de les garanties previstes a l'article 168è d'aquesta ordenança.
2. No caldrà presentar cap garantia quan l'interessat demostrï que s'ha produït en perjudici seu, error material, aritmètic o de fet en la determinació del deute o que ha estat ingressat, condonat, compensat o suspès o que ha prescrit el dret de l'Administració a exigir-ne el pagament.

Art. 130è Execució de garanties.

Si el deute es troba garantit mitjançant un aval, una penyora, una hipoteca o qualsevol altra garantia personal o real i resulta no pagat en el termini corresponent, es procedirà, en primer lloc, a executar la garantia corresponent, a través del procediment de constrenyiment, establert a l'article 74è del Reglament general de recaptació.

Art. 131è Embargament de béns.

1. Transcorregut el termini fixat en la provisió de constrenyiment sense que s'hagi fet l'ingrés requerit, el tresorer dictarà la providència amb l'ordenament de l'embargament de béns i drets, amb respecte sempre al principi de proporcionalitat, en quantitat suficient per cobrir l'import del deute no ingressat, els recàrrecs del període executiu, els interessos i les costes del procediment de constrenyiment.
2. A requeriment dels serveis de recaptació, l'obligat tributari haurà de facilitar una relació dels béns i drets integrants del seu patrimoni en quantia suficient per cobrir l'import del deute tributari.

Art. 132è Quantia i prelación de béns a embargar.

1. Si l'Administració tributària i l'obligat al pagament no haguessin acordat un altre ordre diferent, s'han d'embargar els béns de l'obligat tenint en compte la facilitat més gran de la seva alienació i l'onerositat menor d'aquesta operació per a l'obligat.
2. Si els criteris anteriors són d'aplicació impossible o molt difícil, en l'embargament se seguirà l'ordre següent:

- a) Diners en efectiu o en comptes oberts en entitats de crèdit.
- b) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a l'acte o a curt termini.
- c) Sous, salaris i pensions.
- d) Béns immobles.
- e) Interessos, rendes i fruits de tota espècie.

- f) Establiments mercantils o industrials.
- g) Metalls preciosos, pedres fines, joieria, orfebreria i antiguitats.
- h) Béns mobles i semovents.
- i) Crèdits, efectes, valors i drets realitzables a llarg termini.

3. Seguint l'ordre anterior, es procedirà a l'embargament successiu dels béns i drets coneguts en aquell moment per l'Administració tributària municipal, fins que s'entengui que el deute ha quedat cobert. En tot cas, s'embargaran en darrer lloc els béns per a l'embargament del quals calgui entrar en el domicili del deutor.

A sol·licitud del deutor, es podrà alterar l'ordre de l'embargament si els béns que ell fixi garanteixen amb la mateixa eficàcia i rapidesa el cobrament del deute que aquells béns que preferentment haurien de ser embargats, tot això sempre que no es produeixi cap perjudici contra tercers.

4. No es procedirà a l'embargament de béns o drets declarats inembargables amb caràcter general per les lleis ni aquells la realització dels quals s'estimi que resultarien insuficients per a la cobertura del cost que la realització generaria.

5. Els procediments d'embargament s'efectuaran d'acord amb allò que preveu el Reglament general de recaptació.

Art. 133è Diligència d'embargament i anotació preventiva.

1. Cada actuació d'embargament s'ha de documentar en diligència, la qual es notificarà, una vegada realitzat aquest, a la persona amb qui s'entengui l'actuació esmentada.

Efectuat l'embargament dels béns o drets, la diligència s'ha de notificar a l'obligat tributari i, si escau, al tercer titular, posseïdor o depositari dels béns si no s'haguessin duit a terme les actuacions amb ells, com també al cònjuge de l'obligat tributari quan els béns embargats siguin de guanys, i als seus copropietaris o cotitulars.

2. Si els béns embargats fossin inscriptibles en un registre públic, l'Administració tributària tindrà dret que es practicàs l'anotació preventiva d'embargament en el registre corresponent, en els termes de l'article 170è 2 de la Llei general tributària.

3. Contra la diligència d'embargament només seran admissibles els motius d'oposició següents:

- a) Extinció del deute o prescripció del dret a exigir el pagament.
- b) Manca de notificació de la provisió de constreyniment.
- c) Incompliment de les normes reguladores de l'embargament contingudes a la Llei general tributària.
- d) Suspensió del procediment de recaptació.

Art. 134è Embargaments de béns o drets en entitats de crèdit o de dipòsit.

1. Quan l'Administració tributària municipal tengui coneixement de l'existència de fons, valors, títols o altres béns lliurats o confiats a una determinada oficina d'una entitat de crèdit o una altra persona o entitat depositària, podrà disposar-ne l'embargament en l'import que procedeixi. En el moment de l'embargament, i sempre que es tracti de valors, si de la informació subministrada per la persona o entitat depositària es dedueix que els existents no són homogenis o que el seu valor excedeix l'import assenyalat del deute, l'òrgan de recaptació concretarà aquells que hauran de quedar travats.

2. Quan els fons o valors es trobin dipositats en comptes a nom de dos o més titulars, s'embargarà la part corresponent a l'obligat tributari. En cas de comptes de titularitat indistinta amb solidaritat activa davant el depositari o de titularitat conjunta mancomunada, el saldo es presumirà dividit en parts iguals, llevat que es provi una titularitat material diferent.

3. Quan en el compte afectat per l'embargament es faci habitualment el cobrament de sous, salaris o pensions, s'hauran de respectar les limitacions establertes a la vigent Llei d'enjudiciament civil, mitjançant la seva aplicació sobre l'import que hagi de considerar-se sou, salari o pensió del deutor. A aquests efectes es considerarà sou, salari o pensió l'import ingressat en l'esmentat compte per aquest concepte el mes en què es practiqui l'embargament o, en el seu defecte, el mes anterior.

Art. 135è Alienació dels béns embargats.

1. La tresoreria acordarà l'alienació dels béns embargats mitjançant subhasta per tal de cobrir el deute perseguit, recàrrec, interessos i costes del procediment, i evitarà, si fos possible, la venda d'aquells béns de valor notòriament superior al deute, sense perjudici de poder autoritzar l'alienació dels que siguin necessaris.

2. L'acord d'alienació serà notificat a l'obligat al pagament, al seu cònjuge si es tracta de béns de guanys o de l'habitatge habitual, als creditors hipotecaris o pignoratius, als copropietaris i depositaris i, en general o tota persona titular de dret inscrit en el registre públic

corresponent, amb posterioritat al dret de l'Ajuntament.

3. L'acord d'alienació únicament podrà impugnar-se si les diligències d'embargament s'han tingut com a notificades segons allò que disposa l'apartat 3r de l'article 112è de la Llei general tributària. En aquest cas, contra l'acord d'alienació només seran admissibles els motius d'impugnació contra les diligències d'embargament als que fa referència l'apartat 3r de l'article 170è de l'esmentada Llei 58/2003 i l'apartat 3r de l'article 133è de la present ordenança.

4. L'Administració tributària no podrà procedir a l'alienació dels béns i drets embargats en el curs del procediment de constrenyiment fins que l'acte de liquidació del deute tributari executat sigui ferm, llevat dels supòsits de força major, béns alterables i béns en els quals hi hagi un risc de pèrdua imminent de valor o quan l'obligat tributari en sol·liciti de manera expressa l'alienació.

5. La subhasta pública serà el procediment ordinari d'alienació dels béns i drets embargats, que es desenvoluparà d'acord amb les previsions de l'article 104è i 104è bis del Reglament general de recaptació.

La Mesa de la subhasta estarà composta per un president, un secretari i fins a un màxim de tres vocals.

El president o presidenta serà el tesorero o tesorera, que podrà delegar les seves atribucions.

El secretari o secretaria serà el secretari o secretaria de l'Ajuntament.

En tot cas, formarà part de la Mesa com a vocal, l'interventor o la interventora general de l'Ajuntament o la persona en qui delegui.

La resta dels vocals i les vocals seran designats pel tesorero o tesorera.

6. L'alienació per concurs o per adjudicació directa només és procedent en els supòsits previstos als articles 106è i 107è del Reglament general de recaptació.

7. En qualsevol moment anterior a l'adjudicació dels béns, l'Administració tributària municipal ha d'alliberar els béns embargats si l'obligat extingeix el deute tributari i les costes del procediment de constrenyiment.

8. A l'anunci de la subhasta de béns embargats constaran les condicions de la subhasta.

9. El procediment de constrenyiment podrà concloure amb l'adjudicació de béns a l'Ajuntament quan es tracti de béns immobles o béns mobles, l'adjudicació dels quals pugui interessar a la hisenda municipal i no s'hagin adjudicat en el procediment d'alienació.

Art. 136è Finalització del procediment de constrenyiment.

1. El procediment de constrenyiment finalitza:

- Amb el pagament de la quantitat deguda a què fa referència l'apartat 1r de l'article 131è d'aquesta ordenança.
- Amb l'acord que declari el crèdit total o parcialment incobrable, un cop declarats fallits tots els obligats al pagament.
- Amb l'acord d'haver quedat extingit el deute per qualsevol altra causa.

2. En els casos en què s'hagi declarat el crèdit incobrable, el procediment de constrenyiment es reprendrà, dins el termini de prescripció, quan es tingui coneixement de la solvència d'algun obligat al pagament.

Secció 6a: Declaració de crèdits incobrables

Art. 137è Concepte.

Són crèdits incobrables els que no puguin fer-se efectius en el procediment de Recaptació per declarar-se fallits els deutors principals i els responsables solidaris i, dirigida l'acció de cobrament envers els responsables subsidiaris, aquests no existeixen o resulten també fallits.

Són també incobrables, per antieconòmics, aquells crèdits que no superin la quantia de 5,00 euros.

Declarat fallit un deutor, els crèdits contra el mateix de venciment posterior seran donats de baixa per referència a la declaració esmentada, si no existeixen altres obligats o responsables, una vegada transcorregut el termini de pagament en voluntària i efectuades les pertinents consultes en les bases de dades municipals.

Art. 138è Procediment.

A l'efecte de declaració de crèdits incobrables, el cap de Recaptació documentarà degudament els expedients, i formularà proposta que, amb la conformitat del tesorero o tesorera, se sotmetrà a fiscalització d'Intervenció i aprovació de la Junta de Govern. Basant-se en criteris

d'economia i eficàcia en la gestió recaptatòria, es detalla a continuació la documentació a incorporar en els expedients per a la declaració de crèdit incobrable, en funció de la quantia d'aquests.

La documentació justificativa serà diferent en funció dels imports i les característiques del deute, i es distingiran els supòsits següents:

Expedients per deutes acumulats per import inferior a 100 €. Es formularà proposta de crèdit incobrable amb els requisits següents:

2.1.1. Haurà de figurar en l'expedient de constrenyiment la notificació de requeriment de béns i drets.

2.1.2. Quan la notificació de requeriment de béns i drets en els domicilis coneguts resulti negativa, tant per ser el deutor desconegut com per resultar absent, amb dos intents de notificació, s'haurà de publicar mitjançant anuncis en el Butlletí Oficial de l'Estat.

2.1.3. S'haurà d'acreditar l'embargament negatiu de diners en comptes oberts en diferents entitats bancàries.

2.1.4. S'haurà d'acreditar el resultat negatiu d'embargament de sous, salaris i pensions.

2.1.5. S'haurà d'acreditar el resultat negatiu d'embargament de devolucions de l'Agència Tributària.

Expedients per deutes acumulats per import comprés entre 100 € i 500 €. Es formularà proposta de crèdit incobrable amb els següents requisits:

2.2.1. Haurà de figurar en l'expedient de constrenyiment la notificació de requeriment de béns i drets.

2.2.2. Quan la notificació de requeriment de béns i drets en els domicilis coneguts resulti negativa, tant per ser el deutor desconegut com per resultar absent, amb dos intents de notificació, s'haurà de publicar mitjançant anuncis en el Butlletí Oficial de l'Estat.

2.2.3. S'haurà d'acreditar l'embargament negatiu de diners en comptes oberts en diferents entitats bancàries.

2.2.4. S'haurà d'acreditar el resultat negatiu d'embargament de sous, salaris i pensions.

2.2.5. S'haurà d'acreditar el resultat negatiu d'embargament de devolucions de l'Agència Tributària.

2.2.6. S'haurà d'acreditar que no figura com a subjecte passiu en el padró de l'impost sobre béns immobles.

2.2.7. S'haurà d'acreditar que no figura com a subjecte passiu en el padró de l'impost sobre activitats econòmiques.

2.2.8. S'haurà d'acreditar que no figura com a subjecte passiu en el padró de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica o que el vehicle que hi figuri tenguí un valor inferior al deute.

Expedients per deutes acumulats per import superior a 500 €. Es formularà proposta de crèdit incobrable amb els requisits següents:

2.3.1. Haurà de figurar en l'expedient de constrenyiment la notificació de requeriment de béns i drets.

2.3.2. Quan la notificació de requeriment de béns i drets en els domicilis coneguts resulti negativa, tant per ser el deutor desconegut o per resultar absent, amb dos intents de notificació, s'haurà de publicar mitjançant anuncis en el Butlletí Oficial de l'Estat.

2.3.3. S'haurà d'acreditar l'embargament negatiu de diners en comptes oberts en diferents entitats bancàries.

2.3.4. S'haurà d'acreditar el resultat negatiu d'embargament de sous, salaris i pensions.

2.3.5. S'haurà d'acreditar el resultat negatiu d'embargament de devolucions de l'Agència Tributària.

2.3.6. S'haurà d'acreditar que no figura com a subjecte passiu en el padró de l'impost sobre béns immobles.

2.3.7. S'haurà d'acreditar que no figura com a subjecte passiu en el padró de l'impost sobre activitats econòmiques.

2.3.8. S'haurà d'acreditar que no figura com a subjecte passiu en el padró de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica o que el vehicle que hi figuri tenguí un valor inferior al deute.

2.3.9. S'haurà d'acreditar que no figuren béns inscrits a nom del deutor en el Servei d'Índexs Central dels Registres de la Propietat.

Expedients per deutes acumulats per import superior a 500 € que figurin a nom d'entitats jurídiques. Es formularà proposta de crèdit incobrable amb els requisits següents:

- 2.4.1. Haurà de figurar en l'expedient de constrenyiment la notificació de requeriment de béns i drets.
- 2.4.2. Quan la notificació de requeriment de béns i drets en els domicilis coneguts resulti negativa, tant per ser el deutor desconegut com per resultar absent, amb dos intents de notificació, s'haurà de publicar mitjançant anuncis en el Butlletí Oficial de l'Estat.
- 2.4.3. S'haurà d'acreditar l'embargament negatiu de diners en comptes oberts en diferents entitats bancàries.
- 2.4.4. S'haurà d'acreditar el resultat negatiu d'embargament de devolucions de l'Agència Tributària.
- 2.4.5. S'haurà d'acreditar que no figura com a subjecte passiu en el padró de l'impost sobre béns immobles.
- 2.4.6. S'haurà d'acreditar que no figura com a subjecte passiu en el padró de l'impost sobre activitats econòmiques.
- 2.4.7. S'haurà d'acreditar que no figura com a subjecte passiu en el padró de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica o que el vehicle que hi figuri tenguí un valor inferior al deute.
- 2.4.8. S'haurà d'acreditar que no figuren béns inscrits a nom del deutor en el Servei d'Índexs Central dels Registres de la Propietat.
- 2.4.9. S'hauran de fer constar les actuacions que s'hagin realitzat mitjançant la informació facilitada pel Registre Mercantil, en cas d'actuacions fraudulentas.
3. Als efectes de determinar la quantia a què es refereixen els apartats anteriors, es computaran tots els deutes d'un contribuent que quedin pendents de pagament i sempre que s'hagi dictat la providència de constrenyiment.

Art. 139è Efectes.

1. La declaració de crèdit incobrable no produeix immediatament l'extinció del deute, sinó exclusivament la baixa provisional en els crèdits corresponents.
2. La declaració de deutors fallits, en cas de persones físiques o jurídiques inscrites en el Registre Mercantil, serà comunicada mitjançant una ordre d'anotació al Registre a l'efecte d'allò que estableix l'article 62è del Reglament general de recaptació. Aquest registre quedarà obligat a comunicar a la tresoreria municipal qualsevol acte relatiu a l'entitat deutora que sigui presentat a inscripció, a fi i efecte de fer possible la rehabilitació dels crèdits declarats incobrables.

Art. 140è Baixes per referència.

Si un deutor ha estat declarat fallit i no hi ha altres obligats que hagin de respondre del deute, els crèdits que contra aquest deutor tinguin venciment posterior a la corresponent declaració es consideraran vençuts i seran donats de baixa de la comptabilitat, per referència a la declaració esmentada.

Art. 141è Revisió d'insolvència i rehabilitació de crèdits incobrables.

1. La tresoreria municipal vigilarà per detectar la possible solvència sobrevinguda dels obligats al pagament declarats fallits.
2. En el cas que sobrevingui aquesta circumstància, i si no hi ha prescripció dels deutes, es procedirà a la rehabilitació dels crèdits no cobrats. Per tant, es tornarà a obrir el procediment de constrenyiment i es practicarà una nova liquidació dels crèdits donats de baixa, a fi i efecte que siguin emesos els títols executius corresponents en la mateixa situació de cobrament en què es trobaven en el moment de fer la declaració de fallida.

Art. 142è Baixes d'ofici.

L'Alcaldia, d'acord amb criteris d'eficiència en la utilització dels recursos disponibles, podrà determinar les actuacions concretes que s'hauran de tenir en compte per tal de justificar la declaració de crèdit incobrable, i disposarà la no-liquidació o, si escau, l'anul·lació i la baixa en la comptabilitat de les liquidacions, en consideració al seu origen i naturalesa, i quan resultin de deutes inferiors a la quantitat que s'estimi i fixi insuficient per a la cobertura del cost de l'exacció i recaptació respectives.

Secció 7a: Concurrencia de procediments

Art. 143è Procediments.

En els supòsits en què s'hagin de fer valer els crèdits de la hisenda municipal en procediments concursals, liquidacions per la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores i qualsevol altre procés d'execució singular o universal, judicial o no judicial, del patrimoni d'un deutor

a la hisenda municipal, la preferència per a l'execució dels béns travats en el procediment estarà determinada d'acord amb les regles establertes a l'article 164è de la Llei general tributària, i 123è del Reglament general de recaptació.

Art. 144è. Convenis.

El caràcter privilegiat dels crèdits tributaris atorga a la Hisenda Municipal el dret d'abstenció en els processos concursals. No obstant això, la Hisenda Municipal podrà subscriure acords o convenis en els procediments concursals a través dels òrgans i amb els límits següents:

- a) El tresorer o tresorera, quan l'import del deute no superi els 60.101,21 €.
- b) El Ple Municipal de l'Ajuntament, quan el deute superi les quantitats esmentades anteriorment.

Capítol IX

ACTUACIONS I PROCEDIMENT D'INSPECCIÓ

Art. 145è Funcions i facultats.

1. Corresponen a la inspecció de tributs, les funcions següents:

- a) La investigació dels supòsits de fet de les obligacions tributàries per al descobriment dels fets ignorats per l'Administració.
- b) La comprovació de la veracitat i exactitud de les declaracions presentades pels obligats tributaris.
- c) La comprovació dels requisits exigits per l'obtenció de beneficis fiscals i devolucions tributàries.
- d) La realització d'actuacions de verificació de dades, comprovacions de valor, comprovació limitada i d'obtenció de informació.
- e) La pràctica de les liquidacions tributàries resultants de les seves actuacions de comprovació i investigació.
- f) La informació, als obligats tributaris, sobre els seus drets i les obligacions tributàries i la manera d'acomplir-les, amb motiu de les actuacions inspectores.
- g) L'assessorament i informe a òrgans de l'Administració.
- h) Totes les altres funcions que s'estableixin en altres disposicions o li siguin encomanades per les autoritats competents.

2. Quan les actuacions inspectores ho requereixin, el personal municipal que desenvolupi funcions d'inspecció podrà entrar en les finques, els locals de negoci i altres establiments o llocs en els quals es desenvolupin activitats o explotacions sotmeses a gravamen, existeixin béns subjectes a tributació, es produeixin fets imposables o supòsits de fet de les obligacions tributàries o n'existeixi alguna prova.

Quan la persona sota la custòdia de la qual es trobin aquests llocs s'oposi a l'entrada dels funcionaris d'Inspecció, caldrà autorització escrita del regidor d'Hisenda.

Quan es tracti del domicili constitucionalment protegit de l'obligat tributari, caldrà autorització judicial.

3. Els obligats tributaris hauran d'atendre Inspecció i li haurà de prestar la deguda col·laboració en el desenvolupament de les seves funcions.

L'obligat tributari que sigui requerit per Inspecció haurà de personar-se, ell mateix o mitjançant representant, en el lloc, dia i hora assenyalats per la pràctica de les actuacions, i haurà d'aportar o tenir a disposició de la Inspecció la documentació i altres elements sol·licitats.

Excepcionalment i de manera motivada, la Inspecció podrà requerir la compareixença personal de l'obligat tributari quan la naturalesa de les actuacions a realitzar així ho requereixi.

4. El pla d'inspecció, que s'integrarà en el Pla de control tributari a què es refereix l'article 86è d'aquesta ordenança comprendrà les estratègies i els objectius generals de les actuacions inspectores i es concretarà en programes sobre sectors econòmics, àrees d'activitat, supòsits de fet i d'altres, d'acord amb els quals els òrgans inspectors hauran de desenvolupar la seva activitat. Aquest pla serà aprovat pel gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda i tindrà caràcter reservat.

5. Les funcions, facultats i actuacions d'Inspecció s'hauran d'ajustar a la Llei general tributària, al Reglament de desenvolupament i a totes les altres disposicions que hi siguin d'aplicació.

6. Els funcionaris que realitzen funcions d'Inspecció seran considerats agents de l'autoritat i hauran d'acreditar la seva condició, si són requerits per fer-ho, fora de les oficines públiques.

Les autoritats públiques hauran de prestar la protecció i l'auxili necessaris als funcionaris per l'exercici de les funcions d'inspecció.

Art. 146è Procediment d'Inspecció.

1. El procediment d'Inspecció té per objecte comprovar i investigar el compliment de les obligacions tributàries i procedir, si escau, a la regularització de la situació tributària de l'obligat mitjançant la pràctica de les liquidacions que corresponguin.
2. El procediment podrà iniciar-se d'ofici mitjançant comunicat a l'obligat tributari amb la informació sobre la naturalesa i abast de les actuacions. Les actuacions del procediment d'inspecció poden tenir caràcter general o parcial, d'acord amb l'article 148è de la Llei general tributària. Tot obligat tributari, quan sigui objecte d'inspecció de caràcter parcial, podrà sol·licitar que aquesta inspecció tenguí caràcter general respecte del tribut i dels períodes afectats.
3. Les actuacions del procediment d'inspecció hauran de concloure amb caràcter general en el termini de 18 mesos comptats des de la data de la notificació de l'inici del procediment a l'obligat tributari, o 27 mesos en els supòsits previstos a l'article 150è, apartats 1r i 2n del punt 1r de la Llei general tributària.

El termini de durada del procediment a què es refereix aquest apartat es pot estendre en els termes assenyalats en els apartats 4 i 5 de l'article 150è de la Llei general tributària.

L'incompliment d'aquest termini, així com la interrupció injustificada del procediment inspector durant més de sis mesos per causes no imputables a l'obligat tributari, no produirà la caducitat del procediment, però tindrà els efectes establerts a l'article 150è, apartat 2n de la Llei general tributària i l'article 184è, apartat 6è del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

4. S'entendran finalitzades les actuacions del procediment d'inspecció en la data en la qual es notifiqui o s'entengui notificat l'acte administratiu que resulti del procediment inspector.
5. Les actuacions d'Inspecció es documentaran en comunicacions, diligències, informes i actes.

Art. 147è Actes d'Inspecció.

1. Les actes són els documents públics que estén Inspecció amb la finalitat de recollir els resultats de les actuacions inspectores de comprovació i investigació. Poden proposar la regularització de la situació tributària o declarar-la correcta.
2. Les actes tenen naturalesa de documents públics i fan prova dels fets que en motiven la formalització, llevat que s'acrediti el contrari. Els fets acceptats per l'obligat tributari es presumeixen certs i només podran rectificar-se mitjançant prova que hagi existit error de fet.

Les actes d'inspecció no poden ser objecte de recurs o reclamació economicoadministrativa, sens perjudici de les que procedeixin contra les liquidacions tributàries que en resultin.

3. A l'efecte de la seva tramitació, les actes es classifiquen en *actes amb acord*, *actes de conformitat* i *actes de disconformitat*.
4. Podrà estendre's acta amb acord en els supòsits següents:
 - a) Quan per a l'elaboració de la proposta de regularització hagi de concretar-se l'aplicació de conceptes jurídics indeterminats.
 - b) Quan resulti necessària l'apreciació dels fets determinants per a la correcta aplicació de la norma al cas concret.
 - c) Quan sigui necessari fer estimacions, valoracions o mesuraments de dades, elements o característiques rellevants per a l'obligació tributària que no es puguin quantificar de forma certa.

En aquests supòsits, l'Administració tributària municipal, mitjançant un acord amb el subjecte tributari, prèviament a la liquidació del deute tributari, podrà concretar aquella aplicació, l'apreciació d'aquells fets o l'estimació, la valoració o el mesurament. Tanmateix, per subscriure una acta amb acord serà necessària, d'una banda, l'autorització de l'inspector en cap; i, de l'altra, garantir el cobrament de les quantitats que puguin derivar-se de l'acta mitjançant la constitució d'un dipòsit, aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució, de quantia suficient per garantir el cobrament de les quantitats que puguin derivar-se de l'acta.

Confirmades les propostes, el dipòsit realitzat s'aplicarà al pagament d'aquestes quantitats. Si s'hagués presentat aval o certificat d'assegurança de caució, l'ingrés s'hauria de realitzar en el termini establert a l'apartat 1, lletra b), de l'art. 43è d'aquesta ordenança o en el termini o els terminis fixats a l'acord d'ajornament o fraccionament que l'Administració tributària hagués atorgat amb les referides garanties i que l'obligat al pagament hagués sol·licitat amb anterioritat a la finalització del termini establert a l'apartat esmentat de l'article 43è d'aquesta ordenança.

La tramitació de les actes amb acord i les limitacions pel que fa a la revisió de la liquidació o la sanció derivades de l'acord són les establertes a l'article 155è de la Llei general tributària.

5. Tractant-se de les actes de conformitat o de disconformitat, amb caràcter previ a la signatura de l'acta, es concedirà audiència a la persona interessada perquè al·legui allò que convengui al seu dret.

Quan l'obligat tributari o el seu representant manifestin la seva conformitat amb la proposta de regularització que formuli Inspecció, es farà constar expressament aquesta circumstància en l'acta.

Quan l'obligat tributari o el seu representant manifestin la seva disconformitat amb la proposta de regularització i de liquidació contingudes a l'acta o es neguin a subscriure-la o no compareguin en la data assenyalada per a la seva signatura, s'estendrà acta de disconformitat amb constància d'aquestes circumstàncies i s'hi adjuntarà l'informe de l'inspector amb l'exposició dels fonaments de dret en què es recolza la proposta de regularització. L'obligat tributari podrà formular al·legacions, dins del termini de 15 dies, des de la data en què s'hagués estès l'acta o des de la seva notificació, davant l'inspector en cap, el qual resoldrà sobre la liquidació que procedeixi.

Art. 148è Aplicació del mètode d'estimació indirecta.

1. En cas que el règim d'estimació indirecta de bases tributàries resulti aplicable, la inspecció d'hisenda municipal haurà d'annexar a les actes incoades per regularitzar la situació tributària dels subjectes passius un informe raonat sobre:

- Les causes determinants de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.
- La situació de la comptabilitat i dels registres obligatoris de l'obligat tributari.
- La justificació dels mitjans escollits per determinar-ne les bases.
- Els càlculs i les estimacions efectuats d'acord amb els punts anteriors.

2. L'aplicació del règim d'estimació indirecta no requereix cap acte administratiu previ que el declari, però en els recursos i les reclamacions que s'interposin contra els actes i liquidacions resultants podrà plantejar-se la procedència de l'aplicació del règim d'estimació indirecta.

3. Les dades i els antecedents utilitzats per a l'aplicació del mètode d'estimació indirecta podran procedir de qualsevol de les següents fonts:

- Els signes, índexs i mòduls establerts per al mètode d'estimació objectiva, que s'utilitzaran preferentment tractant-se d'obligats tributaris que hagin renunciat a aquest mètode. No obstant, si Inspecció s'acredita l'existència de rendiments o quotes procedents de l'activitat econòmica per un import superior, serà aquest últim el que es consideri a efectes de la regularització.
- Les dades econòmiques i del procés productiu obtinguts del propi obligat tributari.

Es poden utilitzar dades d'exercicis anteriors o posteriors al regularitzats en els que es disposi d'informació que es consideri suficient i fiable. Especialment, podrà utilitzar informació corresponent al moment de desenvolupament de l'actuació inspectora, que podrà considerar-se aplicable als exercicis anteriors, llevat que es justifiqui i quantifiqui, per Inspecció o per l'obligat tributari, que procedeix efectuar ajustos en aquestes dades.

Quan aquest mètode s'apliqui a la quantificació d'operacions de característiques homogènies de l'obligat tributari i aquest no aporti informació referent a això, aporti informació incorrecta o insuficient o es descobreixi l'existència d'incorreccions reiterades en una mostra d'aquestes operacions, la inspecció dels tributs podrà regularitzar per mostreig. En aquests casos, es pot aplicar la mitjana que resulta de la mostra a la totalitat de les operacions del període comprovat, llevat que l'obligat tributari acrediti l'existència de causes específiques que justifiquin la imprecisió d'aquesta proporció.

- Les dades procedents d'estudis del sector efectuats per organismes públics o per organitzacions privades d'acord amb tècniques estadístiques adequades, i que es refereixin al període objecte de regularització. En aquest cas, s'ha d'identificar la font dels estudis, a l'efecte que l'obligat tributari pugui argumentar el que consideri adient al seu dret amb relació a aquests.
- Les dades d'una mostra obtinguda pels òrgans d'Inspecció sobre empreses, activitats o productes amb característiques rellevants que siguin anàlogues o similars a les de l'obligat tributari, i es refereixin al mateix any. En aquest cas, Inspecció ha d'identificar la mostra escollida, de manera que es garanteixi la seva adequació a les característiques de l'obligat tributari, i assenyalar el registre públic o la font d'on es van obtenir les dades. En el cas que les dades utilitzades procedeixin de l'Administració Tributària mateixa, la mostra es realitzarà de conformitat amb el que disposa reglamentàriament.

4. En cas d'imposició directa, es podran determinar pel mètode d'estimació indirecta les vendes i prestacions, les compres i despeses o el rendiment net de l'activitat. L'estimació indirecta pot referir-se únicament a les vendes i prestacions, si les compres i despeses que figuren en la comptabilitat o en els registres fiscals es consideren suficientment acreditats. Així mateix, pot referir-se únicament a les compres i despeses quan les vendes i prestacions resultin suficientment acreditades.

En cas d'imposició sobre el consum, es podrà determinar pel mètode d'estimació indirecta de la base i la quota repercutida, la quota que s'estima suportada i deduïble o ambdós imports. La quota que s'estima suportada i deduïble es calcularà calculant les quotes que correspondrien als béns i serveis que serien normalment necessaris per a l'obtenció de les vendes o prestacions corresponents, però només en la quantia en què s'apreciï que s'ha repercutit l'impost i que aquest ha estat suportat efectivament per l'obligat tributari. Si l'Administració Tributària no disposa d'informació que li permeti apreciar la repercussió de les quotes, correspon a l'obligat tributari aportar la informació que permeti identificar les persones o entitats que li van repercutir l'impost i calcular-ne l'import.

Cap despesa o quota suportada corresponent a un exercici regularitzat per mitjà d'estimació indirecta podrà ser objecte de deducció en un exercici diferent.

5. En el cas de tributs amb períodes de liquidació inferior a l'any, la quota estimada per Inspecció de forma anual es repartirà linealment entre els períodes de liquidació corresponents, llevat que l'obligat tributari justifiqui que procedeix un repartiment temporal diferent.

Capítol X

INFRACCIONS I SANCIONS TRIBUTÀRIES

Art. 149è Infraccions i sancions tributàries

En matèria d'infraccions i sancions en matèria tributària s'estarà al que es disposa en la normativa vigent.

Capítol XI

REVISIÓ D'ACTES EN LA VIA ADMINISTRATIVA

Secció 1a: Disposicions generals

Art. 150è Contingut de la sol·licitud o de l'escrit d'iniciació.

1. En els procediments que s'iniciïn a instància de la persona interessada, la sol·licitud o l'escrit d'iniciació haurà de contenir els aspectes següents:

- Nom i cognoms o raó social o denominació completa, número d'identificació fiscal i domicili de la persona interessada. En el cas que s'actui mitjançant representant, s'hauran d'incloure les seves dades completes.
- Òrgan davant el qual es formula el recurs o se sol·licita l'inici del procediment.
- Acte administratiu o actuació que s'impugna o que és objecte de l'expedient, data en la qual es va dictar, número de l'expedient o clau alfanumèrica que identifiqui l'acte administratiu objecte d'impugnació i resta de dades relatives a aquest que es consideri convenient, així com la pretensió de l'interessat.
- Domicili que la persona interessada assenyala a l'efecte de notificacions.
- Lloc, data i signatura de l'escrit o sol·licitud.
- Qualsevol altre establert en la normativa aplicable.

2. Si la sol·licitud o l'escrit d'iniciació no té els requisits esmentats al paràgraf anterior, es requerirà l'interessat per tal que, en un termini de 10 dies, comptats des del dia següent al de la notificació del requeriment, esmeni la falta o acompanyi els documents preceptius amb indicació que la falta d'atenció al requeriment determinarà l'arxiu de les actuacions i es tindrà per no presentada la sol·licitud o l'escrit.

3. La representació s'haurà d'acreditar per qualsevol dels mitjans admesos en dret. L'òrgan competent concedirà un termini de 10 dies, comptats des del dia següent al de la notificació del requeriment, per tal de realitzar l'aportació o esmena del document que acrediti la representació. En el mateix termini, l'interessat podrà ratificar l'actuació realitzada pel representant en el seu nom i aportar el document acreditatiu de la representació per actuacions posteriors.

Secció 2a: Procediments especials de revisió

Art. 151è Declaració de nul·litat de ple dret.

De conformitat amb allò que disposa l'article 110è de la Llei reguladora de les bases del règim local, la declaració de nul·litat de ple dret serà acordada pel Ple. El procediment serà l'establert per l'article 217è de la Llei general tributària i els que van del 4 al 6 del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003 general tributària en matèria de revisió d'actes en via administrativa. L'òrgan competent per tramitar l'expedient serà l'encarregat de portar a terme la gestió tributària.

Art. 152è Declaració de lesivitat d'actes anul·lables.

La declaració de lesivitat d'actes anul·lables serà acordada per la Junta de Govern Local. El procediment serà l'establert per l'article 218è de la Llei general tributària i els que van del 7è al 9è del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003 general tributària en matèria de revisió d'actes en via administrativa. L'òrgan competent per a tramitar l'expedient serà el tresorer.

Correspon als serveis jurídics municipals l'emissió d'informe sobre la procedència que l'acte sigui declarat lesiu.

Art. 153è Revocació dels actes d'aplicació dels tributs i d'imposició de sancions.

1. L'Administració tributària podrà revocar els seus actes en benefici de les persones interessades en els següents supòsits:

- a) Si infringeixen manifestament la llei.
- b) Quan circumstàncies sobrevingudes que afectin una situació jurídica particular posin de manifest la improcedència de l'acte dictat.
- c) Quan en la tramitació del procediment s'hagi produït indefensió als interessats.

La revocació no pot constituir dispensa o exempció no permesa per les normes tributàries, ni ser contrària al principi d'igualtat, a l'interès públic o a l'ordenament jurídic.

2. La revocació només és possible mentre no hagi transcorregut el termini de prescripció.
3. El procediment de revocació s'inicia exclusivament d'ofici, sense perjudici que les persones interessades puguin promoure la iniciació del procediment per a la seva declaració, mitjançant escrit dirigit a l'òrgan que va dictar l'acte.
4. L'òrgan competent per a tramitar l'expedient serà el tesorero o tesorera.
5. Serà competent per declarar-la el superior jeràrquic a aquell que l'hagi dictat.
6. El termini màxim per notificar la resolució és de sis mesos des de la notificació de l'acord d'iniciació del procediment. Transcorregut el termini de sis mesos anteriors sense que s'hagi notificat resolució expressa, es produeix la caducitat del procediment.
7. Les resolucions de revocació exhaureixen la via administrativa.

Art. 154è Rectificació d'errors.

1. L'òrgan que hagi dictat l'acte ha de rectificar en qualsevol moment, d'ofici o a instància de l'interessat, els errors materials, de fet o aritmètics, sempre que no hagi transcorregut el termini de prescripció.
2. Quan el procediment s'hagués iniciat d'ofici, juntament amb l'acord d'inici es notificarà la proposta de rectificació per tal que l'interessat pugui formular al·legacions en el termini de 15 dies comptats a partir del següent al de la notificació de la proposta. Quan la rectificació sigui en benefici de les persones interessades es podrà notificar directament la resolució del procediment.
3. Quan el procediment s'hagi iniciat a instància de la persona interessada, l'Administració podrà resoldre directament quan no figurin en el procediment ni siguin tinguts en compte en la resolució altres fets, al·legacions o proves que els presentats per les persones interessades. En cas contrari, haurà de notificar la proposta de resolució per tal que l'interessat pugui fer al·legacions en el termini de 15 dies comptats a partir del següent al de la notificació de la proposta.
4. El termini màxim per notificar la resolució expressa és de sis mesos des que es presenti la sol·licitud per la persona interessada o des que se li notifiqui l'acord d'iniciació d'ofici del procediment.

El transcurs d'aquest termini sense que s'hagi notificat resolució expressa produeix els efectes següents:

- a) La caducitat del procediment iniciat d'ofici, sense que això impedeixi que es pugui iniciar de nou un altre procediment.
- b) La desestimació per silenci administratiu de la sol·licitud, si el procediment s'hagués iniciat a instància de les persones interessades.

5. Les resolucions que es dictin en aquest procediment són susceptibles de recurs de reposició.

Secció 3a: Devolució d'ingressos indeguts

Art. 155è Titulars i contingut del dret a devolució.

1. Els obligats tributaris i els subjectes infractors tenen dret a la devolució dels ingressos que hagin fet indegudament a favor de la hisenda municipal en el pagament d'obligacions i sancions tributàries.
2. El dret a la devolució d'ingressos indeguts es transmetrà als hereus o drethavents del titular inicial.
3. La quantitat a tornar per un ingrés indegut està constituïda per la suma de les quantitats següents:
 - a) L'import de l'ingrés indegudament efectuat.

- b) El recàrrec, les costes i els interessos satisfets durant el procediment, quan l'ingrés indegut s'hagi fet per la via de constrenyiment.
- c) L'interès de demora aplicat a les quantitats indegudament ingressades, corresponent al temps transcorregut des de la data de l'ingrés fins a la de l'ordre de pagament.

El tipus d'interès aplicable serà el tipus d'interès de demora vigent al llarg del període segons el que determini per a cada exercici la Llei de pressupostos de l'Estat.

Quan s'abonin interessos de demora d'acord amb el que estableix l'article 31.2 de la Llei general tributària, la base sobre la qual s'aplicarà el tipus d'interès tindrà com a límit l'import de la devolució sol·licitada en l'autoliquidació, comunicació de dades o sol·licitud.

En el càlcul dels interessos de demora no es computaran els períodes de dilació per causa no imputable a l'Administració a què es refereix l'article 104.2 de la Llei general tributària i de l'article 104 del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desenvolupament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, i que es produeixen en el curs d'un procediment de verificació de dades, de comprovació limitada o d'inspecció pel qual el procediment de devolució hagi finalitzat.

4. Quan es procedeixi a la devolució d'un ingrés indegut consistent en pagaments fraccionats de deutes de notificació col·lectiva i periòdica, s'entén que la quantitat retornada es va ingressar en l'últim termini; i si no resulta una quantitat suficient, la diferència es considera satisfeta en els terminis immediatament anteriors.

Art. 156è Supòsits de devolució.

El dret a obtenir la devolució d'ingressos indeguts es podrà reconèixer:

1. En el procediment per al reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts iniciat d'ofici o a instància de l'interessat, en els supòsits següents:

- a) Quan s'hagi produït una duplicitat en el pagament de deutes tributaris o sancions.
- b) Quan la quantitat pagada hagi estat superior a l'import a ingressar resultant d'un acte administratiu o d'una autoliquidació.
- c) Quan s'hagin ingressat quantitats corresponents a deutes o sancions tributàries després d'haver transcorregut els terminis de prescripció.
- d) Quan així ho estableixi la normativa tributària.

2. En un procediment especial de revisió. En aquest sentit, quan l'acte d'aplicació dels tributs o d'imposició de sancions en virtut del qual es va realitzar l'ingrés indegut hagi adquirit fermesa, se'n pot sol·licitar únicament la devolució instant o promovent la revisió de l'acte mitjançant algun dels procediments especials de revisió que estableixen els paràgrafs a), c) i d) de l'article 216è de la Llei general tributària i mitjançant el recurs extraordinari de revisió de l'article 244è d'aquesta.

3. En virtut de la resolució d'un recurs administratiu o d'una resolució judicial fermes.

4. En un procediment d'aplicació dels tributs.

5. En un procediment de rectificació d'autoliquidacions d'acord amb el que disposa l'article 120è 3 de la Llei general tributària.

6. Per qualsevol altre procediment establert en la normativa tributària.

Art. 157è. Procediment per al reconeixement del dret a la devolució.

Si el procediment s'inicia a petició de la persona interessada, en l'escrit que presenti davant l'òrgan corresponent farà constar les circumstàncies previstes en l'article 156è d'aquesta ordenança i en l'article 17è del Reglament general de desenvolupament de la Llei 58/2003, general tributària, en matèria de revisió en via administrativa i, especialment:

- a) El justificant de l'ingrés indegut. A la sol·licitud s'adjuntaran els documents que acreditin el dret a la devolució i els elements de prova que es considerin oportuns. Els justificants d'ingrés podran ésser substituïts per la menció exacta de les dades identificatives de l'ingrés efectuat; entre aquests: la data i el lloc de l'ingrés, i l'import.
- b) Una declaració expressa del mitjà escollit pel qual s'hagi de fer la devolució. Es podrà escollir entre transferència bancària o compensació.

Art. 158è Instrucció.

Iniciat el procediment, l'òrgan competent de la hisenda municipal practicarà les actuacions necessàries per tal de comprovar la procedència de la devolució d'ingressos indeguts i podrà sol·licitar els informes o les actuacions que estimi necessaris.

Art. 159è Resolució.

En els supòsits en què resulti procedent la devolució, es dictarà la resolució per part de l'òrgan competent. Contra la resolució que posi fi a l'expedient es podrà interposar recurs de reposició, prèviament al contenciós administratiu.

Si el procediment s'ha iniciat a instància de la persona interessat, la sol·licitud de devolució es considerarà desestimada un cop transcorreguts sis mesos sense que se n'hagi notificat la resolució.

Si el procediment s'ha iniciat d'ofici, el transcurs de sis mesos des que es notifiqui a l'interessat l'acord d'iniciació sense que s'hagi notificat resolució expressa produirà la caducitat del procediment, sense que això impedeixi que es pugui iniciar de nou un altre procediment posteriorment.

Art. 160è Execució.

Dictada una resolució per la qual es reconegui el dret a la devolució d'un ingrés indegut, es notificarà a la persona interessada i s'emetrà l'oportuna ordre de pagament en favor de la persona o entitat creditora, sense necessitat d'esperar-ne la fermesa.

Art. 161è Altres normes aplicables.

Per a la resta de qüestions en matèria de devolució d'ingressos indeguts no recollides expressament en aquesta ordenança fiscal general, es procedirà d'acord amb allò que disposin la Llei general tributària i, en particular, el Reial decret 520/2005, de 13 de maig, que aprova el Reglament general de desenvolupament d'aquella Llei en matèria de revisió en via administrativa.

Secció 4a: Recursos

Art. 162è Recurs de reposició.

1. Contra els actes d'aplicació dels tributs locals i altres ingressos de dret públic que siguin de competència municipal es podrà interposar recurs de reposició, amb l'aplicació del règim jurídic del recurs regulat a l'article 14 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat per Reial decret legislatiu 2 /2004, de 5 de març.

2. El recurs es podrà presentar, amb els requisits establerts a l'article 150è de la present ordenança, en el termini d'un mes comptat des del dia següent al de la notificació expressa de l'acte recorregut o al de la finalització del període d'exposició dels corresponents padrons o de les matrícules de contribuents.

Tractant-se de deutes de venciment periòdic i notificació col·lectiva, el termini per a la interposició es computa a partir de l'endemà de l'acabament del període d'exposició pública dels padrons corresponents.

3. El recurs serà resolt en el termini d'un mes a comptar des del dia següent a la seva presentació. La notificació es realitzarà en el termini dels deu dies següents a la data de la resolució.

Transcorreguts els terminis anteriors sense que s'hagi notificat resolució expressa, i sempre que s'hagi acordat la suspensió de l'acte objecte de recurs, deixarà de meritar-se l'interès de demora en els termes de l'article 14è.

4. El recurs es considerarà desestimat un cop transcorreguts els terminis a què fa referència l'apartat 3 d'aquest article sense que se n'hagi notificat la resolució. En aquest cas, la via contenciosa administrativa quedarà expedita.

5. La resolució d'aquest recurs de reposició posa fi a la via administrativa i únicament procedirà la interposició de recurs contenciós administratiu. Contra la resolució d'un recurs de reposició no es pot interposar cap altre recurs administratiu.

Tampoc no es pot interposar recurs de reposició quan un acte sigui reiteració d'altres actes fermes i consentits o quan es tracti d'un acte d'execució d'una resolució judicial ferma.

6. El recurs de reposició regulat en aquest article s'entén sense perjudici dels supòsits en què la Llei preveu la reclamació econòmica administrativa contra actes dictats en via de gestió dels tributs locals.

Art. 163è Competències.

La competència per resoldre els recursos que es presentin per actes tributaris de l'Ajuntament de Ciutadella de Menorca pertoca a l'òrgan competent.

Secció 5a: Suspensió

Art.164è Suspensió.

1. La mera interposició de recurs de reposició no suspèn l'execució de l'acte impugnat. Això no obstant, a sol·licitud de l'interessat, procedirà la suspensió en els supòsits següents:

a) Quan s'aporti alguna de les garanties següents:

- Dipòsit de diners en efectiu o en valors públics a la tresoreria municipal.
- Aval o fiança de caràcter solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o certificat d'assegurança de caució.
- Aval personal i solidari de dos contribuents de la localitat que tinguin solvència reconeguda, únicament per a deutes inferiors a 601,01 €.

La garantia haurà de cobrir l'import de l'obligació a què es refereix l'acte impugnat, els interessos de demora que generi la suspensió i els recàrrecs que puguin ser procedents en el moment de la sol·licitud de suspensió.

La sol·licitud de suspensió haurà d'anar necessàriament acompanyada del document en què es formalitzi la garantia aportada. En cas contrari, no esdevindrà efectiu, es tindrà per no presentada i es procedirà a arxivar-lo, amb la notificació prèvia a l'interessat.

b) Sense necessitat d'aportar garantia, quan s'apreciï que en dictar l'acte impugnat, s'ha pogut incórrer en error aritmètic, material o de fet.

c) L'execució de les sancions que siguin objecte d'un recurs de reposició, quedarà automàticament suspesa en període voluntari, sense necessitat d'aportar garanties, fins que siguin fermes en via administrativa.

2. Quan el contribuent interposi un recurs contenciós administratiu, la suspensió acordada en via administrativa es mantindrà sempre que hi hagi garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que correspongui amb relació a la suspensió de la resolució esmentada.

Tanmateix, en els supòsits d'estimació parcial del recurs interposat en via administrativa, la resolució del qual no pugui ésser executada perquè es manté la suspensió en la via jurisdiccional, l'obligat tributari tindrà dret, si així ho sol·licita, a reduir proporcionalment la garantia.

A aquests efectes, es practicarà en el termini de 15 dies, des de la sol·licitud de l'interessat, una quantificació de l'obligació que, si escau, hagués resultat de l'execució de la resolució, la qual s'utilitzarà per determinar l'import de la reducció procedent, i, per tant, de la garantia que ha de subsistir.

Fins que no es formalitzi la nova garantia, l'anterior continuarà afectant al pagament de l'import de la liquidació, del deute o de l'obligació subsistent.

3. La concessió de la suspensió comportarà l'obligació de satisfer interessos de demora durant tot el temps de la suspensió, tret que, resolent el recurs, l'acord o la sentència declari totalment improcedent l'acte impugnat.

Això no obstant, quan es garanteixi el deute en la seva totalitat mitjançant un aval solidari d'entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o mitjançant un certificat d'assegurança de caució, l'interès de demora exigible serà l'interès legal.

Tanmateix, no s'exigirà l'interès de demora, ni l'interès legal, si escaigués, des del moment en què l'Administració tributària incompleixi algun dels terminis fixats a la Llei general tributària per a resoldre, fins que es dicti la resolució procedent o s'interposi recurs contra la resolució presumpta.

4. La impugnació d'un acte censal d'un tribut de gestió compartida amb l'Administració tributària de l'Estat no serà motiu suficient per suspendre la recaptació del tribut que es pugui practicar, sense perjudici que, si la resolució que es dicta en matèria censal afecta el resultat de la liquidació satisfeta, es realitzi la devolució d'ingressos corresponent.

5. L'òrgan competent per acordar la suspensió i substitució de les garanties serà l'alcalde.

Secció 6a: Execució de resolucions

Art. 165è Resolucions administratives.

1. Les resolucions seran executades en els propis termes, llevat que s'hagués acordat la suspensió de l'acte impugnat i aquesta suspensió es mantingués en altres instàncies.

2. Els actes resultants de l'execució de la resolució d'un recurs hauran de ser notificats en el termini d'un mes des que la resolució tinguï entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva execució.

Els actes d'execució no formaran part del procediment origen de l'acte objecte d'impugnació.

En l'execució de les resolucions seran d'aplicació les normes sobre transmissibilitat, conversió d'actes viciats, conservació d'actes i tràmits, i convalidacions previstes en les disposicions generals de dret administratiu.

3. Quan es resolgui sobre el fons de l'assumpte i s'anul·li totalment o parcialment l'acte impugnat, es conservaran els actes i tràmits no afectats per la causa d'anul·lació, amb manteniment íntegre del seu contingut.

Quan la resolució parcialment estimatòria deixi inalterada la quota tributària, la quantitat a ingressar o la sanció, la resolució s'executarà modificant parcialment l'acte impugnat i els posteriors que se'n derivin; però es mantindran els actes recaptatoris, prèviament realitzats, sense perjudici, si escau, d'adaptar les quanties de les traves i dels embargaments realitzats.

4. Quan s'apreciï vici de forma i no es resolgui sobre el fons de l'assumpte, la resolució ordenarà la retroacció d'actuacions, s'anul·laran tots els actes posteriors que portin causa en l'anul·lat i, si escau, es retornaran les garanties o les quantitats indegudament ingressades i els interessos de demora.

5. Quan la resolució estimi totalment el recurs i no sigui necessari dictar un nou acte, s'anul·laran totes les actuacions posteriors a l'acte impugnat i, si escau, es retornaran les garanties o les quantitats indegudament ingressades i els interessos de demora.

6. Quan la resolució administrativa confirmi l'acte impugnat i aquest hagués estat suspès en període voluntari, la notificació de la resolució anirà acompanyada d'un duplicat de la liquidació i s'iniciarà el termini de pagament en període voluntari. Si la suspensió es va produir en període executiu, la notificació de la resolució determinarà la procedència de la continuació o de l'inici del procediment de constreyniment, segons que la provisió de constreyniment hagués estat notificada o no, amb anterioritat a la data de suspensió.

La liquidació d'interessos de demora meritats durant la suspensió, es realitzarà de la manera següent:

- Si la suspensió hagués produït efectes en període voluntari, es liquidaran els interessos de demora pel temps comprès entre el dia següent al del venciment del termini d'ingrés en període voluntari i la data de la resolució administrativa.
- Si la suspensió hagués produït efectes en període executiu, es liquidaran els interessos de demora pel temps transcorregut entre la data de suspensió i la data de la resolució administrativa.

Art. 166è Resolucions judicials.

L'execució de les resolucions dels tribunals de justícia s'efectuarà d'acord amb l'establert en la normativa reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Secció 7a: Reembossament del cost de les garanties

Art. 167è Àmbit d'aplicació.

El reembossament dels costos de les garanties aportades per suspendre un acte o per ajornar o fraccionar el pagament d'un deute abastará les despeses necessàries per a la seva formalització, el manteniment i la cancel·lació, i es farà efectiu tan bon punt aquest deute sigui declarat improcedent per una sentència judicial o resolució administrativa fermes.

En els supòsits de resolucions administratives o sentències judicials que declarin parcialment improcedent l'acte impugnat, el reembossament abastará els costos proporcionals de la garantia que s'hagi reduït.

L'obligat al pagament podrà instar, amb relació a altres costos o conceptes diferents, el procediment de responsabilitat patrimonial previst a la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Art. 168è Garanties, el cost de les quals és objecte de reembossament.

El dret de reembossament del cost abastará, quan hagin estat acceptades, les garanties següents:

- Avals o fiances de caràcter solidari d'entitats de crèdit o societats de garantia recíproca o certificats d'assegurança de caució.
- Hipoteques mobiliàries i immobiliàries.
- Penyores amb desplaçament o sense.
- Qualsevol altra que l'Administració o els tribunals haguessin acceptat.

Art. 169è Determinació del cost.

1. El cost de les garanties estarà íntegrat per les partides següents:

- En els avals o les fiances de caràcter solidari i certificats d'assegurança de caució, per les quantitats efectivament satisfetes a

l'entitat de crèdit, societat de garantia recíproca o entitat asseguradora en concepte de primes, comissions i despeses de formalització, manteniment i cancel·lació de l'aval, fiança o certificat, meritats fins a la data en què es produeixi la devolució de la garantia.

b) En les hipoteques i les penyores, el cost inclourà les quantitats satisfetes pels conceptes següents:

1. Despeses derivades de la intervenció d'un fedatari públic.
2. Despeses registrals.
3. Tributs derivats de la constitució de la garantia i, si escau, de la cancel·lació.

c) En el supòsit d'altres garanties acceptades per l'Administració o els tribunals, el reembossament es limitarà a les despeses derivades, de manera directa, de la seva formalització, del manteniment i de la cancel·lació, meritades fins a la data en què es procedeixi a la devolució de les esmentades garanties.

d) En tot cas, s'abonarà l'interès legal vigent que es meriti des de la data acreditada en què s'hagués incorregut en les esmentades despeses fins a la data en què s'ordeni el seu pagament.

2. En el supòsit que la garantia hagués estat constituïda mitjançant dipòsit de diners, sense perjudici de l'aplicació dels paràgrafs c) i d) de l'apartat 1 d'aquest article, respecte de les despeses de constitució del dipòsit, s'abonarà l'interès legal fins la data en què es produeixi la seva devolució.

Art. 170è Procediment.

1. L'òrgan competent per acordar el reembossament del cost de les garanties és el tresorer o tesorera.

2. El procediment s'iniciarà mitjançant sol·licitud de la persona interessada, a la qual adjuntarà els documents següents:

- a) Còpia de la resolució administrativa o sentència judicial per la qual es declari improcedent totalment o parcial l'acte administratiu o el deute que es va suspendre.
- b) Acreditació de l'import a què es va elevar el cost de les garanties i indicació de la data efectiva de pagament.
- c) Declaració expressa del mitjà escollit, mitjançant el qual s'hagi d'efectuar el reembossament. Es podrà escollir entre transferència bancària o compensació.

3. Si l'escrit de sol·licitud no reuneix les dades expressades a l'article 150è.1 d'aquesta ordenança o no adjuntés la documentació expressada a l'apartat anterior, es procediria a l'esmena d'acord amb allò disposat a l'article 150è.2 de la present ordenança.

4. L'òrgan competent durà a terme les actuacions necessàries per comprovar la procedència del reembossament sol·licitat, i, un cop finalitzades i abans de redactar la proposta de resolució, es donarà audiència a la persona interessada. Es podrà prescindir d'aquest tràmit quan no figurin en el procediment, ni siguin tinguts en compte altres fets, ni altres al·legacions que les presentades per la persona interessada.

5. L'òrgan competent dictarà resolució, la qual s'haurà de notificar en un termini màxim de sis mesos, comptats des de la data de presentació de la sol·licitud corresponent.

6. Transcorregut el termini per efectuar la notificació sense que s'hagi produït, la persona interessada podrà entendre desestimada la seva sol·licitud als efectes d'interposar recurs contra la resolució presumpta.

7. Dictada una resolució per la qual es reconegui el dret al reembossament del cost de les garanties, s'emetrà d'oportuna ordre de pagament a favor de la persona o entitat creditora.

Disposició addicional. Les modificacions produïdes per la Llei de pressupostos generals de l'Estat o qualsevol altra norma de rang legal que afectin qualsevol regulació anterior seran d'aplicació automàtica dins l'àmbit d'aquesta ordenança.

Disposició final. Aquesta ordenança començarà a regir en el moment de la seva publicació definitiva en el BOIB i continuarà vigent mentre no se n'acordi la modificació o derogació.

Tot el que es publica de conformitat amb el disposat a l'article 17.4 del RD 2/2004, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei reguladora d'Hisendes Locals.

Ciutadella de Menorca, 1 d'octubre de 2018

L'Alcaldessa,
Joana Gomila LLuch

